

VNNS • số 279 • tháng 3 năm 2016
Mục Lục

- 1 Hình bìa** • Nguyễn Quang Kế
- 3 Quan điểm** • Quê hương
- 10 Chủ đề** • Xuân về trên đồng nội
- 13 Xã luận** • Đảng Cộng Sản Việt Nam đã phân hóa
- 16 Tin Tức** • Tin Sinh hoạt Cộng Đồng
• Tin Hòa Lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 29 Hình ảnh ngày hội xuân Bính Thân**
- 31 Truyền thông xã hội dân sự**
- 32 Truyện ngắn** • Chùm khế ngọt
• Câu chuyện giết gà
- Thơ** • Hoài Tâm Niệm • Trang đài -Tràng uyển
• Trần trung Đạo
- 37 Đồ vui Sudoku**
- 38 Truyện ngắn** • Chuyến đi kinh hoàng
• Ngàn ánh dương rực rỡ
• Người Việt Nam nhìn đất nước từ bên ngoài
- 46 Góc bạn trẻ** • Chuyển Tết
- 49 Trang Giáo Dục**
- 50 Gia Chánh** • Hủ tiếu Mỹ Tho
- 52 Vui cười**
- 53 Lá thư tòa soạn**
- 55 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San
Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen
in Nederland
www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS
Kroeten 9 - 4871JT- Etten-Leur
Nederland
Email: hpnguyen@congdonghoalan.com
Telefoon: +31 (0)765038426

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v.

Chủ nhiệm & Chủ bút
Nguyễn Hữu Phước

Thủ Quỹ
Nguyễn Thị Cẩm Vân

Kỹ thuật & Phát hành
Nguyễn Quang Kế

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đắc Khanh
• Đào Quốc Bảo • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An • Đỗ Văn Bùi • Hoài Tâm Niệm
• Lê Quang Kế • Mây Lang Thang
• Miên Thụy • Nguyễn Đắc Trung
• Ngô Thụy Chương • Nguyễn Quyết Thắng • Ông Năm Chuột • Tam Hợp
• Tiểu Yến Tử • Thái Tăng An • Tuyết Lê • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền
• Tạ Trung Hiếu • Trần hữu Sơn
• Võ Đức Tiến • Ý Nga

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan Điểm

Quê Hương

**Quê hương hai chữ thân thương
Như vòng nôi lớn, như giường chõng tre
Bôn ba, gởi mối, tìm về
Tựa đầu lòng Mẹ, nghe vè Đồng dao.**

Mỗi người đều có một quê hương, tựa như mỗi chúng ta có một quả tim để duy trì nhịp sống. Càng xa quê hương bao nhiêu thì sự thổn thức nhớ mong càng làm cho mỗi người thêm da diết, tìm lối quay về...

Quê hương hai chữ thân thương, như con thuyền chuyên chở những ký ức của tuổi ấu thơ cắp sách đến trường, những trưa hè ôm cần câu cá bên sông, những đêm trăng hát khúc đồng dao, lãng quăng trò chơi trốn tìm, khơi ngọn đèn dầu thấp sáng đêm giông bão ru em thơ cho tròn giấc ngủ...

Như một định mệnh tiền kiếp, quê hương Việt Nam đã chịu cảnh tang thương dâu bể chiến tranh, ngày im tiếng súng, tàn lửa hận thù ngỡ rằng hòa bình về trong đoàn tụ, dựng xây nhân ái tình người, nhưng tiếc thay con thuyền viễn xứ lại phải nhanh tay đóng vội, đưa người vô tội vượt biển Đông tránh họa man di cộng sản.

Người Việt tản mát năm châu “xin nhận nơi đây là quê hương thứ hai” ở những vùng đất xa lạ, tròn đầy tự do và ấm áp tình người, nhưng quê hương Việt Nam bỏ lại bên kia bờ Thái Bình Dương, vẫn là nỗi khắc khoải khôn nguôi ngày trở về, dù đã 40 năm trời rông rã xa cách.

Mỗi ngày nhìn về quê hương thân yêu của chúng ta nơi mà đồng bào ruột thịt phải sống trong cảnh cá chậu chim lồng, bị ức hiếp bởi chính đồng loại, đồng chủng, không một tia hy vọng cho một tương lai tự do, dân chủ thực sự, cộng sản Việt Nam nghiêm nhiên ngồi trên đầu dân tộc, dùng cai trị độc đoán để thu vén lợi riêng, bất chấp hậu quả và cả nguy cơ mất nước vào tay ngoại bang phương Bắc...

Quê hương sẽ chẳng thể nào mất trong tim mỗi người chúng ta, dù phải viễn xứ với những năm tháng dài đằng đẵng nơi đất khách quê người. Tất cả chúng ta đều có cùng một niềm tin vào tương lai tươi sáng của dân tộc, để nguyện dấn thân bằng nhiều cách khác nhau đem tự do, dân chủ chiếu rọi vào chốn u minh, tà quyền hắc ám, để giúp dân tộc tự mình đứng lên giành lấy quyền sống con người, quyền mưu cầu hạnh phúc cho bản thân...

Mong một ngày không xa, đất nước sạch bóng loài giặc đỏ, con dân nước Việt lên đường hội cố quốc, hát vang khúc hát tự do, công lý, hòa bình và nghẹn ngào hô vang hai tiếng: **Quê Hương**.

Vinh Phúc, 28/2/2016.

ỦY BAN XÂY DỰNG TƯỢNG ĐÀI THUYỀN NHÂN
 Website: www.congdonghoalan.com/tdtn E-mail: vva@live.nl
 Bankrekeningnummer: NL08INGB0006446108 t.n.v. AVVN

Ngày 1 tháng 3 năm 2016

Thư mời: Tham dự lễ khánh thành Tượng Đài Thuyền Nhân.

Kính thưa quý đồng hương,

30 tháng tư 1975 là một ngày đau thương của dân tộc, là một vết nhơ trong lịch sử nước Việt Nam của chúng ta, bởi sự cưỡng chiếm miền Nam tự do của cộng sản Bắc Việt sau 20 năm chiến tranh huynh đệ tương tàn. Hàng triệu người đã phải gạt nước mắt lìa bỏ quê hương, trốn chạy cộng sản. Phong trào vượt biên, vượt biển đã làm rúng động dư luận thế giới. Hành trình tìm tự do của người Việt đã được trải nghiệm qua những cơn đói khát, nạn hải tặc hãm hiếp giết hại, hàng vạn người đã chết trên biển hay dọc theo các vùng biên giới.

Chúng ta, những người may mắn tìm đến bến bờ tự do và đã được chính quyền và nhân dân Hòa Lan cứu mang suốt 40 năm qua, cần biểu lộ lòng biết ơn đối với đất nước này.

Vào ngày 23-09-2012 tại Nieuwegein, trong một cuộc họp khoáng đại của cộng đồng, Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân (gọi tắt là Ủy Ban XDTĐTN) đã được cộng đồng ủy nhiệm thực hiện công trình xây dựng tượng đài thuyền nhân. Trong suốt thời gian vừa qua, Ủy Ban XDTĐTN đã làm việc cật lực và nhờ vào sự hưởng ứng nồng nhiệt của đồng hương, cùng với sự trợ duyên của chính quyền đến nay công trình đã được hoàn thành mỹ mãn. Ủy Ban XDTĐTN hân hạnh báo tin mừng này đến quý đồng hương.

Lễ khánh thành sẽ được cử hành vào ngày thứ bảy 30.4.2016.

Chúng tôi chọn thời điểm này làm lễ khánh thành tượng đài thuyền nhân, để tưởng niệm những nạn nhân đã chết trên đường tìm tự do, và tri ân chính quyền và nhân dân Hòa Lan đã cứu mang chúng ta trong suốt thời gian qua.

Qua thư này chúng tôi trân trọng kính mời quý đồng hương tham dự buổi Lễ Khánh Thành Tượng Đài Thuyền Nhân Việt Nam do Ủy Ban XDTĐTN tổ chức:

- Thời gian: lúc 11 giờ, ngày thứ bảy 30 tháng tư năm 2016
- Địa điểm: Chùa Vạn Hạnh, Sumatraweg 350, 1335 JM Almere Buiten

Chương trình buổi lễ:

11:00 Đón quan khách và đồng hương.

12:00 Khai mạc (để buổi lễ được trang trọng xin quý đồng hương đến đúng giờ)

13:00 Tiếp tân

15:00 Bế mạc

Nhân đây, chúng tôi kêu gọi quý đồng hương nào còn giữ liên lạc với các vị thuyền trưởng, xin vui lòng liên lạc về ban tổ chức để chúng tôi mời tham dự. địa chỉ liên lạc qua e-mail: vva@live.nl hoặc điện thoại: Nguyễn thị Như Tuyết: 0616156677.

Kính chào và hẹn gặp lại,

Nguyễn thị Như Tuyết

Trưởng ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân

Cộng Đồng Việt Nam Ty Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands
Kroeten 9 – 4871 JT Etten-Leur - Nederland, Tel: +31 (0)76-5038426
IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN
www.congdonghoalan.com @: info@congdonghoalan.com

Thư mời

Kính gửi - quý vị lãnh đạo các tôn giáo,
- quý vị đại diện các đoàn thể,
- quý thân hào nhân sĩ.

Đề mục: Mời tham dự buổi họp mặt khoáng đại cộng đồng.

Etten-Leur, 2-3-2016

Kính thưa quý vị,

Thư mời này đến với quý vị nhằm vào những ngày đầu của năm Bính Thân 2016, nhân dịp này, thay mặt Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNTNCS/ HL (BCH Cộng Đồng), chúng tôi kính chúc quý vị cùng toàn thể quý quyến năm mới an khang thịnh vượng.

Thưa quý vị,

Chúng ta đang ở vào thời điểm của đầu năm Bính Thân 2016, những công tác của cộng đồng cần được hoạch định để đi đến chung quyết thực hiện ý nguyện chung.

Năm nay chúng ta có một công tác đặc biệt rất cần nhiều ý kiến đóng góp: đó là công trình xây dựng tượng đài thuyền nhân đang ở vào giai đoạn quan trọng, dứt điểm.

Bên cạnh đó quý vị sẽ được ban chấp hành báo cáo những công tác vừa qua và tình hình tài chánh của cộng đồng.

Trong tinh thần đoàn kết gây sức mạnh, chúng tôi kính mời quý vị nhín thì giờ quý báu đến tham dự buổi họp mặt quan trọng đầu năm và cũng là buổi họp khoáng đại của cộng đồng tại Hòa Lan vào ngày **chủ nhật, 20-3-2016 lúc 13:30 đến 17:00 giờ** tại hội trường

**'t Veerhuis
Nijemonde 4
3434 AZ Nieuwegein**

Sự hiện diện của quý vị nói lên tinh thần đoàn kết và quyết tâm xây dựng bảo vệ cộng đồng chung.

Trân trọng kính chào thân ái,

Nguyễn Hữu Phước
Chủ Tịch Cộng Đồng

Thư cảm tạ của ban tổ chức tết Bính Thân 2016

Kính thưa quý đồng hương,

Vào ngày 23-01-2016 Ban Chấp Hành Cộng Đồng đã tổ chức thành công đêm hội xuân Bính Thân 2016 tại Arnhem. Được như vậy là nhờ vào sự cộng tác và giúp đỡ tận tình của quý cô dì, chú bác, anh chị em và các cháu trong các ban ngành sau đây:

- **Sân khấu - văn nghệ:** tất cả các anh chị trong ban nhạc Mây Hồng, các anh chị trong nhóm đờn Ca Tài Tử Marrssen, toán lân Minh-Zone, ảo thuật gia Hoàng Trọng Định, nhóm Break-dance Bstylaz, Mc Trần Đức Thành và ban tế tổ.

- **Trang trí:** anh Hồng, chị Tuyết, Anh Quang, Tim, anh Thạch, anh Hiền, anh Hùng.

- **Ban soát vé:** anh chị Lý Tống, anh Vinh.

- **Xổ số:** anh Thắng, anh Vinh và các bạn trẻ.

- **Ban trật tự:** anh Hùng, anh Sơn, anh Thạch và anh Hiền.

- **Ban ẩm thực:** anh Trí, chị Tiên, anh Sơn và cháu Long.

Bên cạnh đó ban tổ chức cũng nhận được sự đóng góp tài chánh của các đoàn thể, và nhân sĩ sau đây:

- Ban nhạc Mây Hồng: € 550.-
- Anh chị Lý-Thúy: € 90.-
- một đồng hương ẩn danh (Alkmaar): € 170.-
- Liên Hội Người Việt Tự Do (Bỉ): € 100.-
- Xổ số giải nhì và giải ba: € 80.- (chị Miên Thụy và chị Thắng)
- Karaoke giải ba: € 30.-
- Trần Ngọc Thanh € 50

Ngoài ra các gian hàng ẩm thực, quý anh chị cũng đã hết lòng cảm thông cùng ban tổ chức, chan hòa và san sẻ với nhau những lúc khó khăn hay thuận lợi.

Ban Chấp Hành Cộng Đồng xin chân thành cảm tạ những đóng góp quý báu này của tất cả quý vị nêu trên. Trong đêm hội xuân vừa qua về phương diện tổ chức nếu có điều chi sơ xuất, kính mong quý đồng hương niệm tình thông cảm.

Thay mặt ban tổ chức

Nguyễn Hữu Phước

Giá biểu quảng cáo năm 2016

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€ 150	€ 800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€ 100	€ 600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€ 80	€ 500
1/2 trang trong	Trắng đen	€ 50	€ 300
1/4 trang trong	Trắng đen	€ 25	€ 150
1/8 trang trong	Trắng đen	€ 15	€ 100

GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA / HÒA LAN

IBAN NL20INGB0004861397 tnv FVVN te Denbosch

Kính gửi quý ân nhân ,

Thay mặt anh em TPBVNCH chúng tôi xin cảm ơn quý ân nhân ,quý đồng hương ,quý niên trưởng cùng chiến hữu, sau đây xin được phép thông báo danh sách ân nhân yểm trợ bữa cơm giúp TPBVNCH tổ chức ngày 24-10-2015 DENBOSCH

1/ Ân nhân gửi : Bà Trần văn Minh 100, ô.bà Phan Thảo 50, ô.bà Vũ đình Tín 100,anh chị TônLoan 100, bà Nguyễn văn Sáu 10. ,ô. Đỗ hữu Đáng 10, Hiền Thúy 50, Cẩm Vân 30,ô.Bùi Đỗ 30, ô.Nguyễn hữu Bền 30, chị Ninh 20, ô.Phan Phú 20, Chị Ty 20, Ngọc Anh 15, bà Trần thị Ký 50, anh chị Năm 50, Xuân Lan 15, ô.bà Dũng Cảnh 50,NT Trần quốc MinhUSA 75 và 75 tượng đài thuyền nhân.

2/ Gửi qua bank: ô.bà Tích Anh 50 , bà Hồng khắc Lợi 50, Hồng QL 50, Hồng Trần QL 50, Nguyễn KT 30, bà Trần thị Liên 50, ô.bà Đào công Long 50, ô. Vũ Oanh 30, bà TTL Nguyễn 30, ô.bà Ngô thụy Chương 50 ,Ồ VT Nguyễn 100

3/ Ân nhận hiện diện : BCHĐVN ô.Nguyễn hữu Phước 100. bà Trương đức Hạnh 50, Nga Venlo 50+ bì cuốn chay , giò chèo quấy, chị H.Hạnh,Mơ 50, Lê cao Hoạch 100 , bà Trần văn Anh 100, ô.bà Hồ cảnh Thuần 30+ bánh giò, ô.bà Phạm Chánh 30, bà Trần thị Nhiều 50, chị Văn le Phuong 50, cô Ái Hòa 20, chị Liên Trì 15, chị Dạ Lan 75, chị Bạch Tuyết 15, Phong Lan 50, ô. Hoàng trọng Định 40, ô.bà Nguyễn lên Hiệp 50,

ô.bà Nguyễn kim Linh 50, Sơn Mai 100, ô.bà Bùi công Hải 150, ô.bà Nguyễn Thọ 30+ cơm chiên+ gỏi , Lai Đức 15, Thanh Hằng 30, ô.bà Vũ đức Tiến 30, cô Chuyên 15+bánh bèo,bánh ướt , anh Viên 20, anh chị Thông alphen 40, ô.bà Võ hồng Vâng 280, ô.Nguyễn văn Mến 50, Thu Tâm 15, Ngọc Long 15, ô.bà Đinh ngọc Hiền 50, ô. Trần văn Vinh 50, ô.bà Đoàn văn Khoa 50, ô.Nguyễn đắc Trung 50, ô. Nguyễn văn Châu 65, ô.Minh Anh 100+ xôi đậu, chị Diệu Hiền 100 bán bánh ,NT Lê quang Kế 5 con vịt quay, NT Trương Hải cánh gà chiên bơ, NT Trần quốc Sùng mì chay+ mì mặn , Trần văn Thắng 25 + bò kho +bánh mì .

4/ Giúp đặc biệt TPB thương tật nặng: ô. Bà Nguyễn văn Xứng 1230, ân nhân Apedoorn 200, ân nhân Helmond 100, Cô Mơ 200, Ngọc Nga,Phạm Hiền , Thanh Hương 450

5/ Hội NVTNCS/Eindhoven 2000 , ô.bà Vũ trọng Dũng 200, chị Thuận Leeuwaarden 50, ô.bà Mai Đồng 50, anh chị Phi &Lan 50, anh Tô văn Nguyên 20, Kiên thị P.Liên 20 , Mai ấm quê hương 276.50

Chúng tôi xin tri ân toàn thể quý vị , với lòng nhân rộng mở này của quý vị anh em TPB sẽ có một mùa Giáng Sinh và Tết Nguyên Đán vui vẻ đầy ấp tình người

Trân trọng ,

BCH GĐQCC VNCH/HL

Danh ngôn

*Sớm hay muộn, người thắng là người nghĩ mình có thể.
Sooner or later, those who win are those who think they can.*

Paul Tournier

Xuân tha hương

“Mùa xuân hoa nở khắp nơi

Báo tin chim én đầy trời mừng xuân ...”

Mùa xuân vẫn luôn là mùa hy vọng và đầy ước muốn, một sự đổi mới nào đó cho một cuộc sống tươi đẹp hơn đã làm tôi rạo rức. Ngày tháng cũ dần trôi đã qua đi trong muện phiền tiếc nuối, tuy đôi lúc vẫn cứ muốn nhìn lại mình với hình ảnh ngày xưa tuổi vừa mười tám đôi mươi với bầu nhiệt huyết và trái tim yêu còn nóng bỏng. Mà thời gian thì vẫn vô tình ra đi không đợi chờ bất cứ một ai ... Sáng nay một ngày cuối tuần trời thật trong xanh, nắng trên cao mời gọi, trong tôi một cảm giác ấm áp lạ thường dù bây giờ vẫn còn là mùa đông ngượng trĩ.

T.É.T hôm nay được tổ chức tại thành phố quen thuộc Arnhem nơi mà Cộng đồng người Việt vẫn thường tổ chức hàng năm mỗi khi xuân về, như một động cơ thúc đẩy, tôi như một cái lò xo bật dậy, một thoáng nghĩ trong đầu ...." mình phải đi thôi vì lâu quá rồi không gặp được bạn bè thân thương, dù rằng chúng tôi vẫn thường xuyên chít chát với nhau trên whatsapp hay Faceboek. Nhưng có nhìn được nhau tận mặt hay nắm được bàn tay nhau thì mới biết chắc rằng người còn đó ta còn đây đấy chứ, không thôi lại cứ nghĩ nhau như người ảo. Tôi bật dậy như cái lò xo, việc đầu tiên là làm thủ tục của một buổi sáng trong ngày, đánh răng ăn sáng rồi vào net tìm giờ giấc và hướng đi cho đúng. Vẫn còn nhiều thời gian cho một buổi sáng, tôi làm cuộc hẹn cho tiệm làm tóc gần đó may sao còn chỗ trống. Tôi vẫn tự nghiêm khắc với chính mình về giờ giấc và giờ hẹn nên khi tôi hẹn địa điểm tại nhà ga Arnhem đúng giờ là có người nhà ra đón ngay không phải đứng chờ lâu .. Về nhà bạn nghĩ chân được một giờ là chúng tôi kéo nhau ra ngoài hội trường ngay, con đường dẫn đến hội trường không xa lắm chỉ chừng năm mươi phút và bãi đậu xe tìm cũng dễ. Hội trường tối nay mới bảy giờ mà đã đầy người ngồi, tìm một cái bàn trống cho chúng tôi rất khó, cuối cùng chúng tôi xé lẻ tự tìm lấy chỗ ngồi, may sao tôi tìm được chỗ ngồi cùng với mấy anh em bên Bỉ họ cũng sang dự Tết. Gặp được bạn vui quá, câu chúc mừng lời chào hỏi chưa trao hết đã nghe thấy tiếng anh

chàng MC Thành mời gọi mọi người nghiêm chỉnh để làm lễ chào quốc kỳ vì đã đến giờ khai mạc. Bài hát quốc ca "Này công dân hỡi ..." cho đến màu quốc kỳ vàng ba sọc đỏ vẫn làm trái tim tôi rung động mỗi khi nhìn thấy. Tôi liên tưởng ngay đến một ngày nào đó không xa sẽ về lại quê hương nhìn thấy màu cờ vàng ngạo nghễ bay trên nóc cao thành phố Sài Gòn. ... Ba hồi chuông rống lên các bộ lão trong chiếc áo dài cổ truyền khăn đóng ra thắp hương trước bàn thờ tổ quốc thật nghiêm trang và trân trọng. Các nghi lễ này sẽ không thể thiếu mỗi lần Cộng đồng người Việt tỵ nạn đón xuân về, sau đó ông chủ tịch Cộng Đồng đại diện lên chúc tết mọi người và tiễn lì xì cho trẻ em cũng được các em đón nhận như nhận một điều may mắn trong năm mới. Tuy ông Chủ Tịch Cộng Đồng còn rất trẻ so với các ông khác ở nhiệm kỳ trước, nhưng cung cách làm việc và điều động của ông không thua gì các bậc đàn anh đã đi trước. Nhiều thập niên qua với nhiều khuôn mặt đổi mới đã đảm nhiệm vai trò Chủ Tịch Cộng Đồng thật hoàn hảo dù là trong quá trình làm việc cũng có ít nhiều sự sơ xuất nhưng tất cả ngoài ý muốn mà thôi.

Nhạc xuân do ban nhạc Mây Hồng và toàn thể ca sĩ trong ban nhạc đảm trách đã mở đầu với nhiều bài hát ca ngợi mùa xuân cùng thể hiện qua các giọng ca được xem là ăn khách nhất hiện nay tại Hoà Lan Và không thể thiếu tiếng hát của Thảo Quyên, một tiếng hát trẻ đầy sức sống nhưng lại rất nồng nàn trong những bài tình ca. Tiếng hát Vũ Thủy thật bay bổng trong sáng và lên cao như tuổi đời từng trải của người ca sĩ này, nhưng không vì thế mà mất đi chất giọng. Mỗi khi nghe Vũ Thủy hát thường tôi ngồi im lắng nghe hơn là được bạn bè kéo nhau ra sàn nhảy. Kế đến là phần giải lao, thế nào thì tôi cũng không quên phải đi rảo qua các quầy đã bày bán Tết cho khách đến tham dự, không thiếu gì trong năm nay cả từ hàng phở, hàng bánh tết, bánh chưng cho đến các hàng bán món nhậu, những món ăn tráng miệng như bánh bò, chè v.v ới thôi là nhiều thứ mà mình có thể mua mang về làm quà cáp cho người thân. Gặp lại bạn bè nơi đây nhiều lắm, tôi đến quầy sách và lịch của anh Tấn, trước mặt tôi là cuốn lịch mới 2016 Vinh Danh Cờ Vàng với màu sắc thật đẹp và dày của tờ lịch

. Anh có tặng cho tôi một cuốn lịch treo tường, được biết thêm anh vẫn còn hàng năm tham dự đi bộ để Vinh Danh Cờ Vàng . Từ ngày quen biết anh từ tóc còn xanh mái cho đến nay tóc đã bạc gần hết , thể mà trái tim anh vẫn trung thành và vẫn nêu cao ngọn cờ vàng chính nghĩa theo mỗi bước chân , bản thân tôi thật là ngưỡng mộ .

Giờ giải lao đã qua, tôi tìm về chỗ ngồi để xem tiếp chương trình, trong hội trường lúc này đã thấy vài em đi từng bàn bán vé số , thử thời vận nên tôi cũng mua vài vé thể mà lại trúng mới hay . Tôi cũng đã gửi tặng lại số tiền nhỏ trúng giải này cho Cộng Đồng, dù sao cái may mắn của mình cũng được chia sẻ , hy vọng năm mới này tôi sẽ còn nhiều cái may mắn khác. Ban nhạc tiếp tục phần hai của chương trình nhạc xuân sau đó , phần hai này tập trung nhiều các thể loại nhạc khiêu vũ và sôi động hơn, sàn nhảy lúc này đã chật kín người , ban tổ chức phải yêu cầu bỏ bớt bàn ghế để dành chỗ trống cho sàn nhảy. Và dĩ nhiên không thể thiếu hai cặp giò của tôi cũng đang ngứa ngáy không chịu ngồi yên . Nhạc hay, sàn nhảy rộng đó là hai yếu tố mà bà con thích nhảy nhót không thể bỏ qua ... Gần đến cuối chương trình , ban tổ chức có lên công bố kết quả thi karaoke . Phần đầu các thí sinh thi ra sao gồm những ai thì tôi không có mặt nên không rõ gồm những anh chị nào tham gia trong chương trình này. Chỉ biết là người trúng giải thi ở đâu đó cũng xa thành phố tôi đang ở , cô có tiếng hát thật ấm , truyền cảm và cô đã hát lại cho mọi người cùng thưởng thức .

Cũng đã khuya vậy mà hội trường vẫn còn nhiều người ngồi nán lại mặc dù ban nhạc chơi đến giờ phút cuối cũng chưa muốn cuốn dù , chúng tôi là người đến trễ và chia tay sau cùng với bạn bè thân quen và ra về với niềm vui trọn vẹn của một đêm văn nghệ Tết

Miên Thụy (Hoà Lan)

Bâng khuâng trời rộng nhớ sông dài

Huy Cận

*Sóng gợn tràng giang buồn điệp điệp
Con thuyền xuôi mái nước song song,
Thuyền về nước lại, sầu trăm ngả;
Củi một cành khô lạc mấy giòng.*

*Lơ thơ cồn nhỏ gió đìu hiu,
Đâu tiếng làng xa vãn chợ chiều.
Nắng xuống, trời lên sâu chót vót;
Sông dài, trời rộng, bến cô liêu.*

*Bèo dạt về đâu, hàng nối hàng;
Mênh mông không một chuyến đò ngang.
Không cầu gọi chút niềm thân mật.
Lặng lẽ bờ xanh tiếp bãi vàng.*

*Lớp lớp mây cao đùn núi bạc...
Chim nghiêng cánh nhỏ: bóng chiều sa
Lòng quê dợn dợn vời con nước,
Không khói hoàng hôn cũng nhớ nhà.*

TLTK: Tác phẩm văn học 1930 – 1975

**Tượng Đài Thuyền Nhân Việt Nam
Monument voor Vietnamese bootvluchtelingen**

Tượng niệm đồng bào Việt Nam đã tử nạn trên đường tìm tự do và tri ân lòng nhân đạo của quốc gia Hoà Lan.

Ter nagedachtenis aan de Vietnamese bootvluchtelingen die tijdens hun vlucht naar de vrijheid zijn omgekomen, en als dankbetuiging aan de barmhartigheid van het Nederlandse volk.

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà Lan
Associatie van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland
Ngày 30 tháng Tư năm 2016

Xuân về trên đồng nội

Mùa Xuân với những cánh đồng ở những vùng **Nông Thôn** của nước Việt, vốn là nguồn cảm hứng bao đời, đã làm rung động những tâm hồn của các thi nhân, để họ vẽ lên thành những bức tranh với những nét điểm xuyết thật tuyệt vời qua các tác giả của nền văn học Việt Nam từ Thi - Ca, đến những câu đồng dao, ca dao. Dù mộc mạc hay văn chương như Lưu Thủy Hành Vân, nhưng tất cả đã cho hậu thế biết đến cả một kho tàng văn hóa của tiền nhân để lại.

Và trong kho tàng văn chương vĩ đại ấy, thì trước hết, có lẽ trong chúng ta đều đã biết **Thi hào Nguyễn Du** với những vần thơ Xuân:

*Ngày Xuân con én đưa thoi,
Thiếu quang chín chục đã ngoài sáu mươi.
Cỏ non xanh rợn chân trời,
Cành lê trắng điểm một vài bông hoa.*

.....
*Bước dần theo ngọn tiểu Khê,
Lần xem phong cảnh có bề thanh thanh.
Nao nao giòng nước uốn quanh,
Nhịp cầu nho nhỏ suốt ghềnh bắc ngang.*

Những phong cảnh hữu tình của mùa Xuân ấy, qua nét bút của Nguyễn Du với những con én liệng “đưa thoi” giữa khung Trời Xuân, còn ở dưới đất của vùng Nông Thôn kia là một vùng “Cỏ non xanh rợn chân trời, Cành lê trắng điểm một vài bông hoa”.

Vùng Nông Thôn đó, khi bước dần theo con suối nhỏ “tiểu Khê”, dưới giòng nước uốn quanh, là chiếc cầu nho nhỏ được bắc ngang “suối ghềnh”, để cho những trai làng, gái quê, mỗi lần đến đó, sẽ còn in “dấu giày” trên chiếc “cầu Lam” trong một lần đã cùng nhau soi bóng nước:

*Dưới cầu nước chảy trong veo,
Bên cầu tơ liễu bóng chiều thướt tha.*

Nhưng nếu nói về thơ của Thi hào Nguyễn Du, thì đã có rất nhiều vị đã viết rồi, nên người viết chỉ nói qua về “Ngày Xuân con én đưa thoi” mà thôi. Và bây giờ, xin phải lướt qua những bài thơ Xuân của các thi sĩ khác như **Lưu Trọng Lư** đã viết về “vùng Giáp

Mộ”, “Trong gian nhà cỏ” có cô thôn nữ ngồi quay tơ, có “chàng ngâm thơ” hòa với tiếng oanh vàng ở vườn sau “giục giã” với: **Xuân về:**

*Năm vừa rồi
Chàng cùng tôi
Nơi vùng Giáp Mộ
Trong gian nhà cỏ
Tôi quay tơ,
Chàng ngâm thơ
Vườn sau oanh giục giã,
Nhìn ra hoa đua nở
Dừng tay tôi kêu chàng
Này, này ! bạn ! Xuân sang*

.....
Người thơ Lưu Trọng Lư, đã tả về cảnh “quay tơ”, khiến cho người viết nhớ lại một thuở ấu thơ với hình ảnh của Mẹ ngồi bên khung cửi quay tơ, những lần theo chị ra vườn tập hái những chiếc lá dâu bỏ vào chiếc giỏ, đem về cho Mẹ và chị thái nhỏ, để rắc lên mấy nong tầm, hoặc bỏ nguyên cả lá vào nong, khi những con tầm đã lớn. Hình ảnh này, cũng làm cho người viết nhớ lại những câu ca dao:

*Sáng trăng trải chiếu hai hàng,
Bên anh đọc sách, bên nàng quay tơ.
Quay tơ phải giữ mối tơ,
Dù năm bảy mối, cũng chờ (một) mối anh.*

Nông Thôn, là những vùng ở làng quê của nước Việt. Ở đây, có những cánh đồng lúa mênh mông bát ngát, những nương dâu, vườn tiêu, vườn quế, vườn cau, vườn chè... cùng ngàn cây soi bóng xuống những giòng suối trong xanh, hòa với những tiếng hót của những bầy chim rừng, đã khiến cho biết bao thi nhân hết lời ca tụng; bởi ở đó, tạo hóa đã ban cho những bức tranh thiên nhiên hoàn mỹ, tuyệt vời, mà nhân loại không bao giờ có thể thay thế.

Nguyễn Bính, là một trong những thi nhân tiên chiến, người chỉ yêu Nông Thôn hơn tất cả khi đã viết:

*Hoa chanh nở giữa vườn chanh,
Thầy u mình với đôi mình chân quê.
Hôm qua em đi tỉnh về,
Hương đồng cỏ nội bay đi ít nhiều.*

Người thơ Nguyễn Bính chỉ muốn giữ lại cái “hương đồng cỏ nội”, là mùi thơm nguyên thủy của hoa cỏ đồng quê, mà một thuở xa xưa, khi chưa có được chiếc gương để soi mặt, thì những nàng Sơn Nữ với chiếc thắt lưng xanh nghiêng mình duyên dáng bên giòng suối, để soi bóng mình, để người nghệ sĩ một sớm tinh cò trông thấy, đã viết thành những bản tình ca, những bài thơ, đã đi vào lòng muôn người, bất tử:

**Lối đỏ như son tới xóm dừa,
Ngang đầu đã điểm hạt mưa thưa,
Xuân sang xao xuyến lòng tôi quá,
Tôi đã xây tròn sự nghiệp chưa?**

**Ở mãi kinh kỳ với bút nghiên,
Đêm đêm quán trọ thức thi đèn,
Xót xa một buổi soi gương cũ,
Thấy lệch bao nhiêu mặt chữ điền.**

.....
**Sao chẳng về đây, nở lạc loài,
Giữa nơi thành thị gió mưa phai.
Chết dần từng nấc, rồi mai mốt,
Chết cả mùa Xuân, chết cả đời?!**

**Xuân đã sang rồi, em có hay,
Tình Xuân chan chứa, ý Xuân đầy.
Kinh kỳ bụi quá, Xuân không đến,
Sao chẳng về đây? Chẳng ở đây?**

(Nguyễn Bình: Sao chẳng về đây)

Mùa Xuân, với những cành tơ, lá ngọc, nắng và gió của mùa Xuân vờn lên những chùm hoa soan tím tím, hôn lên mái tóc, tô nét đôi mày đẹp thật tự nhiên, không tô vẽ, không phấn son... với ước vọng về một tương lai hứa hẹn sẽ cùng nhau sánh duyên cầm sắt, để trọn đời, là những mùa Xuân tràn đầy hạnh phúc, như **“Ta vẫn còn nguyên hiện tại này”**. Hãy “nghe” **Đình Hùng** với **Hy vọng chiều Xuân**:

**Vì em cho phép buổi giao thân,
Hy vọng ngày xưa đã sắp gần.
Màu tím hoa xoan - ôi hứa hẹn,
Cành tơ, lá ngọc, nắng chiều Xuân.**

**Em nhớ làm chi hờn giận qua ?!
Hôm nay hội ý, nắng sang nhà.
Xuân kia để lỡ mười ngày trước,
Đã sắp xa lòng hai chúng ta!**

.....
**Em hãy nhìn như thừa mới say,
Màu Xuân tô vệt nắng đôi mày.
Rung rung vai nhỏ gầy thương nhớ,
Ta vẫn còn nguyên hiện tại này.**

**Cành tơ, lá ngọc cũng tương thân,
Hạnh phúc ngày Xuân đã tới gần.
Đầu ngọn cây xoan, con bướm lượn,
Hoa màu hy vọng, nắng chiều Xuân.**

Nhưng nếu đã số các thi nhân ca tụng mùa Xuân, thì người thơ **Bàng Bá Lân** đã ca tụng cả bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông, và suốt cả từ buổi

sáng, trưa, chiều, những đêm trăng sáng, những ngày Xuân “lúa chín thơm đượm”, những ngày nắng Hạ, những chiều Thu có “mây vàng êm trôi”, và ngày Đông dưới những cơn mưa, mọi lúc, mọi nơi, tất cả đều đẹp dưới khung trời của những vùng Nông Thôn êm đềm như bài thơ **Công Làng**:

**Chiều hôm hóng mát cổng làng,
Gió hiu hiu đẩy mây vàng êm trôi.
Đồng quê vờn lượn chân trời,
Đường quê quanh quất bao người về thôn,
Ráng hồng lơ lửng mây son,
Mặt trời thức giấc véo von chim chào.
Cổng làng rộng mở ồ ào,**

**Nông phu lừng thừng đi vào nắng mai.
Trưa hè bóng lạng nắng oi,
Mái gà cục cựa tìm mồi đất con.
Cổng làng vài chị gái non,**

.....
**Ngày nay dù ở nơi xa,
Nhưng khi về đến cây đa đầu làng,
Thì bao nhiêu cảnh mơ màng,
Hiện ra khi thoáng cổng làng trong tre.**

Người dân quê, ở những vùng Nông Thôn, với những tâm hồn nhân hậu, thuần phác. Họ là tác giả vô danh của những câu ca dao, mà xem ra chưa chắc thua kém của các tác giả được gọi là “văn chương bác học”, mà sau đó, đã biến thành những điệu hò, câu hát... Riêng nhạc sĩ **Văn Cao** đã viết về **Bến xuân** một cách thật trọn vẹn và tuyệt vời, qua hình ảnh người thôn nữ đã đến (gặp) ông giữa “Lũ chim rừng hợp đàn trên khắp Bến Xuân”. Ở đó, có từng đôi chim rung cánh, có cành đào khoe sắc trong nắng Xuân, có mây, núi, đồi chập chùng, có hàng tơ liễu hong vàng trong nắng, cho người thơ phải đưa “Hồn mùa ngậy nhất trăm hương” để nương theo cánh gió “Đi nhau theo dốc mới nơi ven đời”, khiến cho con chim én cũng phải “ghen” với những “lời âu yếm”... Nhưng rồi căn nhà, chiếc cầu cũng phải buồn, phải ngỡ ngác khi đã vắng bóng người thôn nữ mà tác giả đã từng hạnh ngộ “bên chiếc cầu soi bóng nước” năm xưa, để “lệ phải rơi trên lá” còn người thì “Lần bước phiêu du về bến cũ” để chỉ còn biết “Gột áo phong sương du khách còn ngại ngừng nhìn **Bến Xuân**”:

**Nhà tôi bên chiếc cầu soi nước
Em đến tôi một lần
Bao lũ chim rừng hợp đàn trên khắp bến
xuân**

từng đôi rung cánh trắng ríu rít ca u ú ù u ú
Cành đào hoen nắng chan hoà!
Chim ca thương mến,
Chim ngân xa u ú ù u ú
Hồn mùa ngây ngất trầm vương,
diu nhau theo dốc mới nơi ven đồi
Còn thấy chim ghen lời âu yếm
Tới đây chân bước cùng ngập ngừng
Mắt em như dáng thuyền soi nước
Tà áo em rung theo gió nhẹ thềm thùng ngoài
bến xuân.

*****

Những mùa Xuân của Thi hào Nguyễn Du, của Lưu Trọng Lư, Nguyễn Bính, Hàn Mặc Tử, Bàng Bá Lân... tất cả đều viết về những phong cảnh đẹp tuyệt vời của thiên nhiên, ở những vùng Nông Thôn, những giòng suối, cánh rừng, tơ liễu rủ, đồng lúa, chim muông... Họ không ca tụng thành thị, vì nơi ấy, chỉ toàn là xi-măng cốt sắt, không thể khiến cho tâm hồn của họ phải rung động, để ca tụng những nhà máy, tòa cao ốc, cần trục, lò nguyền tử được.

Trên đây, là những mùa Xuân qua thi ca của các tác giả nổi danh một thời, và bây giờ, để trở lại với mùa Xuân. Một lần nữa, người viết xin được nói qua về những mùa Xuân trên quê hương cũ, nơi đã lưu dấu bước chân của mình vào một thời thơ ấu, với căn nhà xưa, con ngõ dài lát đá xanh, mà người viết đã hồi tưởng qua bài: **Những mùa Xuân qua**, hiện vẫn còn lưu giữ trên trang **Web Hồn Việt UK online**: <http://hon-viet.co.uk>

Ở nơi ấy, làng Thạnh Bình, một vùng Nông Thôn khác hẳn với những vùng quê khác. Bởi vùng đất này, trước kia không hề có người Kinh, mà chỉ toàn là người Chăm và các dân tộc thiểu số. Nhưng kể từ thời Chúa Nguyễn Hoàng, đã có một số đồng bào từ đất Bắc đã đến đây, họ đi theo phong trào Nam tiến. Và sau khi thấy người Kinh đến lập nghiệp đông đảo, thì đồng bào các sắc tộc thiểu số, họ đã bỏ làng, cùng nhau lên những vùng cao, để sinh sống bằng nghề trồng lúa trên các nương rẫy. Cho đến sau Hiệp định Genève, 20/7/1954, lại có thêm những đồng bào miền Bắc di cư vào Nam. Ban đầu họ đã dừng chân ở những vùng đất khác tại miền Trung, nhưng sau đó, họ đã đến nơi này lập nghiệp, trong số ấy, có Ông Cố của người viết, Người đã từ đất Bắc mang theo 11 người con, gồm 10 Ông trai và một Bà gái út, đã dừng chân định cư tại đất Quy Nhơn, nhưng sau một chuyến đi xa và đến vùng đất Thạnh Bình, thấy phong cảnh hữu tình, đất đai tươi tốt, nên Ông Nội của người viết, là anh cả, đã trở về Quy Nhơn và dắt theo ba Ông trai và một Bà gái út đến Thạnh Bình để lập

ng nghiệp. Nhưng cho đến bây giờ, thì đại gia đình họ Trần của người viết, trong số đó, có một số đồng lớp trẻ tuổi có học vấn cao đã phải xa quê, để làm việc và đã “định cư” ở Sài Gòn, Vũng Tàu... chỉ trừ một số ít còn ở lại đất Quy Nhơn, Đà Nẵng, Quảng Nam. Song dù ở bất cứ nơi đâu, tất cả đều hướng về đất Quy Nhơn, vì nơi ấy, còn có bảy người Ông, là em trai ruột của Ông Nội người viết, dù rằng các Ông Bà đã không còn trên cõi đời này nữa!

Đá Giăng: Dòng sông tuổi nhỏ

Và đó, là một cơ duyên, để người viết được ra đời trên mảnh đất của làng Thạnh Bình, Tiên Phước, Quảng Nam, để trong những tháng năm trước mười tuổi, người viết đã được sống bên cạnh những đồng lúa xanh tươi, những nương dâu, vườn quế, vườn tiêu, vườn chè, vườn cau... Một vùng Nông Thôn tại miền Trung, nhưng đất cày lên không sỏi đá, trồng lúa không cần phải gánh nước để tưới như các vùng quê khác; bởi tạo hóa đã ban cho làng Thạnh Bình, một vùng đất quanh năm mưa nắng thuận hòa, đất đai màu mỡ do phù sa của giòng sông Đá Giăng mang đến. Một con sông của một thời nhỏ dại, mà chính người viết đã được ngâm mình dưới giòng nước mát trong xanh giữa những trưa hè, dưới ánh nắng vàng, bên những rừng hoa Dã Quỳ rực rỡ mọc chạy dài trên bờ cỏ ven sông.

Người viết cũng sẽ không bao giờ quên, một thời thơ ấu, với những buổi chiều ngồi trên con ngõ dài lát đá xanh của nhà mình, nhặt những chiếc lá mít màu vàng đỏ, để làm “tiền” mua bán với trẻ con hàng xóm, hoặc nhặt những bông hoa gạo màu đỏ tươi, đem kết thành vòng tròn mang vào cổ, lúc ấy, dù còn bé, nhưng đã thích hoa gạo, vì đã đọc được bốn câu thơ của Nguyễn Bính:

Anh đã từng đi khắp bốn phương,
Tháng hai anh thấy ở trên đường.
Những hoa gạo đỏ như màu máu,
Như máu của người lính tử thương!

Và cuối cùng, người viết xin gửi về làng cũ, với những dòng chân quê, mộc mạc, xem như một

lời cầu chúc đầu Xuân. Xin cho mọi nhà đều được bằng an trong vòng tay của Đấng Tạo Hóa:

**Tôi ra đời ở đó,
Tiên Phước trăm cung mơ.
Tôi yêu từng cây cỏ,
Tình quê hiền đôn sơ.**

**Những ngày Xuân mây tạnh,
Chiều Hè trên nương dâu.
Đòi Thu mùa sim chín,
Đông về dưới đồng sâu.**

**Bốn mùa cây hoa lá,
Ngõ Đá cài sương mơ.
Ru hồn người đi qua,
Dẫu một lần vẫn nhớ!**

**Ôi! giòng sông tuổi nhỏ,
Đá Giăng sầu chân ai.
Khi từng in dấu bước,
Trên cỏ mềm sương mai.**

.....

**Nắng chiều rơi trên cao,
Dưới hiên nhà bên võng.
Bà mẹ quê chất phác,
Ngọt ngào câu ca dao:
Từ ngày chinh chiến thê lương,
Lệ rơi máu đổ mà thương dân mình!
Lời ru vang xóm Vườn Đình,
Mênh mông trời bể nặng tình nước non!**

Những lời quê mùa mộc mạc ở trên đây, là tâm tình của đứa con xa quê. Xin gửi theo gió mây, với ước mong sẽ “bay” về một vùng Nông Thôn của làng Thạnh Bình đầy dấu ái nơi chốn cũ, quê xưa, vì người viết không biết đến bao giờ mới trở lại, để được nhìn thấy con Ngõ Đá đầy kỷ niệm của ngày xưa, bên cạnh khu đồi Vườn Đình, với những hàng cây xanh in bóng xuống một giòng suối uốn mình chảy quanh. Suối và rừng muôn đời thủy chung, mà người đời đã gắn liền hai chữ Lâm-Tuyền thơ mộng. Riêng người viết, thì dẫu cho trăm nhớ ngàn thương, song có lẽ người viết cũng chưa thể trở về để thăm lại con Ngõ Đá và giòng sông Đá Giăng của những ngày xưa dấu ái!

Xin đa tạ quý vị đồng hương, vì biết người viết chưa thể trở lại quê nhà, nên đã gửi cho những tấm hình của con Ngõ Đá, và giòng sông Đá Giăng của làng xưa, xóm cũ. Xin đa tạ tất cả những thâm tình của những người quê và vùng đất Nông Thôn Thạnh Bình, đã hun đúc nên

những người con vốn đã được chào đời ở đó, với tâm hồn biết yêu quê hương đất nước, dù ở bất cứ nơi đâu, trong hoàn cảnh nào; nhưng tất cả đều mang theo những luyến thương vô bờ bến.

Ngõ Đá nổi tiếng đất Nông Thôn, làng Thạnh Bình

Đặc biệt, mỗi mùa Xuân đến, những người con của đất Thạnh Bình ở khắp bốn phương Trời, chắc chắn sẽ cùng sống lại với những kỷ niệm êm đềm, thân ái của một thời xa xưa nơi Cổ Lý!

Hàn Giang Trần Lệ Tuyền

Thời Gian Rơi

Đan Dương

**Đêm khuya vắng lặng như tờ.
Lá rơi rụng xuống ngõ là tiếng ai.
Tiếng cây như tiếng thời gian.
Đi nhanh một bước tương lai vẫn chờ.**

**Ai ơi chớ có hững hờ.
Một giây một phút cũng là vàng thanh.
Lá kia xuân vẫn còn xanh.
Hè ra lá rộng, thu sang lá vàng.**

**Đông về trợ trụ cành cây.
Tán đi đâu mắt còn cây một mình.
Trông cây lại nghĩ đến người.
Tuổi thơ, thanh thiếu, tuổi xanh ngõ dài.**

**Tuổi xanh đâu phải là dài.
Mười năm xuân sắc cũng già mà thôi.**

Đảng Cộng Sản Việt Nam đã phân hóa

Sau gần 3 năm chuẩn bị với những Hội nghị Trung ương đầy căng thẳng do sự khuyh loát của hai phe: phe đảng đứng đầu là ông Nguyễn Phú Trọng, và phe chính phủ đứng đầu là ông Nguyễn Tấn Dũng, Đại hội lần thứ 12 của đảng CSVN đã kết thúc sau 8 ngày nhóm họp từ ngày 20 đến 28 tháng 1 năm 2016 vừa qua.

Dấu ấn rõ nhất của Đại hội 12 này có mấy điểm đáng chú ý.

Thứ nhất là một tháng trước ngày đại hội khai mạc, ông Nguyễn Phú Trọng đã đến thăm và chỉ thị cho Bộ tư lệnh lực lượng Cảnh sát cơ động phải huy động hơn 5 ngàn cảnh sát bảo vệ an ninh cho Đại hội. Thành phố Hà Nội cũng đã ra thông cáo giới hạn sự di chuyển trên 33 tuyến đường phố trong 8 ngày. Cục an toàn thực phẩm phải cắt cử cán bộ đến túc trực 24/24 tại các nhà hàng, nhà bếp phục vụ Đại hội để ngăn ngừa những vụ ngộ độc có thể xảy ra. Những điều này cho thấy là Đại hội 12 đã diễn ra trong một tình trạng bất ổn, lo âu về một cuộc đột biến chính trị nào đó có thể xảy ra.

Ông Nguyễn Phú Trọng làm việc với Bộ tư lệnh lực lượng Cảnh sát cơ động ngày 2 tháng Giêng, 2016. (Ảnh: Trí Dũng)

Thứ hai là tin tức về những thảo luận và sắp xếp nhân sự thượng tầng đã được hai phe tung ra bên ngoài với nhiều dữ kiện thật giả lẫn lộn, để tấn công nhau gay gắt ngay trước và trong Đại hội. Điều này cho thấy là sự chia rẽ trên thượng tầng đã trở nên vô cùng nghiêm trọng, đấu đá nhau không chút khoan nhượng. Chưa bao giờ mà vấn đề nhân sự lại tạo chia rẽ, tranh giành “ghế” căng thẳng như vậy trong Đại hội 12, nhất

là ghế Tổng Bí thư giữa đương kim Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng và Thủ tướng đương nhiệm Nguyễn Tấn Dũng.

Thứ hai là tin tức về những thảo luận và sắp xếp nhân sự thượng tầng đã được hai phe tung ra bên ngoài với nhiều dữ kiện thật giả lẫn lộn, để tấn công nhau gay gắt ngay trước và trong Đại hội. Điều này cho thấy là sự chia rẽ trên thượng tầng đã trở nên vô cùng nghiêm trọng, đấu đá nhau không chút khoan nhượng. Chưa bao giờ mà vấn đề nhân sự lại tạo chia rẽ, tranh giành “ghế” căng thẳng như vậy trong Đại hội 12, nhất là ghế Tổng Bí thư giữa đương kim Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng và Thủ tướng đương nhiệm Nguyễn Tấn Dũng.

Thứ ba là một đại biểu, ông Bùi Quang Vinh, Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư, đọc bài tham luận trong Đại hội, phê phán công khai rằng: “Hệ thống chính trị hiện nay là rào cản, trở ngại cho sự phát triển. Vì vậy, trong giai đoạn tới, việc đổi mới chính trị phải đồng bộ với đổi mới kinh tế, và là yêu cầu hết sức cấp bách... mà đảng cần chủ động nghiêm khắc đánh giá lại chính mình.” Đây là một biệt lệ chưa từng có, nói lên nguy cơ tụt hậu và phá sản của đất nước, đồng thời phản ảnh khuynh hướng “không còn sợ hãi” khi nói ra sự thật của những đảng viên còn lương tâm và ý thức.

Thứ tư là tin Cụ Rùa Hồ Gươm có trên 100 tuổi đã từ trần vào chiều tối ngày 19 Tháng Giêng, một ngày trước khi diễn ra phiên trù bị của Đại hội 12, dấy lên một làn sóng bàn tán về hiện tượng linh thiêng này ứng với tương lai đen tối của đảng CSVN. Nhưng điểm đáng nói là qua truyền thông mạng, những bàn tán nói trên cùng với các tin tức đấu đá nội bộ được chuyển tải rộng rãi, không chỉ phá vỡ bưng bít thông tin mà còn khiến cho lãnh đạo CSVN bối rối trước các tin đồn, buộc họ phải lên tiếng hầu trấn an sự lung lúng bưng trong nội bộ đảng.

Với sự rút lui của ông Nguyễn Tấn Dũng khỏi cuộc đua ghế Tổng Bí thư vào phút chót, tuy có làm giảm bớt không khí căng thẳng của Đại hội, nhưng lại báo hiệu một đợt sóng ngầm khác có thể xảy ra trong thời gian tới.

Đó là khi ông Dũng rời ghế Thủ tướng quay về lại Kiên Giang, nơi mà ông Dũng đã cho xúc tiến xây dựng đảo Phú Quốc thành một cơ đồ riêng trong nhiều năm qua, với người con trai cả Nguyễn Thanh Nghị đang là Bí thư Kiên Giang,

và vừa được vào Trung ương đảng, chắc chắn sẽ tạo thành thế đối đầu mới với phe nhóm ông Trọng.

Nguyễn Thanh Nghị, con trai cả của ông Nguyễn Tấn Dũng, là một trong hai ủy viên trẻ nhất của Ban chấp hành Trung ương Khóa 12.

Trong khi đó, ông Nguyễn Phú Trọng tuy có giữ được ghế Tổng Bí thư thêm vài năm trước mặt, nhưng sẽ không còn có thể giữ đảng CSVN thành một khối thống nhất như trước Đại hội 12. Vì thế, với những đấu đá gay gắt hiện nay, cho thấy là lãnh đạo CSVN khó có thể thỏa hiệp như trong quá khứ, đặc biệt trước một con đại bàng Trung Quốc đang chực chờ phân thây đất nước Việt Nam để dễ dàng thực hiện tham vọng khổng lồ chế Biển Đông.

Trước những tình huống nói trên, hơn lúc nào hết chúng ta cần phải quan tâm một số điều: Một, cần cảnh giác trước các loại thông tin được tung lên các diễn đàn, để không bị rơi vào sự khuyh loát của các phe nhóm, cũng như tránh rơi vào những đòn kích động giả của chính dư luận viên CSVN hầu làm cho hàng ngũ đấu tranh rơi vào thế bị động.

Hai, cần nắm vững là không hề có khuyh hướng “bảo thủ, giáo điều” hay “cởi mở, dân chủ” cũng như bảm Trung hay thoát Trung thật sự nào trong thượng tầng lãnh đạo CSVN, mà chỉ là thủ đoạn của các phe tung ra, nhằm tạo hỏa mù trong dư luận để vừa gây áp lực đối phương, vừa tạo ra những tranh luận giả tạo trên các diễn đàn, làm tản sức đấu tranh chung.

Ba, cần hỗ trợ và giúp đỡ những đảng viên đảng CSVN đã can đảm vượt qua sự sợ hãi dám đứng lên chỉ trích, phê phán những sai lầm của lãnh đạo đảng. Khi có nhiều người đảng viên lên tiếng

chống đảng sẽ giúp cho hàng ngũ của lực lượng dân tộc lan tỏa, tạo thành những sức ép đáng kể lên chế độ CSVN

Ông Tập Cận Bình trong chuyến thăm Việt Nam vào đầu tháng 11 năm 2015. (Ảnh: EPA)

Bốn, góp phần đẩy mạnh thế liên kết giữa các lực lượng dân chủ để sớm hình thành một lực lượng đầu tàu hầu có thể điều hướng các nỗ lực đấu tranh của bà con dân oan, công nhân, thanh niên sinh viên, trí thức và các tổ chức đảng phái, xã hội dân sự đối đầu lại với đảng CSVN, hầu vận động số đông vùng lên dứt điểm chế độ.

Cụ Rùa Hồ Gươm đã từ trần vào chiều tối ngày 19 Tháng Giêng, một ngày trước khi diễn ra phiên tru bị của Đại hội 12.

Sau cùng, sự kiện Cụ Rùa Hồ Gươm từ trần đúng vào dịp khai mạc đại Hội 12 đã linh thiêng ứng nghiệm vào lúc chưa bao giờ có một đại hội rối beng, đầy nghi kỵ và mâu thuẫn như lần này, cho chúng ta thêm một xác tín là tương lai của đảng CSVN không còn bao lâu nữa trước sự dẫn thân và quyết tâm của toàn dân.

Lý Thái Hùng

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Cộng Đồng Người Việt tại Hoà-Lan Mừng Xuân Bính Thân 2016

Vào chiều ngày 23 tháng 1 năm 2016 tại hội trường Olympus thành phố Arnhem, khoảng 500 đồng hương và thân hữu ngoại quốc từ khắp nơi trên vương quốc Hoà-Lan, một số đến từ Đức và Bỉ Quốc đã cùng tham dự buổi mừng xuân Bính Thân 2016 do Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan tổ chức.

Từ lúc 16g00 hội trường đã mở cửa, khách tham dự có thể thưởng thức phần thi Karaoke và các món ăn thuần túy Việt Nam như phở, đồ nhậu, chè, bánh... bày bán trong hội trường. Ngoài ra, còn có các gian hàng văn hoá phẩm của Cộng Đồng, đảng Việt Tân, nhóm Vinh Danh Cờ Vàng. Trong dịp này các đồng hương cũng tham gia ký tên đòi trả tự do cho các tù nhân lương tâm tại Việt Nam do đảng Việt Tân phát động. Buổi lễ

chính thức bắt đầu lúc 19g00, xướng ngôn viên Trần Đức Thành mời khách tham dự cùng hướng về quốc kỳ Việt Nam và Hoà-Lan và tiến hành nghi thức khai mạc gồm hát quốc ca, tưởng niệm các chiến sĩ đã hy sinh vì tổ quốc và đồng bào đã bỏ mình trên đường tìm Tự Do. Ba vị bộ lão đại diện cho Cộng Đồng dâng hương trước bàn thờ tổ quốc để tỏ lòng ghi ơn công đức của tổ tiên đã gây dựng và bảo vệ đất nước Việt Nam cho đến ngày nay.

Tiếp theo đó, ông Chủ tịch Cộng Đồng Nguyễn Hữu Phước chào mừng khách tham dự, đặc biệt 2 phái đoàn đại diện Cộng Đồng đến từ Đức và Bỉ Quốc. Ông Nguyễn Đức Hồ, đại diện cho Liên Hội Người Việt Tự Do tại Vương Quốc Bỉ và ông Nguyễn Văn Rị, đại diện cho Cộng Đồng Người Việt tại Đức cũng được mời phát biểu và chúc tết đồng hương.

Không khí hội trường thật vui nhộn với tiếng pháo và màn múa lân đặc sắc do đội lân Minh Zone phụ trách. Sau đó các em thiếu nhi đã nhận tiền lì xì do các vị đại diện của Cộng Đồng trao tặng. Phần múa lân và lì xì là những nghi thức cổ truyền luôn được duy trì trong các buổi tổ chức tết của Cộng Đồng.

Ông chủ tịch CĐ Nguyễn Hữu Phước

Chương trình văn nghệ và dạ vũ thật đặc sắc do ban nhạc Mây Hồng phụ trách với các ca sĩ Như Loan, Thảo Quyên, Thy Hà, Hoàng Mai, Vũ Thủy, Huy Tài, Quốc Hùng. Ngoài ra một số anh chị em khác cũng đóng góp chương trình văn nghệ gồm Quang Kế, Ánh Hồng, Hồng Tâm, Lưu Phát Tấn, anh Sơn (Alphen a/d Rijn) và nhóm đờn ca tài tử đến từ Maarsen.

Các màn biểu diễn võ thuật của nhóm Minh Zone, break dance thiếu nhi (Anh Quang), và ảo thuật của Hoàng Trọng Định đã nhận được nhiều tràng pháo tay tán thưởng của khán giả.

Giải thưởng Karaoke năm nay được trao tặng cho các thí sinh Thu Cẩm, Mỹ Linh, Ngọc Thắm và Nguyễn Long

Đặc biệt trong phần trao giải số xổ, hai vị trúng số hạng nhì (chị Miên Thủy) và hạng ba (chị Trần Văn Thắng) đã tặng lại các phần thưởng cho Cộng Đồng để có quỹ thực hiện các công tác.

Trong buổi lễ tết, chị Nguyễn Thị Như Tuyết và anh Trần Quang Ánh đại diện cho Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân đã tường trình công tác xây dựng tượng đài, dự trù khánh thành vào ngày 30 tháng 4 năm nay tại chùa Việt Nam ở Almere (chương trình sẽ được thông báo trên Việt Nam Nguyệt San sau). Trong dịp này, các vị đại diện Ủy Ban gửi lời cảm ơn đến tất cả các hội đoàn và đồng hương tích cực đóng góp công sức và tài chánh cho việc xây dựng tượng đài, đạt được kết quả thật tốt đẹp.

Buổi lễ mừng xuân Bính Thân 2016 kết thúc lúc 1g00 sáng ngày hôm sau. Mọi người chia tay trong lưu luyến và hẹn gặp lại trong các sinh hoạt khác do Cộng Đồng tổ chức

Thế Truyền tường thuật

Ca khúc Ly rượu mừng

Quầy thông tin của Cơ sở Đảng Việt Tân HL

1 gian hàng tết

Tết Alkmaar.

Chiều ngày 6-2-2016 tại Alkmaar bà con vùng Tây Bắc Hòa Lan tưng bừng chào đón mùa xuân mới tại hội trường De Mare – Alkmaar. Với thành phần ban tổ chức trẻ trung và các tiết mục đóng góp “cây nhà lá vườn” đã lôi cuốn khách tham dự liên tục qua các điệu vũ trống cơm, các màn múa lân, lì xì và hấp dẫn nhất là phần trình diễn điều luyện của ban nhạc Mây Hồng. Bà con ta ở đây chắc hẳn rất thành công trong việc hội nhập vào đời sống sở tại, nên đã thu hút bạn hữu người Hòa Lan tham dự thật đông đảo.

Bạch Mai ghi

Tết Monchengladbach (Đức Quốc).

Trong tinh thần hỗ tương cộng đồng bạn, Ban Chấp Hành Cộng Đồng đã cử đại diện tham dự buổi hội xuân Bính Thân tại vùng Monchengladbach (Đức Quốc). Buổi hội xuân nơi đây được tổ chức trong một sân thể thao có sức chứa từ 1000 đến 1500 người. Bà con ta sinh sống tại Đức rất đông và vùng Monchengladbach là trung tâm của các vùng thuộc Trung Đức, nên các nơi đã quy tụ về rất đông đảo. Ban tổ chức nơi đây đã rất chu đáo trong các phần nghi thức khai mạc và điểm nổi bật của đêm nay là thành phần khách mời như các ông, bà tình trường, thị trường và đại diện tàu Capanamur (đã từng cứu vớt người Việt trên biển Đông vào thập niên 80-90 của thế kỷ trước). Khách tham dự không khỏi ngạc nhiên với sự đóng góp phong phú và đông đảo của các thành phần trẻ, họ còn rất trẻ ở độ tuổi 16 cho đến 25 nam lẫn nữ. Và điều đáng ghi nhận hơn nữa là qua sự vận động tranh đấu cho các tù nhân lương tâm của anh Trịnh Đỗ Tôn Vinh, một thành viên của cộng đồng tại đây, đã được sự hưởng ứng nồng nhiệt của tất cả các thành phần tham dự.

Bạch Mai ghi

Tết Eindhoven.

Vào ngày 31-01-2016 tại hội trường Leivendaal: Leivendaalseweg 3, 5652 BS Eindhoven đã diễn ra buổi tổ chức mừng xuân Bính Thân 2016 do Hội Người Việt Ty Nạn CS tại Eindhoven tổ chức.

Ấn tượng nổi bật nhất là ban tổ chức chuẩn bị chương trình rất kỹ. Nội dung chi, chi tiết đều được in ra giấy, với thời gian rõ ràng, cố định. Chương trình đầy đủ các tiết mục của ngày tết như múa lân, đốt pháo, lì xì. Đặc biệt có phần trình chiếu ý nghĩa ngày tết cổ truyền trên màn ảnh lớn.

Chương trình bắt đầu bản nghi thức chào cờ, mặc niệm thật trang nghiêm, mọi người trong tư thế im lặng, trật tự rất xúc động.

Khi tiếng nhạc trỗi lên bài “Ly Rượu Mừng” ban tổ chức đã rót champagne mời tất cả đồng hương cùng nâng chén, mục này đã gây ấn tượng hào hứng, khởi sắc cho khách tham dự.

Ngày hội xuân ở đây được ghi nhận là “xôm tụ”, đồng hương nô nức đến tham dự. Khách tham dự gồm mọi lứa tuổi, điều được ghi nhận ấn tượng là có nhiều gia đình, vợ chồng, con cái từ phương xa trong những chiếc áo dài màu sắc rực rỡ. Mọi người ai ai cũng đều vui vẻ, chuyện trò từng bừng trong ngày hội xuân. Tất cả tạo nên một bầu không khí chan hòa, yêu thương, ấm cúng vui tươi của ngày tết. Phần ẩm thực cũng rất đặc biệt qua bàn buffet với các món ăn thuần túy Việt Nam được trưng bày khói nghi ngút, ngon lành. Nào là thịt kho Tàu, vịt quay, heo quay, mì xào, Cari, dưa chua, v.v... Cơm ngon cũng cần có rượu nồng, ban tổ chức cung cấp bia, nước ngọt đầy đủ cho khách, mọi người đều hài lòng.

Chương trình văn nghệ karaoke được bà con tham gia mạnh mẽ. Khách giả ở dưới ủng hộ ca sĩ hết mình, rất tự nhiên và thân mật với nhau. Phần ảo thuật cũng rất ly kì, gây nhiều sự chú ý và được khán giả tán thưởng nồng nhiệt.

Điểm đặc biệt khác của ngày hội xuân đêm nay là lời kêu gọi đóng góp vào công trình xây dựng tượng đài thuyền nhân (TDTN). Ông chủ tịch Hội, Nguyễn Văn Châu và anh Thắng đã sốt sắng kêu gọi Mạnh Thường Quân và đồng hương ủng hộ. Trên sân khấu anh Châu thường xuyên nhắc nhở đồng hương đóng góp, bên dưới anh Thắng lôi kéo những người có lòng vào việc chung. Và đỉnh điểm là ban tổ chức đã mời vị đại diện cho Ủy Ban XDTN lên sân khấu trình bày diễn tiến của công trình. Kế đến, ban tổ chức đã dành cho Ủy Ban một bàn đặc biệt để đón tiếp các Mạnh Thường Quân. Đồng hương đã nhiệt liệt hưởng ứng lời kêu gọi. Anh Trần Quang Ánh, đại diện Ủy Ban đã không khỏi xúc động với những tấm thịnh tình trân quý này của đồng hương. Anh Hội Trưởng đã trao phong bì đóng góp của Hội ủng hộ cho Ủy Ban và tiếp theo anh Anh lên sân khấu ngỏ lời cảm ơn tất cả đồng hương đã nhiệt tình hưởng ứng đóng góp.

Buổi tiệc kết thúc với chương trình văn nghệ do ban nhạc trẻ đảm trách. Tiếng nhạc đã khuấy động hội trường, khách yêu chuộng nhảy nhót đã lã lướt dạt nhau ra sàn nhảy đồng đảo tạo cho buổi hội xuân càng thêm tưng bừng, vui tươi, náo nhiệt.

Cảm tưởng sau cùng được ghi nhận trong ngày tết tại đây là tình cảm đồng hương, mọi người đều hài lòng với chương trình thật chu đáo của ban tổ chức.

Bạch Mai ghi

Tết Purmerend.

Purmerend 20/2/16

Tôi hân hạnh thay mặt Ban Thường Vụ CĐ tham dự lễ hội tết, do CĐ Người Việt Tự Do Purmerend tổ chức. Anh Thịnh người tổ chức niềm nở đón chúng tôi ngay từ cửa. Thời tiết xấu, mưa và gió lớn, nhưng các đồng hương vẫn tham dự đông đảo, cười nói hân hoan chúc tụng nhau.

Chương trình khai mạc với đầy đủ nghi thức cổ truyền, cùng sự tương trợ của ban nhạc Mây Hồng. Điều đáng trân quý là chúng ta bảo tồn được văn hóa Việt, chị Như Tuyết ủy ban TĐTN cũng có mặt. Buổi lễ diễn ra trong bầu không khí vui tươi, thân mật, đậm đà tình quê hương.

Người tường thuật: Tuyết Lê Nguyễn

Tết Lisse.

Ngày 27-2-2016 Cộng Đồng Người Việt Tự Do Nạn Cộng Sản tại vùng Bollestreek vui mừng chào đón mùa xuân mới tại vùng Lisse. Nơi đây người ta ghi nhận ngoài hương vị 3 ngày tết còn có không khí của gia đình. Sau khi mua vé vào cửa với giá ủng hộ 15 euro cho người lớn (16 trở lên) thì khách mời có thể thưởng thức miễn phí các món ăn thuần túy Việt Nam, có cả bánh tết. Một đặc điểm nổi bật ở Lisse là thành phần ban tổ

chức hoàn toàn do giới trẻ thực hiện. Các bạn trẻ ở đây đã rất sáng kiến trong các tiết mục ta thường thấy trong ngày tết, chẳng hạn như múa lân. Đội lân tí hon biểu diễn thật độc nhất vô nhị. Anh trưởng ban tổ chức cho chúng tôi biết thêm là hằng năm ở đây đồng hương đến không đông lắm, trên dưới 100 người. Năm nay đặc biệt có nhạc sống do ban nhạc Mây Hồng trình diễn, nên khách đến gần gấp đôi so với năm rồi.

Bạch Mai ghi

Tìm Thân Nhân

Tìm bạn thân **Phùng Nhật Sáng**, tên thường gọi là Cu Hề. Trước ở xóm Nhà đèn (VN). Nghe nói đang cư ngụ tại Hòa Lan, nay ở đâu? Xin liên lạc về:

Lâm Quốc Bảo

27 Rue de la Bancasse

84000 Avignon France

Tel. 0033.770108452

Đồng hương nào biết xin nhắn tin dùm.
Chân thành đa tạ.

Đại diện Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan tiếp xúc Prinses Beatrix

IN VRIJHEID VERBONDEN

Ngày thứ hai 25-1-2016 vừa qua, tại thành phố Utrecht, một đại hội với chủ đề Hòa Bình được tổ chức nhân dịp kỷ niệm mười năm hoạt động của tổ chức *In Vrijheid Verbonden*. Tham dự đại hội bao gồm đại diện các tôn giáo đang hoạt động tại Hòa Lan như Phật giáo, Thiên Chúa giáo, Tin Lành, Hồi giáo, Do Thái giáo và Ấn Độ giáo. Khách danh dự là Prinses Beatrix. Đại diện Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan (HPGVN/HL) tham dự đại hội có ba đạo hữu Nguyễn Nhật Quang, Nguyễn Quyết Thắng và Ngô Thụy Chương.

Trong phần mở đầu, ông Lalbahadoersing, chủ tịch tổ chức *In Vrijheid Verbonden* đã phát biểu: *“Chúng tôi muốn mọi người thấy được sự phong phú và đa dạng của các truyền thống tôn giáo và triết lý tại Hòa Lan. Chúng tôi tôn trọng bản sắc riêng của mọi tổ chức, và chúng tôi cố gắng tạo diễn đàn để mọi người nói lên giá trị của mình và của nhau. Chúng tôi muốn tạo dịp gặp gỡ và trao đổi để qua đó xây dựng và phát triển lòng khoan dung.”*

Tiếp đó, bà tiến sĩ Annevike Vroom, giáo sư đại học Vrije Universiteit van Amsterdam, đã có bài tham luận đề cập đến cách sống ngày càng cá nhân và vị kỷ, trong khi chủ đích của các tôn giáo

đều nhằm nhắc nhở con người sống vị tha và cởi mở hơn, như vậy lời kêu gọi của các tôn giáo có ý nghĩa gì trong thời đại hiện nay. Sau bài tham luận này, các tham dự viên đã được coi một đoạn phim ngắn về hoạt động của các thiện nguyện viên của các tôn giáo trong việc giúp đỡ người tỵ nạn, cũng như được thưởng thức những bài hát nhẹ nhàng do các tín hữu thuộc mọi tôn giáo tham dự trình diễn.

Ban tổ chức đã trao quà lưu niệm cho Prinses Beatrix để đánh dấu 10 năm hoạt động. Tiếp theo đó, mọi người cùng tham dự một tiệc tiếp tân với sự hiện diện của Prinses Beatrix.

Trong dịp này, đại diện HPGVN/HL đã có dịp tiếp xúc trực tiếp với Prinses Beatrix. Đạo hữu Ngô Thụy Chương, sau khi tự giới thiệu thuộc HPGVN/HL, đã cho biết mình là người tỵ nạn Việt Nam đến định cư tại Hòa Lan năm 1981, lúc Nữ hoàng Beatrix vừa lên ngôi. Đạo hữu Ngô Thụy Chương đã nói lên tâm tình của một người tỵ nạn Việt Nam, không bao giờ quên nghĩa cử cao đẹp mà Nữ hoàng Beatrix cũng như chính phủ và nhân dân Hòa Lan đã mở rộng vòng tay tiếp đón người tỵ nạn Việt Nam.

Prinses Beatrix đặt câu hỏi: *“Có phải Phật giáo có nhiều nhánh khác nhau, và sự liên hệ giữa các nhánh như thế nào?”*

Một tín hữu Phật giáo bạn trả lời: *“Có rất nhiều nhánh, nhưng chỉ khác biệt về hình thức và do bắt nguồn từ sự phát triển của Phật giáo về mặt địa lý.”*

Đạo hữu Nguyễn Nhật Quang giải thích thêm: *“Có nhiều hình thức khác nhau trong Phật giáo, nhưng chúng tôi có thể sống chung với nhau một cách tốt đẹp. Người Phật tử Việt Nam tự hào rằng chúng tôi đã tạo phương tiện cho các Phật tử Tích Lan được sinh hoạt tại ngôi chùa của chúng*

tôi, mặc dù Phật giáo Tích Lan thuộc về một nhánh khác.”

Prinses Beatrix: “Tôi nghĩ, điều quan trọng là các nhánh khác nhau hay các tôn giáo khác nhau tìm đến với nhau và cố gắng cảm thông nhau.”

Đạo hữu Nguyễn Nhật Quang nói tiếp: “Chúng tôi, những người Việt Nam tỵ nạn, đã trải qua kinh nghiệm là chúng ta cũng có thể tìm thấy tình người ngoài tôn giáo của mình. Chúng tôi đã trốn chạy khỏi quê hương, đi tìm tình người tại một quốc gia khác, có văn hóa và tôn giáo khác biệt hoàn toàn. Nhưng chính tại nơi đây, chúng tôi đã tìm lại được tình người. Và cho đến ngày hôm nay, chúng tôi vẫn luôn ghi nhớ và tri ân, và chúng tôi không bỏ qua cơ hội mỗi khi có dịp nói lên điều này.”

Prinses Beatrix: “Nếu lời nói này được cả triệu người nghe thì thật quý hóa.”

Buổi sinh hoạt chấm dứt lúc 18:30 cùng ngày. Được biết *In Vrijheid Verbonden*, là một tập hợp của đại diện các tôn giáo tại Hòa Lan, hoạt động với mục đích cùng nhau kết hợp để tạo sức mạnh trong việc tranh đấu cho dân chủ, nhân quyền và tự do tôn giáo.

Tháng Ba

Nguyễn Quang Long

Tháng ba mang đến những yêu thương

Để thăm đôi môi đẹp má hường

Vẫn thoảng hương xuân trong mộng điệp

Trai thanh nữ tú thăm tư vương

Mang về hứa hẹn bao điều ước

Cuộc sống vui vầy đậm tình thương

Cái rét nàng bân lòng chẳng bận

Bên nhau hạnh phúc mãi thơm hương

HD 22h20 ngày 22 tháng 02 năm 2016

TIN HÒA LAN

Xã Hội và Chính Quyền Trước Làn Sóng Người Xin Tỵ Nạn

Trong thời gian qua, vấn đề người xin tỵ nạn vẫn là vấn đề nổi bật nhất trong xã hội Hòa Lan. Tính chất phức tạp của nó được phản ánh trong sự lúng túng của chính quyền trung ương trước vấn đề này. Cách đây vài tuần về trước, Thủ tướng Mark Rutte báo cho Hạ Viện biết rằng theo sự tiên liệu của chính quyền thì năm nay sẽ có khoảng 58.000 người ngoại quốc đến Hòa Lan xin tỵ nạn. Trong khi đó thì giới truyền thông, trong đó có tờ *NRC Handelsblad*, tờ báo có uy tín nhất nước, lại loan báo rằng thật ra quan chức ở các cấp đều dự đoán quốc gia này sẽ phải tiếp nhận đến gần 100.000 người xin tỵ nạn trong năm 2016. Khi bị các đảng đối lập cáo buộc là ông ta đã thiếu trung thực trong việc đưa ra dự báo quá thấp, góp phần làm tổn hại niềm tin của người dân đối với chính quyền, thì Rutte trả lời rằng con số gần 100.000 người không còn có giá trị nữa bởi vì những biện pháp quốc tế nhằm ngăn chặn làn sóng tỵ nạn tràn vào Âu Châu đang được thi hành sẽ làm cho con số đó giảm xuống còn khoảng 58.000 người như ông đã nói.

Thế nhưng giới truyền thông Hòa Lan khẳng định rằng các quan chức có phạm sự về vấn đề tỵ nạn vẫn tiếp tục dựa vào con số gần 100.000 nói trên khi họ chuẩn bị đối đầu với dòng người sắp chảy vào Hòa Lan trong những tháng tới. Việc chính quyền trung ương, qua lời tuyên bố của Thủ Tướng Rutte, kiên định lập trường rằng số người đổ vào đồng bằng sông Rijn, sông Maas có thể thấp hơn 60.000 đã tạo một chương ngại ngại trong cho họ: Hiện giờ chính quyền

Trung ương chỉ giành một số tiền đủ trang trải cho số người này, tuy con số đó trong thực tế có thể lên cao hơn rất nhiều, khiến cho những cơ quan có nhiệm vụ tiếp nhận người xin tỵ nạn có thể không có đủ phương tiện để thi hành nhiệm vụ mà chính phủ đã giao cho họ...

Việc chính quyền trung ương cố bám vào một dự đoán bị cho là thiếu thực tế một cách trầm trọng là một điều không phải là khó hiểu trong xã hội Hòa Lan hiện nay. Như đã từng trình bày trong mục này, sự có mặt ngày càng đông của người xin tỵ nạn trong một quốc gia mà nền kinh tế chưa được hồi phục sau cơn khủng hoảng bùng nổ vào cuối thập niên trước đã làm cho thái độ thù nghịch của người bản xứ đối với người ngoại quốc đến đây xin tỵ nạn ngày càng gia tăng. Việc thiết lập các trung tâm tiếp nhận người xin tỵ nạn ngày càng gặp nhiều sự chống đối của người bản xứ, một sự chống đối được thể hiện qua các cuộc biểu tình bạo động và việc dùng đầu heo hay xác của heo để làm "ô ứ" các địa điểm mà chính quyền địa phương định thiết lập trung tâm tiếp nhận người tỵ nạn (mà phần đông là tín đồ Hồi giáo vốn rất kỵ tất cả những gì liên hệ đến loài heo). Có lẽ Thủ tướng Rutte cũng như các đồng nghiệp của ông ở Den Haag đều ý thức được tâm lý quần chúng trong thời điểm gay gắt này, nên họ không muốn xác nhận hay nhấn mạnh những điều có thể làm cho người bản xứ căm phẫn lên thêm.

06/03/2016

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

TIN THẾ GIỚI

Trung Quốc trấn an G20

BBC: Trung Quốc tìm cách trấn an các bộ trưởng tài chính toàn cầu về tình trạng nền kinh tế tăng trưởng chậm lại, trong phiên khai mạc hội nghị G20 tại Thượng Hải.

Bộ trưởng Tài chính Trung Quốc Lưu Kế Vĩ tuyên bố nước này có thể giải quyết những áp lực mà họ đang phải đối mặt. Kinh tế Trung Quốc đang tăng trưởng với tốc độ chậm nhất trong vòng 25 năm và đang cố gắng chuyển dịch từ một quốc gia tăng trưởng kinh tế nhờ vào xuất khẩu sang tiêu dùng và dịch vụ.

Thống đốc Ngân hàng Nhân dân Trung Quốc Chu Tiểu Xuyên, cho biết định hướng cải cách của Trung Quốc rõ ràng và kiên định nhưng việc cải cách sẽ có điều chỉnh. "Trung Quốc sẽ cân bằng giữa tăng trưởng, chuyển dịch cơ cấu và quản lý rủi ro", ông Chu nói.

Các nhà phân tích nhận định phát biểu của ông Chu nhằm giảm bớt những quan ngại của quốc tế về cách thức Bắc Kinh phá giá đồng nhân dân tệ cũng như biến động của thị trường chứng khoán Trung Quốc.

Hội nghị G20 quy tụ bộ trưởng tài chính từ các nền kinh tế lớn nhất thế giới. Nhóm G20 đang nắm giữ 86% nền kinh tế thế giới, chiếm 2/3 dân số thế giới và 75% thương mại toàn cầu. Thống kê công bố hôm thứ Năm 25/2 cho thấy kinh tế Anh tăng trưởng 2,2% năm ngoái. Đó là mức độ tăng trưởng thấp nhất từ năm 2012, dù Anh vẫn là một trong những nền kinh tế tiên tiến có mức tăng trưởng nhanh nhất. Đầu tuần này, IMF đưa ra nhận định kinh tế toàn cầu đã suy yếu hơn và đang trong tình trạng "dễ bị tổn thương trước những cú sốc bất lợi".

trong khi Bắc Kinh và Washington cáo buộc lẫn nhau là người khởi xướng các căng thẳng ở Biển Đông.

VOA: Ông Trump cáo buộc Việt Nam 'đánh cắp' việc làm của người Mỹ

Ông Donald Trump, trong cuộc vận động tranh cử hôm 24/2, đã nhắm mục tiêu vào các quốc gia châu Á bao gồm Việt Nam, Trung Quốc và Ấn Độ, tố cáo các nước này đánh cắp các việc làm tại Mỹ. Ông Trump cũng trấn an những người ủng hộ rằng ông sẽ lấy lại việc làm từ những quốc gia châu Á này. Người đứng đầu cuộc chạy đua tổng thống của Đảng Cộng hòa cho biết: "Những gì tôi đã làm vào ngày 16 tháng 6 là chúng tôi đã lên tiếng nói về thương mại, về việc bị các nước như Trung Quốc, Nhật Bản, Mexico, Việt Nam cũng như Ấn Độ cướp đoạt". Ông Trump nói trong buổi phỏng vấn: "Một điều nữa là, những cử tri người Mỹ gốc Phi, tôi nghĩ tôi sẽ nhận được sự ủng hộ lớn. Và mọi người nhìn thấy những câu chuyện mà các nhà lãnh đạo người Mỹ gốc Phi đang nói, mọi người biết đấy, người dân chúng tôi thực sự thích ông Trump, bởi vì tôi sẽ lấy lại những việc làm từ Trung Quốc, Mexico, Nhật Bản, Việt Nam, Ấn Độ, và tất cả những nơi đã lấy đi việc làm của chúng ta. Tôi sẽ lấy lại việc làm". Hồi tháng 9 năm 2015, Trung Quốc đã bác bỏ những nhận xét của ông Trump về việc Bắc Kinh "đã làm giàu" nhờ Mỹ, và nói rằng ý kiến của ông không phù hợp với hầu hết người Mỹ. Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Trung Quốc Hoa Xuân Oánh nói rằng ý kiến của ông Trump về mối quan hệ Trung - Mỹ chỉ nhằm "gây rối".

RFI: Hoa Kỳ sẽ triển khai vũ khí tối tân đến Thái Bình Dương

Biển Đông sẽ là đấu trường tranh giành ảnh hưởng giữa hai cường quốc ở hai bên bờ Thái Bình Dương. Trước việc Trung Quốc ngày càng lộ rõ ý đồ bành trướng Biển Đông, bộ trưởng Quốc Phòng Mỹ, ông Ashton Carter, cho biết Hoa

Kỳ sẽ triển khai các thiết bị quân sự tối tân đến Thái Bình Dương.

Hoa Kỳ tăng cường hỏa lực tại Biển Đông nhằm chống đà quân sự hóa của Trung Quốc trong khu vực. Ông Ashton Carter khẳng định Hoa Kỳ không chấp nhận từ bỏ vai trò thống lĩnh tại Thái Bình Dương có từ lâu nay.

"Chúng tôi không tìm cách kèm giữ Trung Quốc, nhưng cũng không muốn ai đó thống trị khu vực này và chắc chắn cũng không để cho bất kỳ ai đẩy Hoa Kỳ ra khỏi khu vực. Chúng tôi là một cường quốc tại Thái Bình Dương. Hoa Kỳ có mặt tại đây là để ở lại. Đây là nơi sinh sống của hơn một nửa nhân loại toàn cầu và chiếm đến một nửa nền kinh tế thế giới. Khu vực Thái Bình Dương là một phần quan trọng cho tương lai của Hoa Kỳ. Do đó chúng tôi ở đây là để trụ lại".

Đài SBS của Úc trích nhận định của tổng tham mưu trưởng Hoa Kỳ, ông Joseph Dunford tại Châu Á-Thái Bình Dương, Trung Quốc lên kế hoạch tăng quân sự hóa Biển Đông nhằm để chống lại Hoa Kỳ. Các động thái gần đây của Trung Quốc có mục đích "ngăn cản Hoa Kỳ tự do đi lại hay tiến hành các chiến dịch trong khu vực Thái Bình Dương". Trong bối cảnh đó, ông Dunford cho hay là Hoa Kỳ sẽ dành một ngân sách đặc biệt, để "tập trung phát triển khả năng cho phép duy trì lợi thế cạnh tranh với Trung Quốc". Chính vì vậy, bộ Quốc phòng Mỹ sẽ "ưu tiên triển khai các năng lực hiện đại nhất cho khu vực Thái Bình Dương" như đưa các chiến đấu cơ tân tiến F-35 và F-22 chẳng hạn, theo như tuyên bố của ông Dunford. Căng thẳng trên Biển Đông ngày càng gia tăng do các tranh chấp lãnh thổ giữa Trung Quốc với các nước trong khu vực Việt Nam, Malaysia, Brunei, Philippines và Đài Loan.

Tại đây Hoa Kỳ cũng muốn duy trì các lợi ích chiến lược của mình. Để bảo vệ cái gọi là "tự do hàng hải", Hoa Kỳ đã tiến hành hai cuộc tuần tra từ tháng 10/2015, khi cho tàu chiến đi vào các vùng lãnh hải có tranh chấp với Trung Quốc.

TIN VIỆT NAM

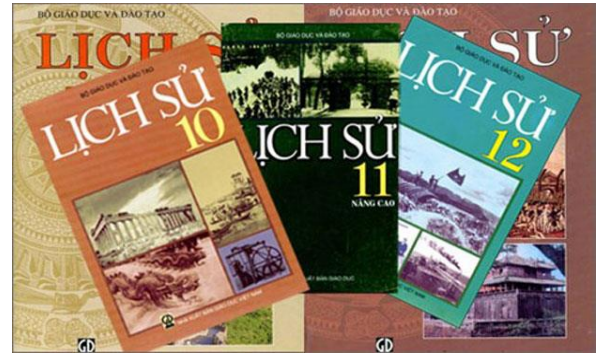
RFI: Nguyễn Quang A: "Tự ra ứng cử Quốc Hội để thúc đẩy người dân học tập dân chủ"

Hôm 05/02/2016, tiến sĩ Nguyễn Quang A, một nhà hoạt động xã hội dân sự tại Việt Nam, đã tuyên bố tự ra ứng cử trong cuộc bầu cử Quốc Hội Việt Nam dự kiến vào tháng 5 tới. Trong một bài viết trên trang Facebook của mình, ông cũng kêu gọi mọi người dân đủ điều kiện hãy tự ra ứng cử vào cuộc bầu cử sắp tới. Dường như sáng kiến của nhà hoạt động xã hội dân sự đang được nhiều người hưởng ứng.

RFA: Quyền tự do đi lại bị xâm phạm

Cấm công dân xuất cảnh mà không có lý do chính đáng đang là mối quan tâm của rất nhiều người, đặc biệt những ai tranh đấu cho dân chủ nhân quyền. LS Lê Quốc Quân là một trong những người bị áp đặt lệnh cấm xuất cảnh vì lý do an ninh quốc gia cũng như hàng trăm người khác mà không có bất cứ một bằng chứng thuyết phục nào. Luật sư Lê Quốc Quân cho biết: "Điều 23 của Hiến pháp năm 2013 quy định rõ là công dân có quyền tự do đi lại trong và ngoài nước được cư trú có quyền ở lại trong nước và nước ngoài. Chính quyền Việt Nam luôn lớn tiếng nói rằng hiến pháp 2013 đảm bảo tất cả các quyền của con người. Hiến pháp ghi nhận như thế nhưng trong thực tiễn thì rất nhiều người bị ngăn cản không cho đi ra nước ngoài và thậm chí mang hộ chiếu Việt Nam vẫn không cho về Việt Nam nữa. Rất nhiều trường hợp như vậy và theo tôi thì nó đã sai và vi phạm hiến pháp". Hồi năm ngoái đại diện của Hội đồng Liên tôn Việt Nam, chánh trị sự Hứa Phi, người được mời tham dự

hội nghị tôn giáo khu vực, hôm 28/9/2015 bị cơ quan an ninh cấm xuất cảnh tại phi trường Tân Sơn Nhất. Chánh trị sự Hứa Phi cho Đài Á Châu Tự Do biết về sự ngăn chặn xuất cảnh mà theo ông là vi phạm cam kết của chính quyền Việt Nam với quốc tế về quyền tự do đi lại của công dân. Ông phát biểu: " Hôm nay tôi được sự ủy nhiệm của Hội đồng Liên tôn Việt Nam sang Bangkok dự hội nghị về tự do tôn giáo khu vực Châu Á- Thái Bình Dương. Tôi theo đúng giờ bay được ban tổ chức qui định; nhưng đến tại cửa khẩu sân bay Tân Sơn Nhất thì công an tại đó nói tôi thuộc diện gọi là 'an ninh' nên người ta không cho tôi đi.

RFA: Ngày Quốc tế đồng hành cùng dân oan VN

Hôm 27/2/2016, ngày Quốc Tế đồng hành cùng dân oan Việt Nam được nhiều nơi đồng loạt tổ chức nhằm nói lên tiếng nói đồng cảm với những người dân mất đất, mất nhà cũng như các quyền

con người khác tại Việt Nam. Trên nhiều tỉnh thành khắp nước chưa bao giờ tập trung một lượng lớn dân oan như hôm nay, họ đã vượt qua khó khăn để cùng hòa vào tiếng nói chung lên tiếng cho chính số phận của mình.

Từ khuya, những nơi như Thanh Oai, Trường Xuân thuộc Hà Nội công an vây kín người dân oan không thể ra khỏi nhà. Tại Cẩm Điền tỉnh Hải Dương tình trạng còn tệ hơn, công an vây từng nhà một và không một ai có thể ra khỏi nhà để về Hà Nội. Tuy bị bao vây khống chế như vậy nhưng người dân nhiều nơi vẫn có cách để thoát ra để tới nơi dự định.

Thiên tai ngập mặn tràn vào miền Tây

BBC: Bến Tre đang chịu ảnh hưởng nặng nề nhất bởi mặn xâm nhập, Trung tâm khí tượng Thủy Văn tỉnh Bến Tre cho biết, gần như toàn bộ "đảo dừa" Bến Tre chìm trong nước mặn, trung tâm này mô tả. Ở cửa sông Hàm Luông nước mặn vào đến sâu đến 50km. Nước mặn vào cả các vườn trái cây đặc sản, hoa kiểng, cây giống. Nước mặn phủ trên cả tỉnh khiến dân Bến Tre phải dùng nước máy nhiễm mặn. Nước ngọt "giá cả vô cùng đắt đỏ", trung tâm này nói.

Người dân tại đây phải mua nước ngọt với giá 30.000đ - 60.000đ/m³. Xe chở nước túc trực suốt ngày đêm để chở phục vụ người dân nhưng không kịp.

Trên báo Tuổi Trẻ trong nước, ông Cao Văn Trọng, chủ tịch tỉnh Bến Tre nói "kêu gọi người dân tỉnh Bến Tre chia sẻ khó khăn" vì thiếu nước ngọt sinh hoạt.

"Năm hạn lịch sử" với mực nước "xuống thấp nghiêm trọng" từ năm 2015 đến hai tháng đầu năm nay đã dẫn nước mặn từ Biển Đông tràn vào Đồng bằng sông Cửu Long, Tiến sỹ Lê Anh Tuấn giải thích. Các tỉnh khác như Tiền Giang, Cà Mau, Trà Vinh, Bạc Liêu ở miền Tây Nam Bộ đang ở tình trạng rất khan hiếm nước ngọt và bị đồng ruộng bị nước mặn đe dọa, theo Đài khí tượng thủy văn Nam Bộ cho biết.

BBC: Hàng ngàn công nhân Pouchen VN đình công

Cuộc đình công của hàng ngàn công nhân công ty Pouchen Việt Nam, tỉnh Đồng Nai bước sang ngày thứ ba trong lúc một nhà hoạt động phong trào nghiệp đoàn cáo buộc người của họ bị công an câu lưu.

Công ty Pouchen Việt Nam, đóng tại xã Hóa An, TP. Biên Hòa, Đồng Nai, là doanh nghiệp 100% vốn Đài Loan, chuyên gia công giày. Báo trong nước tường thuật sáng 27/2, quốc lộ 1K tại Đồng Nai bị kẹt cứng do hàng ngàn công nhân công ty Pouchen Việt Nam đình công tràn ra đường. "Công nhân đình công nhằm phản đối chính sách đánh giá hiệu quả công việc, từ đó xếp loại lao động A-B-C để tính ra mức lương, thưởng mà theo công nhân là quá khắt khe. Cách thức trừ của công ty theo những người đình công là chưa hợp lý. Công nhân cho hay họ nghỉ không phép hay có phép đều bị trừ, phép bệnh cũng không thoát khỏi bị tính. Theo chính sách mới này, công nhân chỉ cần nghỉ một ngày không phép là bị xếp loại C, cuối tháng hay cuối năm đều bị cắt hết các khoản trợ cấp và tiền thưởng. Vì thế, từ trưa 25/2, khoảng 16.000 công nhân đã ngừng làm việc tập thể", báo Thanh Niên hôm 27/2 tường thuật.

BBC: Công ty đa cấp lừa '60.000 người'

Các lãnh đạo của công ty Liên Kết Việt vừa bị Bộ Công An Việt Nam bắt tạm giam với cáo buộc "lừa đảo chiếm đoạt tài sản" của hơn 60.000 người, với số tiền lên đến 1.900 tỷ, truyền thông trong nước đưa tin. Những người bị bắt tạm giam gồm có ông Lê Xuân Giang, giám đốc công ty, bà Nguyễn Thị Thúy, phó giám đốc và năm người khác. Công ty này bị cáo buộc "mạo nhận trực thuộc bộ quốc phòng để lừa đảo". Công ty Liên Kết Việt bán các sản phẩm thực phẩm chức năng, máy vật lý trị liệu, máy khử độc Ozon và

nói các sản phẩm này có hợp tác với “các đơn vị Bộ Quốc Phòng”.

Trước đó trên Youtube xuất hiện một clip cho thấy ông giám đốc của công ty Liên Kết Việt, ông Lê Xuân Giang được nhận giải thưởng “Doanh nhân làm theo lời Bác” năm 2014. Trong clip này nói “ông Lê Xuân Giang Chủ tịch hội đồng quản trị công ty cổ phần sản xuất thương mại Việt Nam Hà Nội, là thành viên của tập đoàn Thiết bị y tế Bộ Quốc Phòng độc quyền phân phối sản phẩm máy khử độc Ozone...” Vào tháng 5/2014, Tạp Chí Cộng Sản giới thiệu danh hiệu Doanh nhân Việt Nam làm theo lời Bác “là một giải thưởng có giá trị tinh thần mang nhiều ý nghĩa quan trọng và thiết thực”.

BBC: Đưa đầy đủ các sự kiện vào Sách Giáo Khoa Lịch sử, một việc làm cần thiết

Sách giáo khoa môn Lịch sử lớp 12 trước đây chỉ vắn vắn 11 dòng về chiến tranh Biên giới năm 1979. Song đến nay, Bộ Giáo Dục & Đào Tạo quyết định đưa vào SGK đầy đủ các vấn đề, kể cả vấn đề nhạy cảm như chiến tranh Biên giới 1979 và Hoàng Sa-Trường Sa...

Nhiều năm nay, khác với các cuộc chiến tranh chống Pháp và chống Mỹ được tuyên truyền rầm rộ, thì cuộc chiến tranh Biên giới chống quân TQ xâm lược năm 1979 được dư luận đánh giá là vấn đề tế nhị và nhạy cảm, truyền thông ít được phép nhắc đến.

Mới đây, GS Vũ Dương Ninh đồng chủ biên cuốn SGK Lịch sử lớp 12 khi trả lời phỏng vấn của VnExpress đã thừa nhận, vào năm 2000, khi thảo luận vấn đề soạn SGK Lịch sử lớp 12 nên viết thế nào về những sự kiện có liên quan đến vấn đề hải đảo và biên giới giữa VN và TQ? Đã có ý kiến chỉ đạo là không viết vì khi đó ta vừa bình thường hóa quan hệ với nước bạn. Vì lý do "quan hệ tế nhị" với nước bạn nên nội dung này bị sửa đi sửa lại và rút bớt rất nhiều. Từ 4 trang xuống

chỉ còn lại 11 dòng. Sách giáo khoa Lịch sử phải tôn trọng sự thật và cần phải viết đầy đủ, trung thực các sự kiện đó, để đảm bảo tính khách quan của lịch sử, cũng như tính giáo dục truyền thống của sử học. Bản thân cuộc chiến tranh đã diễn ra như thế nào thì ta phải nói đúng như thế ấy. Thầy giáo Vũ Bằng nhận định:

“Việc bưng bít thông tin đang khiến nhiều người nghi ngại là nếu tình hình tương tự xảy ra chúng ta sẽ xử lý như thế nào? Với học sinh, sinh viên từ chỗ không biết sẽ không phân biệt được đúng sai, từ đó các em không chuẩn bị được tinh thần cảnh giác để nhìn nhận đúng nguy cơ và sẵn sàng đứng lên bảo vệ khi đất nước có chiến tranh.”

Theo VnExpress ngày 22/2/2016, Thứ trưởng Bộ GD&ĐT Nguyễn Vinh Hiển cho biết sách Lịch sử trong thời gian tới, Bộ GD&ĐT sẽ xem xét để đưa nội dung các cuộc chiến tranh biên giới phía Bắc, phía Tây Nam, hải chiến Hoàng Sa... vào sách giáo khoa sắp biên soạn với dung lượng phù hợp.

QHT (Tổng hợp)

Đây Thôn Vĩ Dạ

Hàn Mặc Tử

*Sao anh không về chơi thôn Vĩ?
Nhìn nắng hàng cau nắng mới lên.
Vườn ai mướt quá xanh như ngọc
Lá trúc che ngang mặt chữ điền.*

*Gió theo lối gió, mây đường mây,
Dòng nước buồn thiu, hoa bắp lay...
Thuyền ai đậu bến sông Trăng đó,
Có chở trăng về kịp tối nay?*

*Mơ khách đường xa, khách đường xa
Áo em trắng quá nhìn không ra...
Ở đây sương khói mờ nhân ảnh
Ai biết tình ai có đậm đà?
Cho khỏi bà Nàng đi rắc đậu,
Quan Ôn bắt lính khổ dân hiền.*

*Đường lên chợ tỉnh, xa thăm tấp ...
Nắng mới ôi chao, cát bụi mù.
Các chị trong làng đi bán lụa,
Giắt đầu từng nắm lá hương nhu.*

*Tất cả mùa xuân rộn rã đi
Xa xôi người có nhớ thương gì ?
Sông xưa chảy mãi làm đôi ngã,
Ta biết xuân nhau có một thì !*

Hình ảnh sinh hoạt ngày tết Bính Thân 2016

MC Đức Thành

Vũ Thủy

Nhóm Lân Minh-Zone

Thảo Quyên

Nhu Loan

Quang Kế

Thanh Tâm

Hoàng Mai

Thy Hà

Huy Tài

Nhóm Đờn ca tài tử

Quốc Hùng

Sổ số & phát giải

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Ông Đặng Xương Hùng, lãnh sự Việt Nam ở Geneva từ 2008 đến 2012, đã xin tị nạn vào tháng 10 năm 2013 tại Thụy Sĩ. Ông vừa đăng tải thư ngỏ đặc biệt gửi đến đồng bào hải ngoại. Lá thư này đang được nhanh chóng loan truyền rộng rãi trên facebook. Là một quan chức cao cấp trong chế độ cộng sản, ông đã có quá nhiều trải nghiệm với cách suy nghĩ của giới lãnh đạo Việt Cộng. Qua thư này ông Hùng muốn cảnh tỉnh những ai còn ngây thơ hoặc hám lợi cộng tác với chế độ độc tài, phi nhân chỉ biết tham nhũng, hối mại quơ quét cho đầy rương, đầy tử cho bản thân và giòng họ, mất lăm tai nạn trước sự oằn oại, đau khổ của muôn vạn dân lành kêu gào thống thiết. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

Genève, ngày 14 tháng 2 năm 2016.

Tôi là Đặng Xương Hùng, từ bỏ đảng cộng sản Việt Nam và ly khai khỏi chế độ từ 10/2013. Hiện tôi đang tị nạn chính trị tại Thụy sĩ. Tôi muốn viết thư ngỏ này để chia sẻ một vài tâm sự với quý đồng bào, nhất là đối với những ai vẫn còn liên hệ và hợp tác với chính quyền trong nước.

Đầu tiên, chúng ta nên cần nhất quyết khẳng định lại với nhau rằng: sự hiện diện của chúng ta, hơn ba triệu người Việt nằm rải rác khắp nơi trên toàn thế giới, là cuộc trốn chạy chế độ cộng sản, đi tìm tự do và tìm sự khai sáng văn minh cho chính bản thân chúng ta. Các quốc gia đã đón tiếp chúng ta cũng chỉ vì những lý do nêu trên. Tôi dự định viết thư ngỏ này đã lâu, với thắc mắc rằng: tại sao chúng ta đang trốn chạy cộng sản, mà vẫn còn nhiều người tiếp tục liên hệ, hợp tác và giúp đỡ chính quyền cộng sản trong nước? Một trong những lý giải của tôi, đó là: có thể là họ nghĩ, chế độ cộng sản trong nước đã thay đổi, không còn tính chất cộng sản như trước nữa.

Trước đây, tôi phần nào chia sẻ suy nghĩ này. Bản thân tôi cũng luôn hy vọng, một ngày đẹp trời, chế độ cộng sản trong nước thay đổi. Đó là điều đáng mừng cho dân tộc, cho đất nước. Nhưng tới nay, thời điểm sau Đại hội đảng 12, chúng ta đã có thể khẳng định với nhau rằng: đảng cộng sản không thay đổi và họ sẽ không bao giờ nghĩ đến việc thay đổi.

Nội dung các văn kiện đại hội đảng và việc sắp xếp nhân sự vừa qua, đưa đến cho tôi một kết luận rằng: đảng cộng sản Việt Nam chỉ muốn xây dựng một Chế độ đảng trị vững mạnh, chứ họ không nghĩ tới việc xây dựng một Quốc gia Việt Nam hùng mạnh. Đó là những kết luận chính, mà tôi mong muốn được chia sẻ cùng quý đồng bào. Do vậy, chớ nên nhầm lẫn rằng những nỗ lực của tất cả

những cá nhân đang liên hệ và hợp tác với chính quyền trong nước, là để góp phần xây dựng đất nước, như đảng cộng sản đang tuyên truyền. Mà đó chính là hành động gián tiếp giúp sức để đảng cộng sản củng cố chế độ đảng trị của mình. Gián tiếp làm phương hại, gây khó khăn cho phong trào đấu tranh của đồng bào trong nước. Gián tiếp gây sự phân hóa không đáng có trong cộng đồng người Việt tại hải ngoại. Đẩy xa mọi cố gắng mang lại dân chủ, nhân quyền cho đất nước.

Một số đồng bào, còn ngây thơ bỏ tiền mua nhà tại Việt Nam, với tính toán nào đó, cho một ngày mai còn rất xa vời. Mà họ chưa nhìn thấy rằng, người dân trong nước đang bị cướp đất hàng ngày. Lực lượng dân oan đang ngày càng đông đảo. Luật quy định: đất đai là của toàn dân, chỉ để lèo bịp và che dấu thực tế hiển hiện, đất đai là của đảng. Rất dễ một ngày nào đó, sẽ xuất hiện hàng loạt Việt kiều oan!!! Đảng và nhà nước đang dựa vào quỹ đất đai để « cải thiện » sự yếu kém trong phát triển kinh tế. Sự giàu lên kinh khủng của hàng ngũ tư bản đồ hiện thời cũng phần lớn là từ đất đai. Mở rộng vô tội vạ Hà nội cũng là nhằm để tăng quỹ đất, tăng giá đất ruộng đồng của nông dân, biến thành những dự án béo bở. Nguy cơ mất nước cũng sẽ từ đây mà ra.

Thư cũng đã dài, để kết thúc ở đây, tôi xin viết lại một câu chuyện của người Indians Nam Mỹ. Câu chuyện như sau:

« Khu rừng bị cháy. Mọi con vật đều tìm cách để thoát thân. Chỉ riêng có chú chim sâu nhỏ, bay đi, bay lại tìm nước, và mang trong mỏ của mình giọt nước nhỏ bé thả xuống khu rừng. Nhìn thấy như vậy, con Tatou đã hỏi: – Này chim sâu, bạn đang làm gì vậy, bạn tưởng là bạn sẽ dập tắt đám cháy bằng những giọt nước đó ư? Chim sâu trả lời: – Không, tôi không tin như vậy, nhưng tôi đang làm phần việc của mình. »

Từ bỏ đảng, ly khai khỏi chế độ, tôi cũng chẳng hề hy vọng làm yếu đi đảng cộng sản, lại càng không hề nghĩ sẽ làm sụp đổ được chế độ cộng sản, mà chỉ đơn thuần là hành động – hành động theo con tim mình mách bảo. Cứ mỗi độ xuân về, hàng triệu đồng bào hải ngoại lại mong ngóng một ngày được trở về trên mảnh đất quê hương thanh bình. Bất hợp tác với chế độ hiện thời là « giọt nước nhỏ của chú chim sâu » mà tôi thông qua thư ngỏ này, gửi lời tâm sự chân thành đến tất cả quý đồng bào tị nạn cộng sản Việt Nam ở khắp năm châu.

Xin gửi đến quý đồng bào lời chúc an lành cho Xuân Bính Thân 2016.

Đặng Xương Hùng

Chùm khế ngọt

**Quê hương là chùm khế ngọt
Cho con trèo hái mỗi ngày
Quê hương là đường đi học
Con về rợp bướm vàng bay...**

Tiếng nhạc tự tình quê hương rót nhẹ vào lòng ông Nhã. Ru trái tim ông lâng...lâng...dâng lên niềm cảm kích dạt dào. Giọng hát ngọt ngào truyền cảm đưa tâm hồn ông hồi tưởng lại thời thơ ấu đã qua. Tiếng nhạc như lời thần thức làm cho ông có một cảm giác yêu quê hương hơn bao giờ hết. Bài hát diễn tả đúng tâm trạng của ông đang ngồi trong xe với người yêu dấu, trên đoạn đường về nhà Nàng ở tận miền trung. Ngọn gió huu...hiu...thổi từ bên ngoài lùa vào trong xe, làm cho cặp mắt ông lim dim như muốn ngủ. Đầu ông tựa vào vai người đẹp đang ngồi bên cạnh, mùi " Hương tóc mạ non " nhẹ nhàng lát phát bay ngang qua mũi, đưa cõi lòng ông ngất ngây " Đời bỗng dưng vui " Khi cùng người đẹp trên chuyến xe " Rước tình về với quê hương "

Chiếc xe dừng lại trên quốc lộ 1 giữa buổi trưa hè nắng cháy. Ông Nhã hớn hờ đeo cái kiếng mát hiệu " Rây Bạ " (RayBan)Made in China. Khuôn mặt vui tươi nắm tay người đẹp bước xuống xe đi vào quán, vừa vào quán cơm ông Nhã được chủ quán đích thân ra nghinh đón, ân cần, niềm nở mời cả nhà ngồi xuống cái bàn gần cái máy quạt đang thổi mát. Vừa ngồi xuống ghế người đẹp nhanh nhẹn lấy cái bịch nylon màu trắng để sẵn trên bàn có in dòng chữ màu xanh " Quán cơm bình dân Đất Đỏ " Hai bàn tay vỗ mạnh nghe một cái " Bốp" rồi rút ra tờ giấy lau mặt mát lạnh, được tẩm mùi nước hoa rẻ tiền sực nồng ẩm ướt đưa lên lau mặt ông Nhã. Rồi mỉm cười nói:

— Để em leo (lau) mọt (mặt) cho Enh (Anh) tươi tỉnh en (ăn) uống xong nghỉ một lát (lát) cho phê, đường về nhà (nhà) em vẫn còn xe (xa) .

Được người đẹp lo lắng, chăm sóc lòng ông Nhã vui lên niềm hạnh phúc ngọt ngào mà từ bấy lâu nay ông chưa hề có được. Nhìn những món ăn đặc sản được dọn lên đầy bàn do gia đình người đẹp thoải mái " Vô tư đi chợ "trong ngày đầu gặp gỡ. Từng cử chỉ thương yêu, âu yếm gặp từng món ăn bỏ vào chén. Ông Nhã ăn cảm thấy rất là ngon miệng. Vừa ăn ông tự thỏa mãn trong lòng không uổng công về đây một mình lấy được người vợ " Hơi bị trẻ " lại rất mực chiều chuộng ông. Giọng nói Nàng tuy hơi quê mùa nhưng ông không thấy lạ, trái lại ông rất thích mỗi khi nghe mấy chữ " Dẹ enh " (Dạ enh) thưa enh ngọt ngào như ly nước mía ngọt chảy tận vào lòng. Làm sao không vui cho được khi tuổi đời vừa chớm 60, tóc đã bạc màu theo thời gian. Những nếp nhăn " Mềm mại " đã hiện rõ trên da mặt của một thời " Dĩ vãng nhạt nhòa ". Tuổi này sống ở nước ngoài chỉ biết " Tìm vui trong khói thuốc, giải sầu trong men rượu " Chứ! chẳng có bà nào can đảm dám rước cái của nợ này về nhà, ngoài bà vợ đã từng " Một thời để yêu, một thời để chết " mới chấp nhận " Tình cho không, biểu không " .

Ngồi ăn với người đẹp thấy mọi người ngồi trong quán nhìn ông bằng cặp mắt thán phục, ngưỡng mộ. Ông Nhã lầy lăm hãnh diện, tự hào nghĩ mình còn phong độ, trẻ trung. Từng tuổi này vẫn còn đào hoa lấy được người vợ trẻ lại ăn nói ngọt ngào, nhỏ nhẹ lo cho ông từng giây, từng phút. Vừa ăn ông cứ " Địa " (Ngắm) người đẹp rồi mỉm cười đắc chí khi nghĩ đến những lời bà vợ ở bên Hòa Lan thường chê bai ông mỗi độ đêm về. Ông cảm thấy tự ái " Buồn hơn ly rượu đầy không có ai cùng cạn " Mỗi lần nghe những lời cay đắng tình đời. Ông chấp nhận thương đau chờ cơ hội cho bà vợ, sau này sẽ thấy " Mắt em là bể oan cừu " Rồi sẽ có một ngày một lòng báỉ phục " Vì đó! là tui " Ông Nhã cố gắng học hỏi bạn bè lên " Mạng " tìm những cánh thiên thần lạc loài trong bóng đêm, để giải buồn trong những đêm ngồi một mình " Trống vắng " Sau thời gian " Chát chít " Ông làm quen với em Bông tuổi vừa tròn 35 độc thân chồng chỉ có một con, với cái " Nít nem " (Nickname) thật ấn tượng, nhí nhảnh, dễ thương " Thỏ trắng nhồi bông ". Sau nhiều đêm " Thức trọn đêm nay để nhớ thương Bông ". Ông Nhã và em Bông đem hết nỗi lòng sầu kín, tâm sự thổ lộ tình cảm thiếu vắng tình yêu. Muốn tìm những lời đồng cảm an ủi, chia sẻ trong những đêm " Buồn tỉnh lẻ " ở

trên xứ lạnh, nhưng tình hồng có nồng, không phân biệt tuổi tác chỉ cần hai trái tim đập chung một nhịp. Cái " Thú đau thương " của ông Nhã mỗi khi đi làm về chờ cho bà vợ " Qua cơn mê ". Ông Nhã lặng lẽ ngồi trong phòng riêng với cái laptop thắm thì nói chuyện với Thổ Trắng là ông cảm thấy đời vẫn còn dễ thương. Từ ngày lên mạng được em Bông hỏi thăm quý mến. Ông cảm thấy " Trái tim không ngủ yên " cõi lòng " Yêu đời, yêu người ". Không còn bực tức khi nghe bà vợ cằn nhằn về ông. Những lời của vợ nói chẳng khác nào gió thoảng mây bay. Hằng đêm ông sống trong ảo mộng cứ mơ tưởng " Tình yêu mờ khuất " lúc nào cũng có em Bông bên cạnh. Ông chán chường cuộc sống đơn điệu, đầu óc lúc nào cũng mong ước sẽ có một ngày trở về " Qua ngõ nhà em " cho thỏa lòng nhung nhớ. Khi chuyện tình " Người con gái tên Bông " đến lúc chín mùi. Ông Nhã chẳng còn để ý đến người vợ đã từng một thời đầu ấp, tay gối. Ông bèn " ngoảnh mặt làm ngơ ". Thân ai nấy tắm, miệng ai nấy ăn, giường ai nấy ngủ. Cuối cùng định mệnh đã an bài ông được Thổ Trắng Nhồi Bông chấp nhận ông làm người rửa túi, ôm lưng, hứa hẹn ngày về hái chùm khế ngọt cũng là ngày ông " Tốt xin " (Tot ziens) bà vợ tuy nói nhiều, nhưng lúc nào cũng hết mực một lòng lo lắng, thương yêu ông. Không cần đợi lâu cho mất thời gian " Tê cốt " (Tekort) Ông Nhã tức tốc bay vô hăng lấy ngày nghỉ hè trở về quê em miền cát trắng với những món hàng hiệu đắt tiền mà chính ông chưa một lần dám mua cho vợ, con. Bất chấp lời cảnh cáo, khuyên ngăn của vợ. Ông Nhã nhất quyết một lòng ra đi theo tiếng gọi của con tim, trở về quê em làm " Thân trâu già gặm cỏ non " mà từ bấy lâu nay ông hằng mong ước. Ngồi trong quán được thưởng thức những món ăn ngon mà ông rất thèm từ lâu. Ở nơi nào cũng nhớ về quê hương, mà chính hôm nay ông mới được tận hưởng. Nhìn nồi lẩu cá bóng kèo tươi sống lừ lừ trong rổ, kèm theo đĩa rau ngon, cải lạ, miếng thịt gà luộc thơm phức dính miếng da vàng dòn sực chấm muối tiêu, thêm vài cọng rau răm cay nồng. Được người đẹp gấp đưa vào miệng. Ông Nhã ăn như nuốt cả hương vị quê hương vào lòng. Thật là quá đã không ăn ở đâu? ngon hơn chính ở trên quê hương mình. Ông rất hài lòng chủ quán sai nhân viên phục vụ tận tình, chu đáo " Vui lòng khách đến, chặt tiền khách đi ". Sau buổi ăn trưa xong. Ông Nhã giật mình đầu óc " Tinh tú quay cuồng " Khi nhìn tờ hóa đơn tính tiền với một hàng con số đẹp chạy dài như dãy Trường Sơn. Bao nhiêu chùm khế ngọt kỷ niệm ngày đầu trở về bỗng dưng chua chát. Ông cắn răng âm ức rút tiền ra trả mà cuống họng cứ ngẹn ngẹn

không biết tỏ cùng ai? Tinh thần hứng khởi ban đầu lưu luyến ấy! đã để lại cho ông " Một chút quà cho Quê Hương " Trong quán cơm " Đất Đỏ " đã trở thành " Đất Đỏ ".

Vừa đến nhà Thổ Trắng Nhồi Bông. Ông Nhã lại say xắm mặt mày khi thấy một rùng người đứng chờ sẵn ở trong nhà Thổ Trắng. Ông Nhã luống cuống không biết ai? để mà xưng hô cho phải đạo làm người. Biết ông Nhã đang lúng túng người đẹp giới thiệu từng người, trước lạ sau quen, quen nhiều tốn kém. Tới khi giới thiệu một người đàn bà mập mạp trạc tuổi bằng ông. Thổ Trắng trân trọng tuyên bố:

- Đây là Mé (Má) em Ông Nhã ngập ngừng nói:

- Kính chào " Sờ khôn mu đơ " (Schoonmoeder Nghe ông Nhã xưng hô, ai! cũng đỏ mặt làm thinh. Thổ Trắng bối rối, mắc cỡ hỏi lại ông Nhã:

- Vừa rồi Enh nói với Mé em bằng tiếng gì? vậy!

Ông Nhã mỉm cười giải thích:

- Thấy má em gần bằng tuổi anh, mà gọi tiếng Má anh thấy hơi ngượng cho nên anh chào bằng tiếng Hòa Lan " Sờ khôn mu đơ " có nghĩa là Má Vợ cho có vẻ Tây và dễ gọi hơn. Nghe ông Nhã giải thích. Bà Bé, Má của Thổ Trắng rất là hài lòng, hãnh diện khi có một người con rể việt kiều gọi bà bằng tiếng Tây. Từ nay mọi người thân quen sẽ gọi " Bà Bé sờ khôn " Không còn cái tên cúng cơm nhà quê như thườ nào. Sau phần giới thiệu, tiếp nối chương trình " Nổi vòng tay lớn " Ông Nhã thấy " Chung quanh ta như là thác đổ " Từ già đến trẻ đứng chờ nhà từ thiện " Hao tâm " bắt đắ dĩ phân phát tiền cho từng người, tùy theo hoàn cảnh liên hệ xa hay gần cho đến khi " Khúc ruột ngàn dặm " Bắt đầu ngừng lại cũng là lúc " Anh đã làm về đây thăm em " Suốt hai tuần lễ trôi qua " Từ ngày có anh về, nhà mình ăn uống ề hề " Ông Nhã bắt đầu thám thía " Những ngày dài trên Quê Hương " Mọi chi phí tiêu xài hàng ngày đều do bàn tay năm ngón kiều sa bao thầu từ A đến Z chưa kể " Tiền cho không biếu không " Khi nghe những hoàn cảnh đột xuất của từng gia đình giòng họ nhà Thổ Trắng mỗi khi gặp ông đều " Tâm sự loài chim biển " Làm cho ông lo lắng số tiền, bao nhiêu năm dành dụm từ bấy lâu nay mang về sắp cạn. Ông rất mong " Xin thời gian qua mau " Trở về lại Hòa Lan làm thân trâu già cày tiếp bù đắp lại " Tiền khô cháy túi " Trên đất mẹ quê nàng. Rồi cho đến " Một ngày như mọi ngày, xin trả lại đời tôi " Ông Nhã bàn bạc xin phép gia đình Thổ Trắng làm buổi tiệc cưới nhỏ đưa " Chim đa đa bay về xứ lạ " Cùng nhau

xây dựng túp lều lý tưởng với hai trái tim già trên vùng đất bình yên. Khi nghe ông Nhã đề nghị cả nhà Thổ Trắng vui mừng chấp thuận, không cần đắn đo suy nghĩ.

Lòng ông Nhã rộn ràng sung sướng khi nghĩ đến " Tu cơm " (Toekomst) Cùng Thổ Trắng dệt mộng đẹp trong tuổi đời sắp sửa " Bệnh sung " (Pensioen) Từ nay chùm khế ngọt sẽ thuộc về ông " Quản lý " Ông chẳng còn lo âu, hồi hộp khi chùm khế ngọt bị người ta lén hái trong lúc ông đang ở một phương trời cách biệt. Niềm tự hào mãn nguyện rồi đây ông và Thổ Trắng sẽ xây " Lâu đài tình ái " Trên xứ lạ quê chàng. Thế nào mấy bạn già tri kỷ sẽ lé mắt nể phục khi thấy " Trâu già nằm trên cỏ non " Cho bà " Vợ Ếch " (Ex Vrouw) hỏi hận, hỏi tiếc " Đời mất tui rồi, bà sống với ai? " Không còn nói những lời cay đắng mà ông đã từng nghe qua

- Ông còn có cơm ăn là mừng lắm rồi chứ! tưởng ông có muốn đi ăn phở chẳng có bà nào cho ông ăn đâu mà ham. Cứ mỗi lần " Hờn anh, giận em " Ông hù dọa ra ngoài ăn phở " Cô Bê " (Kobe) Cũng nhờ Thổ Trắng Nhồi Bông đã cho ông lấy lại phong độ, tự tin, tự hào cho bà vợ ếch thấy tận mắt ông đang ăn phở Cô Bê mà còn tráng miệng bằng chùm khế ngọt. Ông không ngờ " Tình chết theo mùa đông " Hôm nay trời dậy mãnh liệt trong tâm hồn ông. Mà từ bấy lâu nay " Trái tim ngục tù " Khi sống bên bà vợ đã hết " Nửa đời hương phấn " Sau ngày đám cưới qua mau. Trong buổi tiệc tiễn đưa ông Nhã " Trở về mái nhà xưa " Chờ đợi ngày Thổ Trắng về " Làm dâu xứ lạ " Thế rồi! Đùng một cái. Tình cờ ông Nhã đi ngang qua phòng ngủ. Nghe tiếng Thổ Trắng Nhồi Bông đang thổ thê tâm sự với người bạn thân bằng những lời " Cay đắng cho cuộc tình " Vừa nghe cõi lòng ông tê tái " Bỗng dưng muốn khóc " Ông choáng váng mặt mày. Đứng chết lặng khi nghe " Những lời dối gian " Chính miệng Thổ Trắng vừa thốt ra:

- Tau (Tao) chịu lấy ổng, chêng que (chẳng qua) muốn sống ở nước ngoài mè (mà) thôi chứ! tau mà lấy ông già bằng tuổi Be (Ba) tau cho ổng phí cuộc đời. Tau chịu mêng (mang) tiếng một thời gian chờ đợi được ở lại chính thức, lúc đó tau sẽ hét (hát) bài " Xin lèm (làm) người xe lẹ (xa lạ) .

Vừa nghe một sự thật phũ phàng. Làm cho cõi lòng ông Nhã tan nát, đau đớn, ghen ngào. Ông Nhã nhắm mắt chỉ thấy " một chân trời tím." Rồi lủi thủi bỏ đi ra ngoài phòng khách ngồi chờ Thổ Trắng ra khỏi phòng. Ông Nhã lén trở lại lấy

giấy tờ và một ít đồ đạc cá nhân, từng bước chân âm thầm lặng lẽ biến ra cửa sau không một lời từ giã. Trong lúc cả nhà đang ăn uống ca hát vui vẻ không một ai hay biết. Vừa bước đi ông nghe văng vẳng tiếng Thổ Trắng Nhồi Bông đang hát tới khúc nhạc " Thôi em theo chồng lèm cô dâu xứ lạ, bao nhiêu ân tình... " Những lời nhạc như vô tình mĩa mai đùa giỡn cho một mối tình " Sớm nở tối tàn " Khúc ruột ngàn dặm như " Cánh vạt bay " Đã rời xa, bỏ lại nỗi buồn sau lưng vào một đêm không trăng mà đầy sao.

Bước lang thang như kẻ không nhà. Cuối cùng ông Nhã đi đến một khách sạn để nghỉ qua đêm. " Không giờ rồi " Ông Nhã vẫn nằm trần trọc, thao thức suốt đêm trong lòng vừa buồn, vừa giận đã bị Thổ Trắng lừa gạt mối tình chân thật mà ông đã áp ủ suốt thời gian qua. Suốt đêm ông cứ nằm suy nghĩ cuộc tình mong manh vội chớm qua mau. Ông tự trách mình vì quá mê chùm khế ngọt, mà đã đánh mất tất cả tình thương của người vợ, một thời cùng ông trải qua biết bao nỗi vui buồn, gian nan khổ nhọc với hai bàn tay trắng xây dựng một mái ấm gia đình trên đất lạ xứ người, mà ông đã quên đi tình nghĩa vợ, chồng từ bấy lâu vui buồn có nhau. Tuy mối tình già không còn hương vị ngọt ngào thơ mộng " Như thưở ban đầu lưu luyến ấy " Nhưng đó là mối tình chân thật. Bây giờ nằm lẻ loi trong căn phòng vắng. Ông cảm thấy hối hận đã đối xử lạnh lùng với người vợ cũ. Khi nhận ra trái tim khờ khạo tạo cho người vợ ôm một vết thương lòng. Cái đau của ngày hôm nay làm cho ông ngậm đắng nuốt cay. Nhưng ông rất mừng trong cái rủi lại có cái may, là ông biết lòng dạ thay trắng đổi đen của Thổ Trắng mà ông sớm phát hiện, kịp thời có thời gian bỏ của chạy lấy người. Nếu không sau này chắc ông đau lòng hổ thẹn, khi các bạn già sẽ hát bản nhạc " Anh đã làm đưa em sang đây " mỗi khi gặp ông. Còn cái đau nào hơn khi nhìn thấy Thổ Trắng Nhồi Bông, bỏ ông ra đi với người tình mới. Ông tự trách mình vì quá si mê những lời ngọt ngào giả dối, mà phải trả một cái giá quá đắt và đã đánh mất tất cả tình thương của người vợ. Ông tự hứa khi trở về lại Hòa Lan sẽ làm lại từ đầu. Ông mong người vợ nghĩ lại tình xưa nghĩa cũ, vì một chút bông bột của tuổi già mà " Nói lại tình xưa " Để ông cùng bà " Xin gọi nhau là cố nhân " Đi hết con đường còn lại. Từ đây ông sẽ một lòng chấp nhận lắng nghe những lời bà xã " Có sao nói vậy người ơi!

Đăng An

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Câu chuyện giết gà

Ngô Thụy Chương

Mùng một Tết, ngồi đọc giai phẩm Việt Báo Xuân Bình Thân. Báo do người bạn từ Cali ân cần gửi tặng. Lật giở nhanh giai phẩm, bắt gặp bài “30 Tết, cắt cổ gà, vào Thiên” của nhà văn Doãn Quốc Sỹ, tôi đọc một hơi từ đầu đến cuối. Trong bài này có một đoạn văn tôi rất thích nên ghi lại nơi đây để bạn hữu cùng thưởng thức. Câu chuyện như sau:

“...Chiều ba mươi Tết, tôi xuống bếp giúp vợ tôi cắt tiết gà. Nàng cắt tiết, tôi chỉ phải giữ chân và cánh cho chắc, nhất là vào lúc gà rãy chết. Ăn thịt gà thì cả nhà ai cũng thích ăn, nhưng cắt tiết thì ai cũng ngại.

Cách đây không lâu vào ngày giỗ nhạc mẫu, chúng tôi làm thịt hai con vịt. Đó là hai con vịt bầu nuôi từ lúc chúng còn nhỏ. Một ông bạn già đã cho thằng con trai đầu lòng của tôi. Thằng bé chăm nom hai con vịt suốt mùa mưa. Hễ mưa lớn nước chưa kịp thoát, dềnh lên, là nó mang đôi vịt ra thả cho bơi lội để chúng khỏi nhớ nước, nó bảo vậy. Nó thích mua tôm, tép mang về thả vào chậu nước và sung sướng ngắm hai con vịt rúc mỏ tìm ăn. Hai con vịt chóng lớn trông thấy. Hết mùa mưa, mỗi ngày thằng bé múc một chậu nước đầy tắm cho vịt như tắm cho bạn. Một lần quên cho chúng ăn, hai con vịt không hiểu làm sao bỗng được chuồng, xục vào tận trong bếp xin ăn. Ngày giỗ nhạc mẫu, tôi trói chân hai con vịt mang vào bếp. Thằng con trai tôi chọt vào, nó nhìn hai con vịt thốt lên một tiếng “tội” rồi bỏ đi. Bên ngoài, trời bỗng đổ mưa, một cơn mưa cuối mùa. Mẹ nó không đang tâm cắt tiết vịt, đành khoác áo mưa đem ra chợ gần đấy nhờ một bà chuyên làm thịt gà vịt cắt tiết làm lông hộ.

Nhưng chiều nay, ba mươi Tết, không thể nhờ ai được. Hai vợ chồng tôi đành phải làm lấy công việc “cực nhọc” này vậy. Sau khi vặt một khoảng lông cổ lấy chỗ cắt tiết, vợ tôi như thường lệ suýt

xoa như khẩn: “Thôi thì trổng cắt tai, mái cắt cổ, tao hóa kiếp cho mày”. Rồi cắt tiết. Tiết ra ít tuy vẫn chảy đều. Nàng cắt không đúng tia. Khi tiết ngừng chảy, tôi không thấy gà rãy chết như mọi khi. Vợ tôi nói như để dối lòng: “Con gà lần này cứ vậy xiêu đi, không phải rãy chết nữa”. Thật ra nó đâu đã chết. Mắt nó mở trừng trừng. Tim nhói buốt, tôi khóa chéo hai cánh gà lại để che đôi mắt đó. Tôi như Cain chạy trốn khỏi đôi mắt của Abel. Nhưng khóa cánh gà như kia vô tình tôi càng bước sâu thêm vào tội ác. Mà cũng như con người khi thấy mình đã trót trôi theo triền dốc tàn ác thì càng muốn lao lẹ cho chóng tới đáy vực, vì nghĩ xuống đáy vực tàn ác thì khỏi phải tàn ác hơn nữa. Tôi bèn ra bếp lấy ấm nước sôi. Tôi muốn sớm được giải thoát cho gà và cho chính mình.

Nó rãy lên mấy cái. Tội nghiệp nó nhận đủ các cực hình: cắt tiết, khóa cánh và nước sôi bỏng. Tâm trí tôi lúc đó là cả một địa ngục thực sự, cụ thể. Tôi nhớ đến câu Kiều: **“Cội nguồn cũng bởi lòng người mà ra!...”**

Tôi không rõ bác Doãn Quốc Sỹ học thiên với ai và học từ bao giờ, nhưng tôi biết chắc chắn một điều là Thiên đã thấm vào xương, vào tủy bác từ lâu. Một lần chúng tôi ghé thăm bác, khi bác vừa được thả về sau nhiều năm bị giam cầm đầy đọa bởi người cộng sản. Tôi hỏi nhỏ bác: “Trong tù họ có đầy dọa bác nhiều không?” Bác không trả lời trực tiếp câu hỏi mà môi nở một nụ cười, nhẹ nhàng nói: “Ở trong tù, ngày nào bác cũng ngồi Thiên nên mọi việc đều qua.”

Câu nói ấy vẫn còn đeo đuổi tôi đến ngày hôm nay, như một kim chỉ nam cho cuộc sống.

Sau tháng 4 năm 1975, bác Doãn Quốc Sỹ, cùng chung số phận như bao văn nghệ sĩ của miền Nam tự do, đã bị người cộng sản bắt cầm tù. Tổng cộng 12 năm tù đầy từ trại tù giá lạnh Gia Trung, Pleiku, tới những năm tháng bị biệt giam tại khám Chí Hòa và nhà tù Phan Đăng Lưu, bác Doãn Quốc Sỹ cũng như các văn hữu khác đã bị cộng sản Việt Nam gán lên bao nhiêu tội. Từ “biệt kích văn hóa”, “gián điệp”, “phản quốc” đến “tuyên truyền chống phá cách mạng”. Các nhà văn Hiếu Chân Nguyễn Hoạt, Nguyễn Mạnh Côn, Dương Hùng Cường, Hồ Hữu Tường v.v... không chịu nổi những đòn thù của người cộng sản Việt Nam, đã phải bỏ thân mình, không kịp nhìn mặt vợ con, nhắm mắt lia đời, trút hơi thở cuối cùng trong ngục tù cộng sản. Hẳn là, một người như bác Doãn Quốc Sỹ, hai lần bị người cộng sản Việt Nam giữa đêm đến nhà bắt đi cầm tù gần 12 năm, chắc chắn bác đã bị hành hạ từ

ting thần đến thể xác. Vậy mà, khi được hỏi “họ có đầy đọa bác nhiều không?” bác không một lời oán trách. Vẫn nụ cười hiền hòa và lời nói bao dung...

Nhà văn Doãn Quốc Sỹ - Hòa Lan 2003

Sau này khi được gia đình bảo lãnh qua định cư ở Houston, Texas, một lần bác Doãn Quốc Sỹ ghé thăm gia đình chúng tôi ở Hòa Lan. Một buổi tối, bác cháu chúng tôi cùng vài người bạn thân ngồi uống trà. Tôi gợi ý: “Bác có thể nói cho tụi cháu nghe về Thiên được không?”. Vẫn vốc dáng khoan thai và nụ cười hiền dịu, bác nói: “Được chứ”. Rồi bác thao thao nói chuyện về Thiên cho chúng tôi nghe. Bình thường tôi thấy bác luôn nhẹ nhàng, chậm rãi. Nhưng tối nay, khi bác nói về Thiên, mắt bác sáng như sao, giọng nói vang vang, đầy sinh khí. Ngồi nghe bác nói, tôi như thấy lại hình ảnh ngày xưa, khi bác đứng trên bục giảng đường Đại Học Văn Khoa Sài Gòn thao thao thuyết giảng.

Đọc bài “30 Tết, cắt cổ gà, vào Thiên”, tôi bỗng miên man nghĩ đến những hiện tượng đang xảy ra chung quanh mình. Từ khi kỹ thuật truyền thông tiến bộ vượt bực, người ta dễ dàng viết những điều mình muốn và tung lên “internet” để mọi người cùng đọc. Qua truyền thông, chúng ta học được nhiều điều hay, nhưng cũng nhận được nhiều bài viết vô bổ. Có những bài viết sử dụng từ ngữ đao to búa lớn, những phân tích hời hợt với mục đích nhục mạ người mình không thích. Có bài hiện rõ phong cách của một người đầy sân si, thù hận. Thậm chí, có người không dám viết tên thật và sử dụng kỹ thuật truyền thông này như một vũ khí, một đầu trường để nói xấu người khác. *Khi đã không thành thật với chính mình, thì bài viết làm sao trung thực được!* Khi viết những bài ấy, chắc người ta thỏa mãn với việc mình làm, nhất là khi cũng được một số “thân hữu” vỗ

tay tán thưởng. Nhưng người ta đâu biết rằng, cả trăm người khác, của đám đông thầm lặng, sau khi đọc các bài viết này, đã lắc đầu ngao ngán và xóa bỏ ngay.

Đọc chuyện bác Doãn Quốc Sỹ kể việc giết gà mà tưởng như đang trôi theo triền dốc của tàn ác, làm tôi liên tưởng đến những người đang tung lên “internet” những bài viết thiếu ái ngữ và đầy sân si. Họ đang tạo nghiệp nặng mà cứ tưởng đang làm việc đạo nghĩa. Tôi bỗng không thấy oán giận mà cảm thấy thương xót những người này.

Nghĩ thế, vội gấp tờ báo Xuân, tiến đến trước bàn thờ Phật, thắp nén nhang trầm và thầm đọc câu kinh Nam Mô A Di Đà Phật, cùng nguyện cầu những người viết bừa bãi trên mau vượt qua khỏi cõi vô minh, tìm về Chánh Giác.

Nhớ Quê Hương

*Nhớ lắm quê hương cứ gọi mời
Năm dài xa xứ cách trùng khơi
Gọi nhiều thương cảm lòng vương vấn
Tư tưởng tràn dâng giấc mộng đời*

*****

*Gió lộng trưa hè như ru ngủ
Lác đác mưa chiều bữa cơm ngon
Trăng tròn lơ lửng trên nhánh lá
Rọi sáng hồ ao sóng gợn đùa*

*****

*Con sông uốn khúc nhìn hun hút
Nhịp cầu đưa lối buổi chợ đông
Cuộc sống hôm nào chừng trời dậy
Đạo bản đàn xưa khúc nhạc lòng*

*****

*Hình bóng mẹ cha trong ánh mắt
Niềm vui rộn rã buổi đoàn viên
Bếp nhà giản dị đôi ba món
Lại thấy mâm cao với cỗ đầy*

*****

*Nhớ quá bàn tay thương dáng mẹ
Nhớ nhiều đất Việt cõi trời Nam
Làm thân viễn xứ đường khao khát
Hơi ấm tình quê ngắm cảnh nhà*

02 2016 HTN

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng một năm báo VNNS. Giải trúng quý độc giả cũng có thể gọi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 31-03-2016.

					9			
	8						2	
							8	1
					6			
9	3	4		1				
1	2				5	9	3	
	7	3						6
5			7		8	4		
	1		4					

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu: .....
- số độc giả: .....
- địa chỉ: .....
- giới thiệu độc giả mới tên: .....
- địa chỉ: .....

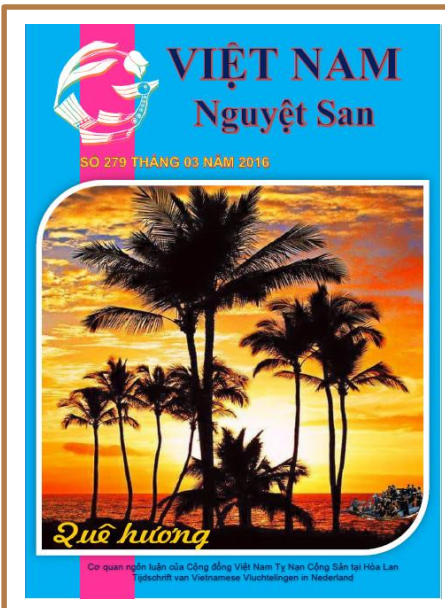
Giới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

Gratis examentraining: Wiskunde & Natuurkunde

Voor: WVO-6 , HAVO-5 en VMBO-4 –leerlingen.

Neem contact op (Luyện thi miễn phí Toán – Vật Lý Cho thí sinh Tú Tài II, Tú Tài I và Trung Học Đệ Nhất Cấp Liên lạc):

Trần Hữu Sơn
0306063967 – 0659800724
Katumtran975@gmail.com

ĐỘC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN € 30 MỘT NĂM

Địa chỉ liên lạc
Ban Quản Trị VNNS
Kroeten 9 – 4871 JT Etten-Leur
Nederland

Email: hpnguyen@congdonghoalan.com
Telefoon: +31(0)765038426

IBAN:NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Chuyến Đi Kinh Hoàng Những Món Nợ Ân Tình Không Bao Giờ Trả Được

Phạm Thị Duyên

LTS: Nhân dịp đầu Năm Mới 2016. Xin gửi đến quý bạn hồi ký của một cô giáo dạy Anh Văn ở Sài Gòn, hiện định cư ở Toronto, Canada kể lại chuyến đi đầy kinh hoàng, mà cô là chứng nhân của những phép màu nhiệm.

Kính dâng lên hương hồn những thuyền nhân đã bỏ mình trên biển cả vì lý tưởng tự do. Xin Quý vị nào biết tin tức về Thuyền Trưởng người Anh tên là Brian O' Connell và Thủy Thủ Đoàn của tàu Panama khoan dầu trên Biển Đông cách đây hơn 31 năm. Xin làm ơn giúp, để tôi có thể liên lạc, dù là muộn màng. Đây cũng là ước nguyện cuối đời của tôi. (PTD)

Cuộc đời chúng ta có những điều trôi qua, rồi tan biến như cơn gió thoảng. Tuy nhiên, có những điều mãi mãi in đậm trong ký ức, dù có muốn quên cũng không thể nào quên được. Đối với tôi, một trong những điều không thể nào quên và cũng là món nợ không bao giờ trả được, dù bây giờ tôi có tiền rủng, bạc biển chằng nữa!

Câu chuyện xảy ra đã hơn ba mươi một năm. Hôm nay tôi xin ghi lại những phép lạ, mà tôi may mắn được chứng nghiệm trong chuyến đi bảy ngày đêm lên đèn trên biển cả, với nhiều biến cố hãi hùng và kinh dị. Nếu như không có bàn tay nhiệm màu của Thượng Đế, Trời, Phật cứu vớt thì 137 người đã cùng chết trong lòng đại dương trên bước đường đi tìm "Tự Do".

Chuyến đi rất bất ngờ, do hai ân nhân là anh Nguyễn Vĩnh Tôn và anh ruột là Nguyễn Quốc Trụ, cựu Đại Úy thuộc binh chủng Nhảy Dù Quân Đội VNCH bảo trợ cho tôi mọi chi phí được trả từ Hoa Kỳ.

Có lẽ vì đột ngột, nên tôi đã khóc suốt đêm và không thể nào ngủ được. Tâm trạng khác hẳn với những lần đi trước. Chưa ra đi mà trong lòng đã tràn dâng niềm thương nhớ những người thân yêu trong gia đình.

Khoảng 3 giờ sáng, ngày 23-9-1984, tôi đến thắp nhang bàn thờ Phật. Nguyên cầu cho chuyến đi được bình an, may mắn, tai qua nạn khỏi, không bị tù đày, nhất là đừng gặp hải tặc. Có như thế tôi mới có thể giúp được gia đình thoát được cuộc sống bế tắc, khó khăn như hiện nay. Tôi cầu nguyện sức khỏe, bình an, may mắn đến cho bố tôi đã già yếu, bệnh tật, cùng các anh chị em và một người tôi gọi là Cô đang sống đơn chiếc (đúng ra là Di vì là em ruột của mẹ tôi). Cô đã đùm bọc, giúp đỡ gia đình chúng tôi rất nhiều kể từ khi Mẹ tôi bất ngờ ra đi vì quá đau khổ và lo sợ cho ngày mai đen tối của một gia đình mà hầu hết là quân nhân, công chức của chính quyền Việt Nam Cộng Hoà, sau biến cố 30-4-1975.

Và trong chuyến đi này, tôi cũng có thêm một lời nguyện cầu: Tôi sẽ tái ngộ một "Thiên Thần" đang chờ đợi tôi với một tấm lòng trong sáng và cao quý.

Lúc 3 giờ 45 sáng. Tôi đánh thức cô tôi dậy. Cô cũng vừa mới chợp mắt được một chút. Tôi cố giữ thật bình tĩnh chào từ giã cô để cho cô được yên tâm. Trong gia đình và bà con thân thuộc chỉ có cô lúc nào cũng bên cạnh tôi và là người duy nhất biết tôi sắp đi xa, mà chuyến đi này lành thì ít, nhưng dữ thì quá nhiều không thể nào lường được. Ngoài ra, cần phải giữ bí mật vì sợ xuất sẽ gặp những điều nguy hiểm có thể xảy ra.

Đúng 4:00 giờ sáng, nhìn qua khe cửa sổ, tôi thấy đèn từ một chiếc Honda gắn máy chớp đi, chớp lại bốn lần trước cửa nhà. Đây là tín hiệu mà tôi đã được cho biết trước: Có người trong nhóm tổ chức sẽ đến đón tôi.

Tôi lặng lẽ, nhẹ nhàng mở cửa. Tay ôm một túi xách nhỏ gồm: một ít lương khô, một bộ quần áo cũ, vài tấm ảnh gia đình, một quyển kinh loại bỏ túi "Bạch Y Thần Chú" do bác tôi cho. Bác căn dặn phải thường xuyên khấn niệm để cầu xin bình an; và một sợi dây chuyền có hình con chim Đại Bàng đang xoè cánh do một người bạn tặng tôi từ lâu. Tôi luôn mang theo trong người vì biết người ấy luôn luôn cầu nguyện cho tôi được may mắn. Đối với tôi, đó cũng là một biểu tượng "thần thoại." Tôi sẽ được chim Đại Bàng mang tôi đến vùng trời mơ ước. Tôi cũng bỏ theo một bình nước nhỏ, tuy rằng, người của tổ chức dặn đừng mang theo gì hết vì họ đã chuẩn bị tất cả đầu vào đó rồi.

Ngồi sau lưng người lái Honda mà tôi hoàn toàn không hề quen biết, tôi hơi lo sợ. Ngoại cỡ nhìn lại con hẻm nhỏ thân yêu của một xóm nghèo gần ngã ba Cao Thắng và Trần Quốc Toản, Sài Gòn. Giờ này hầu như mọi người đang yên giấc. Tôi chào vịnh biệt trong nước mắt căn nhà mà gia đình tôi nương náu gần mười năm qua. Nơi đây bố tôi đã đưa cả gia đình về sống, sau khi trả lại căn nhà do chính phủ VNCH cấp cho công chức chỉ trước biến cố 30/04/1975 vài tháng. Nếu còn tiếp tục ở lại căn nhà đó thì không biết gia đình tôi sẽ gặp khó khăn biết chừng nào, khi người ta đến tiếp thu và yêu cầu gia đình tôi phải ra khỏi trong vòng hai mươi bốn giờ.

Tài xế Honda chở tôi ra bến xe miền Tây. Tại đây có một người đàn ông đội nón đen đã đứng chờ sẵn, ông ta trao vé xe đò đã mua từ trước để tôi lên xe đi Mỹ Tho. Khi đến Mỹ Tho, tôi được một người đàn ông khác hướng dẫn chuyển xe đi tiếp Bến Tre. Đến nơi, khoảng giữa trưa, tôi cùng mấy người đã tới trước cùng ngồi ăn với nhau. Tôi nghĩ họ là những người sẽ cùng đi chung chuyến vượt biên với tôi.

Sau khi ăn trưa xong, tất cả được mời lên xe Lambretta ba bánh để chở ra bến đò gần đó. Tại đây, người ta chia chúng tôi ra từng nhóm xuống những chiếc ghe nhỏ chở đầy trái cây để nguy trang mà dân vượt biên còn gọi là "Ghe Taxi, hay "Cá Nhỏ", để tránh những trạm kiểm soát dọc bờ sông, hoặc đột xuất có thể chặn lại khám xét bắt thành lính.

Ghe đi được một lúc thì nhóm tổ chức phát cho mỗi người một miếng giấy nhỏ, với mặt mã do nhóm tổ chức ghi trên đó. Cho đến chiều thì ghe tấp vào một bụi rậm ven sông để chờ đợi. Khi bóng đêm vừa bao trùm xuống, ghe lại tiếp tục đi thêm một khoảng khá xa. Tại đây đã có một ghe lớn neo sẵn, còn gọi là "Cá Lớn." Đây là ghe sẽ đưa chúng tôi ra đi trên biển cả.

Lúc này đã có nhiều ghe nhỏ đang vây quanh và mọi người cùng một lúc đang tìm mọi cách để leo lên Cá Lớn, nên vô cùng hỗn loạn. Phụ nữ, trẻ em đứng trên vai những người đàn ông hay thân nhân để vịn vào thành ghe, sau đó nhảy lọt được vào cá lớn. Trước cảnh đó, tôi chỉ muốn bỏ cuộc, vì nghĩ rằng tôi không thể nào đủ sức để có thể tự nhảy lên bám được vào thành ghe, rồi sau đó leo vào bên trong. Thời học sinh, tôi luôn luôn đứng cuối lớp về môn Thể Dục, đặc biệt là hai môn leo dây và nhảy cao thì yếu nhất. Bây giờ, nếu đứng trên mặt đất bằng phẳng, tôi cũng không thể nào làm nổi, huống chi là phải bám vào thành ghe đang trôi trên sông nước. Tôi lại nhỏ con, thể lực rất yếu đuối; nếu chẳng may

không vào được con cá lớn mà bị rớt xuống sông trong cảnh hỗn loạn và bóng đêm dày đặc này, chắc chắn một trăm phần trăm là chết đuối, vì tôi không biết bơi và cũng chẳng có ai can đảm cứu tôi trong lúc này. Nhưng nếu bỏ cuộc, có nghĩa là sẽ ở tù, vì tôi không thể tìm cách trở về nhà được trong lúc này nữa.

Tôi chỉ còn biết cầu xin Trời, Phật, Ông Bà khuất mặt hãy cứu vớt: "Con không thể đi tù thêm lần nữa! Con không thể nào chết. Con phải đi thoát được thì con mới có cơ hội giúp gia đình. Tất cả đang trông vào con. Gia đình con không có điều kiện tiền bạc để cho con vượt biên. Nay có quý nhơn giúp đỡ, con chỉ cần quyết tâm, chấp nhận gian nguy là đạt được. Trời Phật có thương con, phù hộ cho con thì con sẽ vượt qua."

Tôi đã có kinh nghiệm trong lần vượt biên ở Cần Giờ bị bắt vào năm 1981 và ở tù trong Chí Hoà, sau đó bị đưa đi lao động ở Sông Bé. Chỉ trong vài phút thôi, Cá Lớn sẽ nhỏ neo. Không bao giờ tổ chức vượt biên đợi người lên đầy đủ mới ra đi. Tôi không thể do dự hay chần chờ gì nữa! Phải quyết định tức khắc. Tôi vừa khóc, vừa niệm Phật, vừa cố lấy hết sức nhắm vào thành Cá Lớn, tung hết sức bình sinh nhảy thật cao, thật chắc. Ôi! thật là may mắn! Tôi bám được vào thành ghe. Ôi! Tôi đã lọt thỏm vào Cá Lớn. Phải chăng có một sức mạnh vô hình nào đã nhắc bồng tôi lên, để tôi được vào khoang ghe, vì bình thường tôi không bao giờ có thể làm nổi điều này. Chưa kịp đứng lên thì đã bị một số người nhảy tiếp sau đập và đè lên khắp người. Tôi lại tiếp tục niệm Phật giúp tôi có đủ sức đứng dậy; nếu không tôi sẽ bị chết bẹp ở đây. May sao! Tôi đứng dậy được và nép sát người vào thành ghe.

Chưa kịp hoàn hồn, nghe tiếng hét to: "Không ai được lên nữa! Ghe đã quá trọng tải. Nếu còn tiếp tục nhảy lên, ghe sẽ bị lật và chìm, tất cả mọi người sẽ chết tại giòng sông này." Ngay sau đó, người của tổ chức bật đèn pin sáng lên để bắt đầu kiểm tra mặt mã. Một số người trình mặt mã, nhưng họ cho là không đúng và ra lệnh quăng những người này xuống những chiếc "Ta Xi" vẫn còn đang bao quanh con "Cá Lớn" chờ đợi.

Khi đến chỗ tôi đứng, tôi rất tự tin trao mảnh giấy ra cho họ xem. Vừa đọc xong, họ nói "Đây là mặt mã của Ba Châu (tên người liên lạc dẫn tôi đi.) Chúng tôi không chấp nhận khách của Ba Châu. Vậy xin mời cô trở xuống ghe taxi đi về." Nghe đến đây, tôi tưởng chừng như tiếng sét đánh ngang tai, chân tay rụng rời. Làm sao lại xảy ra

như vậy? Khách nào của Ba Châu cũng đều bị tai họa bất ngờ vì sự bất đồng và phản bội trong nội bộ tổ chức với nhau.

Nghĩ lại, nếu không nhờ phép lạ thì làm sao tôi lọt được vào cá lớn, rồi sau đó đứng dậy an toàn được. Vậy mà bây giờ bị đuổi xuống và chắc chắn sẽ lại bị ở tù.

Không thể được! Tôi bật khóc và năn nỉ "Tôi cũng là khách như những người khác, nhưng chẳng may là khách của Ba Châu. Gia đình tôi đã thỏa thuận mọi điều kiện cho chuyến đi qua Ba Châu. Nay xin các bác, các anh cho tôi được tiếp tục đi. Gia đình tôi ở Mỹ sẽ đền ơn theo mọi điều kiện yêu cầu của quý vị." Khóc lóc, van nài, nhưng họ vẫn một mực dứt khoát từ chối. Hai người đàn ông được lệnh khiêng đầu và chân tôi quăng xuống ghe taxi. Tôi coi như chắc chắn vào tù. Trong lòng quá đau xót và coi như số tôi phải vào tù không thể nào tránh được.

Bỗng nhiên, ánh sáng đèn pin vụt tắt. Hai người đang khiêng tôi bèn bỏ tôi xuống sàn ghe. Cá Lớn được lệnh phải xả hết tốc lực phóng ra biển. Có lẽ thời gian mua bãi đã hết, nếu chậm trễ toán công an biên phòng khác đến đổi phiên trực có thể giữ ghe lại? Tôi bàng hoàng mừng rỡ; chỉ trong tích tắc tôi đã thoát được cảnh ngục tù. Phải chăng cũng là một phép lạ do Ông Trên đã cứu tôi?

Chiếc ghe nhắm hướng ra biển lao như mũi tên bay trong bóng đêm dày đặc nghe rộn cả người. Chạy khoảng hơn bốn tiếng đồng hồ thì có những tiếng reo mừng: "Ghe đã ra được Hải Phận Quốc Tế. Chúng ta coi như sắp được tự do rồi." Vừa nghe xong, tôi oà lên khóc nức nở, dù trong lòng cũng mừng. Vì từ giờ phút này tôi đã thật sự xa tất cả những người thân yêu. Không biết đến bao giờ mới có thể gặp lại, hoặc xa lìa vĩnh viễn; nếu như gặp nạn không tới được bến bờ.

Lúc này nhóm tổ chức bắt đầu quay lại hạch sách những hành khách của Ba Châu đang có mặt trên ghe. Họ dọa nạt từng người. Ai có cà rá, đồng hồ hay bất kỳ vật nào có giá trị thì đưa cho họ ngay. Khi họ hỏi tôi có gì đưa cho họ, tôi trả lời không có gì hết, ngoài một ít hành lý tôi đang có trên người. Thậ ra, tôi có giấu một chỉ vàng trong áo lót được cô tôi cho để phòng khi hữu sự. Tôi không thể nào nộp cho họ. Tôi năn nỉ với họ là khi nào được định cư, tôi hứa sẽ xin hoàn lại đầy đủ.

Trời lại dần dần sáng. Một ngày mới bắt đầu trên đại dương bao la. Tất cả đều vui mừng và hy

vọng vài ngày nữa sẽ đến được bất cứ trại tị nạn nào và sau đó được đi định cư ở một nước thứ ba; lúc đó coi như đổi đời. Khi mặt trời lên cao, nắng chói chang, có lẽ là giữa trưa, nhóm chủ ghe bắt đầu cho phân phối nước uống. Tiêu chuẩn cho mỗi người là hai muống canh, phát vào buổi sáng và vào buổi chiều. Điều này khiến mọi người trên ghe hoang mang. Vậy là sao? Lúc đi đã hứa lương thực, nước uống cung cấp đầy đủ. Bây giờ lại xảy ra tình huống kỳ quái này! Có chuyện gì đây?

Lúc này, chủ ghe mới cho biết là anh tài công chánh mang theo các phương tiện đi biển đã bị kẹt lại, không hiểu vì lý do gì mà không lên Cá Lớn được? Nên chúng ta khó hy vọng sẽ đi đến được các trại tị nạn như đã dự tính, vì trên ghe không ai có kinh nghiệm đi biển. Tài công phụ chỉ có kinh nghiệm đi đường sông. Bây giờ chỉ còn trông mong vào số mệnh và ơn trên cứu giúp. Phải lênh đèn trên biển không biết bao nhiêu ngày. Cầu xin sóng yên, biển lặng và gặp tàu thuyền nào đi ngang qua xin được cứu vớt, như vài trường hợp các ghe đi trước may mắn đã gặp. Bây giờ, xin các bà con thông cảm về việc cần phải tiết kiệm nước tối đa để có thể cầm cự trong thời gian dài chưa biết đến khi nào.

Khi nghe chủ ghe giải thích xong, mọi người trên ghe cùng nhìn nhau lo lắng. Riêng tôi chết lặng cả người. Bao nhiêu tin tức về chuyện vượt biên lớn vồn trong đầu óc tôi. Có những chuyến, nếu may mắn không có gì xảy ra thì chỉ vài ba ngày là đến được trại tị nạn. Có những chuyến lênh đèn cả tháng trời bị các cơn đói khát, bệnh tật hành hạ. Đôi khi phải ăn thịt lẫn nhau để được sống còn; và cũng có những chuyến bị hải tặc tấn công cướp bóc, hãm hiếp và những phụ nữ bị bắt đem theo chúng. Biết bao là những bi kịch thảm khốc về chuyện vượt biên mà các cơ quan truyền thông đã đăng tải.

Tôi nghĩ số phận chiếc ghe của chúng tôi sẽ trôi giạt về đâu? Bến bờ vô định nào? Lương thực, nước uống, xăng nhớt sẽ cạn kiệt trong bao lâu nữa? Và cũng có thể làm mồi cho đại dương. Tôi có đạt được sự đổi đời như mơ ước, được sống và học hỏi ở các nước văn minh, dân chủ, tự do. Lúc đó tôi sẽ có điều kiện để giúp đỡ gia đình đang tin tưởng vào nơi tôi. Hoặc tôi tự trách mình đi tìm một cái chết ngu xuẩn, làm cho gia đình đau khổ hơn và mang tội bất hiếu với bố tôi. Trước mắt, tôi cứ niệm Phật, cầu nguyện cho được may mắn. Mà rõ ràng tôi đã thoát chết từ lúc nhảy vào được cá lớn, và chút xíu nữa đã bị chủ ghe ném xuống "taxi", nếu không có báo động bất ngờ xảy đến.

Bóng đêm lại buông xuống, tôi mệt đừ và khát rất cả cổ họng. Phải chờ đến ngày mai mới được phát nước uống. Tôi nghĩ mình có đem theo bình một lít nước. Nếu mỗi ngày uống hai muống thì tôi có thể cầm cự được trên nửa tháng. Thế là tôi lấy ra hớp một hớp. Chưa kịp cất lại thì vợ chồng trẻ và cô em gái ngồi kế bên thấy tôi cầm bình nước thì van xin cho họ uống bằng giọng nói lễ phép và lịch sự. Tôi nghĩ cho ba người uống thì nhiều quá, nó sẽ ảnh hưởng đến số nước dự trữ của tôi và cũng là bùa hộ mệnh trong lúc này. Nhưng thấy họ nói quá, nên động lòng trắc ẩn. Tôi trao bình nước cho họ và nói "xin mỗi người chỉ được một hớp thôi nhé!" Tuy nhiên, khi cầm được bình nước trên tay, sau khi hớp xong, họ ngang ngược không chịu trả lại, mà còn giở giọng côn đồ ra thách đố tôi muốn làm gì thì làm! Vô tình tôi đã tự đánh mất bùa hộ mệnh vì lòng thương không đúng người.

Ngày thứ hai trôi giạt trên biển theo một hướng vô định. Cầu mong sẽ gặp được tàu thuyền đi ngang qua giúp đỡ, hay phi cơ bay trên đầu để ra dấu kêu cứu. Nhưng chỉ có cả một không gian tĩnh mịch, im lặng của đại dương lạnh lùng và ghê sợ. Trên bầu trời không có bóng dáng một loài chim biển nào. Mọi người đoán là ghe đã đi lạc và cách rất xa đất liền. Tôi vừa đói, vừa khát, vừa nhức đầu, chóng mặt vì các mùi hôi thối của ói mửa, tiêu tiêu của trẻ con bắt đầu xông lên nồng nặc, vì chỉ có một chỗ đi vệ sinh nằm ở phía cuối ghe, trong khi người nằm, kẻ ngồi la liệt không còn chỗ để nhúc nhích.

Sự khủng hoảng bắt đầu khi cô bé khoảng mười lăm tuổi, ngồi đối diện tôi bị ngất xỉu vì khát. Mẹ của cô khẩn khoản, van xin "Ai có nước làm ơn cho con tôi xin một hớp; một hớp nước có thể cứu sống được con tôi". Không một ai lên tiếng! Có lẽ mọi người nhớ lại lời nhóm chủ tàu căn dặn và đe dọa "Không ai được tự động đi lại, phải tuyệt đối giữ gìn trật tự tối đa. Không được đòi hỏi bất cứ gì! Nếu ai không chấp hành và cãi lời sẽ bị ném ngay xuống biển." Nhìn mặt cô bé nhợt nhạt vì khát, chỉ cần một muống nước là có thể đem lại sự sống cho cô ta. Không thể đành lòng nhìn cô bé đang bất động, dù kiệt lực, tôi cũng cố gắng bò lên cầu thang để gặp nhóm chủ tàu xin nước cho cô bé. Họ nhìn tôi bằng cặp mắt giận dữ. Tôi bình tĩnh nói với họ là tôi không xin cho tôi mà xin các ông hãy nhỏ lòng thương cho cô bé kia đang cần vài muống nước. Nếu không, cô ta sẽ chết vì khát! Quả thật, khi được vài muống nước thì cô bé lần hồi tỉnh lại. Gia đình cô rất vui mừng và tôi cũng vui theo.

Ngày thứ ba, biển vẫn yên, sóng vẫn lặng. Đúng là Thái Bình Dương! Tuy nhiên, trong lòng mọi người đều bồn chồn, lo lắng. Sự đói khát đã bắt đầu hoành hành. Ánh nắng mặt trời chiếu xuống, thì cô bé lại kiệt sức và bất tỉnh lần nữa. Gia đình cô bé không dám gặp chủ tàu xin nước vì sợ chủ tàu nóng giận thì sẽ bị phiền phức. Sự việc xảy ra trước mắt tôi, nên tôi cũng không thể làm ngơ. Và tôi cũng cố lết đi gặp chủ tàu xin cho cô bé vài muống nước. Sau khi được vài muống nước thì cô bắt đầu tỉnh lại dần như hôm qua.

Ánh nắng càng lúc càng gay gắt. Tôi tưởng chừng như sắp ngất xỉu đến nơi giống như cô bé vừa rồi. May sao, có một cơn mưa trút xuống. Ôi! Tôi quá mừng như vừa được hồi sinh. Những giọt nước mưa như nước cam lồ của Phật Quan Thế Âm làm mát dịu cổ họng đang rất bỏng của tôi. Nhóm chủ tàu chạy đi lấy mấy tấm bạt Nylon để hứng nước mưa, xong đổ vào những thùng nhựa. Kết quả không ai có thể thể nào uống được vì những thùng chứa nước mưa trước đó dùng đựng nhớt, xăng dầu, làm cho nước mưa có mùi giống như nước cống rãnh, đen ngòm cho vào miệng bị nôn ra ngoài ngay. Nhờ cơn mưa bất chợt coi như một phép màu đã tiếp sức cho tôi sống còn.

Sang đến ngày thứ tư lên đênh trong vô định. Giấc mơ tìm tự do có dấu hiệu tốt đẹp hơn. Đã thấy những cánh chim biển bay trên bầu trời, thấy những vệt khói dài của vài chiếc phi cơ phản lực để lại. Bóng dáng những chiếc tàu nhấp nhô từ xa đang tiến lại gần hơn. Chủ ghe cho người đốt quần áo để phát tín hiệu xin tiếp cứu. Nhưng tất cả đều vô ích. Không một tàu nào đến gần để giúp đỡ. Có lẽ họ sợ lãnh trách nhiệm và gặp nhiều phiền toái?

Thế rồi, thất vọng này, tiếp nối theo thất vọng khác. Những cơn đói khát dày vò cơ thể. Tôi bị khát rang cả cổ, nên không thể nào nuốt được bất cứ gì. Thức ăn mang theo tôi đều cho hết. Trong lúc này tôi chỉ cần một hớp nước. Nhưng nếu tôi xin chủ tàu, chắc chắn ông ta sẽ cho người quăng tôi xuống biển như lời ông ta đã hăm dọa. Trong lúc đó gia đình chủ tàu có nước, có dưa, có cam quýt tha hồ sung sướng không sợ đói khát. Vài người trên ghe có sáng kiến mưu sinh thoát hiểm. Họ lượm các vỏ dừa ném bừa bãi dưới ghe, đem tưới những lớp xơ để ngậm lấy chất đắng, chát và có độ ẩm để giữ cho cổ họng đỡ phần nào cháy bỏng vì khát. Nhờ vậy mà chúng tôi vẫn tiếp tục cầm cự, chưa bị gục ngã.

Cô bé trước mặt tôi lại ngất xỉu lần thứ ba trong ba ngày liên tiếp. Tôi nhờ cơn mưa hôm qua

được hồi sinh, nay nhờ ngậm thêm xơ vỏ dừa, nên cũng có thể bò lên cầu thang xin nước cho cô bé. Không may, ngày hôm nay nhóm chủ tàu cương quyết từ chối. Họ lấy cớ là muốn sự công bằng cho mọi người. Trong vòng 30 phút cô bé cứ lập đi, lập lại: “cho tôi nước, cho tôi xin nước, nước, nước.” Tôi thấy tội nghiệp và đau lòng qua, cầu mong cho mưa xuống ngay bây giờ. Ôi! Tôi không tin vào mắt tôi. Cô bé nấc lên, đảo một vòng mắt và rồi nhắm nghiền lại và bất động. Người Mẹ hét lên “Cứu con tôi, con tôi chết rồi.” Tất cả mọi người đều sửng sốt. Nghe la, nhóm chủ tàu vội vàng chạy xuống đem theo nước đổ vào miệng cô bé. Nhưng vô ích! Cô bé đã bất động và không bao giờ cần xin nước nữa! Mẹ cô, anh em trong gia đình khóc nức nở. Mọi người, kể cả nhóm chủ tàu cũng đều xúc động. Có lẽ họ đang hối hận về sự sai lầm của họ, khi không cho cô nước như hai ngày vừa qua. Nhất là đã không giữ lời hứa lo cho khách lượng thực đầy đủ trong mười ngày.

Mới có ngày thứ năm, đã có người chết vì không được cung cấp nước. Với tình trạng con thuyền trôi vô định không biết đi về đâu? Dù biển yên, sóng lặng cũng sẽ chết dần, chết mòn, chứ đừng nghĩ chỉ đến sóng to, gió lớn. Lần đầu tiên, tôi thấy bóng tử thần đang chập chờn. Mọi người vừa xúc động, vừa lo sợ sẽ có thêm nhiều người kiệt sức, trước khi đến được “bến bờ Tự Do”. Nắng đã bắt đầu tắt, hoàng hôn đang dần xuống. Nhóm chủ tàu quyết định “thủy táng cô bé”. Họ kêu gọi bất cứ ai tùy theo tôn giáo của mình cầu nguyện cho cô bé. Không có ai hết! Tôi không hề đi lễ chùa, không biết gì về nghi thức tụng niệm. Nhưng từ những năm sau 30/04/1975, tôi đã sống triền miên trong nước mắt, chỉ biết đêm ngày cầu nguyện Trời Phật cứu vớt cho gia đình đang tan nát vì cha và anh lâm nạn, trong khi Mẹ qua đời và các em còn quá nhỏ dại.

Những năm gần đây, có những quý nhân giúp tôi vượt biên. Trong người tôi luôn luôn mang theo quyển kinh “Bạch Y Thần Chú” để cầu nguyện. Biết rằng đây không phải là kinh cầu siêu. Nhưng tôi cảm thấy có thể làm người mất đi được ấm áp, nên tôi tình nguyện đứng ra thấp nhang tụng niệm. Mẹ của cô bé cho tôi biết tên em là Tuyết Nhiên (tôi không còn nhớ họ). Sau khi thấp nhang do chủ tàu mang theo đưa cho. Tôi lăm răm tụng niệm. Sau đó, hai người đàn ông đến gần xác cô bé, người đỡ đầu, kẻ khiêng chân đẩy xác cô bé xuống biển, trong tiếng khóc nghẹn ngào của người Mẹ và anh em trong gia đình. Tôi cũng không cảm được nước mắt, thương tiếc cho cô

bé hồn nhiên ngồi trước mặt tôi năm ngày qua. Hôm nay em đã đi vào lòng đại dương chỉ vì nhóm tổ chức đã tàn nhẫn bội ước.

Tôi chợt rùng mình: “Nếu không có cơn mưa nhiệm màu hôm qua, thì người đầu tiên bị Thủy Táng đã là tôi.” Vì có lẽ không ai dám gặp nhóm tổ chức để xin nước cho tôi được hồi sinh thêm vài ngày như Tuyết Nhiên.

Sự xúc động vẫn chưa nguôi, thì nghe tiếng xôn xao “Máy ghe bị hư rồi, tự nhiên máy ghe bị tắt, không biết làm cách nào để cho ghe di chuyển. Vậy, bà con nào biết gì về sửa chữa máy móc làm ơn giúp để cho ghe có thể đi tiếp.” Một vài đàn ông, thanh niên đi tới chỗ đầu máy loay hoay sờ tới, sờ lui, nhưng chẳng mang lại kết quả gì! Chiếc ghe vẫn không thấy động đậy.

Sau đó một hiện tượng kỳ lạ mà tôi chưa bao giờ thấy trong đời đã diễn ra trước mắt tôi và mọi người: Tự nhiên, một số người đứng dậy nhón nháo làm chiếc ghe tròn trành, nghiêng qua, nghiêng lại. Nhóm tổ chức hét lớn lên: “Xin bà con hãy ngồi yên, nếu còn tiếp tục ghe sẽ lật úp và mọi người sẽ chết hết.” Tôi kinh ngạc nhìn thấy vài người lần lượt sắc mặt trở thành đỏ ửng, mắt ngây dại và miệng thì thào: “Nước, cho tôi xin nước.” Đúng là ánh mắt và câu nói liên tục của Tuyết Nhiên trước khi ra đi. Đang nghĩ như vậy thì một cô gái trẻ ngồi cạnh tôi mấy hôm nay, cũng từ từ đổi sắc mặt và lập lại đúng câu đó, giống như những người kia.

Tôi vốn dĩ rất nhát. Sau khi Mẹ tôi mất, tôi không dám đi ngang bàn thờ Mẹ một mình. Vậy mà lúc ấy, trước ánh mắt kỳ quái của cô ta, tôi không hốt hoảng chạy đi tìm chỗ khác như người ta. Tôi nghĩ ngay lập tức: “Đúng là hồn của Tuyết Nhiên nhập vào cô này rồi.” Tôi bình tĩnh, nghiêm trang nhìn thẳng vào ánh mắt đỏ ửng, kỳ quái của cô ta và nói: “Tuyết Nhiên, em có sống khôn, thác thiêng Xin em hãy tha thứ cho những ai đã sai lầm không cho nước để em được hồi sức. Em hãy phù hộ cho Mẹ, cho anh em của em và bà con trên ghe được an toàn, không bị nguy hiểm đến tính mạng. Nguyện cầu Trời, Phật, Chư Thiên Thánh Thần và Thủy Thần cho hương linh em được siêu thoát về cõi vĩnh hằng. Tôi niệm: “Nam Mô A Di Đà Phật và Nam Mô Quan Thế Âm Bồ Tát ba lần.” Thật là quá ngạc nhiên! Chỉ trong vài phút sắc mặt cô ta trở lại bình thường và không nhớ mình vừa nói những lời cuối cùng của Tuyết Nhiên như vài người khác mà cô thấy trước đó.

Càng lại ngạc nhiên hơn là vài phút sau đó có nhiều tiếng reo mừng: “Ồ, máy ghe đã nổ lại được rồi, ghe từ từ chuyển động và đi tiếp.” (Hai

hiện tượng này không thể giải thích theo khoa học được và coi như hoang tưởng. Nhưng tất cả là sự thật một trăm phần trăm, mà cho đến nay tôi vẫn còn thắc mắc về sự kiện này.)

Không khí ảm đạm và đau buồn, kèm theo sự lo lắng, sợ hãi lại tiếp tục phủ trùm những thuyền nhân trên chiếc ghe đang di chuyển trong vô định. Hôm nay đã bước vào ngày thứ năm giữa đại dương bao la. Tôi nhớ là ngày 28 tháng 09, năm 1984.

Tất cả mọi người gia tăng sự lo lắng và hoang mang, nôn nóng cầu mong gặp được bất cứ tàu thuyền nào đi ngang qua cứu. Sức chịu đựng càng ngày, càng mỗi mòn, kiệt quệ, tinh thần suy sụp! Làm sao có thể cầm cự được lâu dài? Tùy theo tôn giáo riêng của mình, mọi người cùng khấn nguyện đấng thiêng liêng, hiển linh phù trợ. Riêng tôi thì liên tục cầu nguyện Mẹ Quan Thế Âm Bồ Tát gia hộ. Thấp thoáng từ phía xa xa có vài bóng dáng những chiếc tàu đi ngang qua, nhưng sau đó biến dạng.

Thình lình, mọi người thấy một chiếc thuyền lớn xuất hiện và đang tiến dần về phía ghe của mình. Tất cả đều mừng rỡ và hy vọng gặp “Thần Hộ Mạng” đến cứu. Họ cho thuyền cập sát ghe và quăng dây neo lên. Sau đó họ trèo qua ghe. Lúc đó tôi mới định thần và thấy năm người đàn ông đen như cột nhà cháy, râu ria rậm rạp, trên người chỉ mặc một quần xà lỏn. Một người cầm súng dài. Tôi đoán có lẽ là tên cầm đầu? Bốn tên còn lại thì kẻ dao, người búa và mã tấu. Có tiếng xì xào “Chết mẹ rồi, gặp hải tặc là coi như xong đời.”

Tự nhiên, toàn thân thể tôi cảm thấy rụng rời. Ôi! Trời, Phật xin hãy cứu con! Con luôn ngày đêm nguyện cầu: “Đừng cho con gặp hải tặc. Nếu gia đình con đã đến lúc tận cùng, mặt vận. Con thà chết trong lòng đại dương, còn hơn rơi vào tay bọn hải tặc.” Lời nguyện cầu của con không được Trời, Phật chứng giám. Không lẽ con tới số rồi sao? Tim tôi đập vào lồng ngực thình thịch y như tiếng trống. Tôi tưởng chừng như trái tim văng ra khỏi lồng ngực và tôi sẽ chết ngay tại chỗ.

Bọn chúng trao đổi với nhau bằng tiếng Thái và ra dấu hiệu cho mọi người. Ai cũng đoán và hiểu là “Không được di chuyển hay động đậy. Nếu cãi lời sẽ bị quăng xuống biển ngay lập tức.” Thế là, chúng chia nhau đi lục soát từng người, tịch thu những gì quý giá mà chúng bắt gặp. Có cả trăm người bị chúng lục soát. Tôi và vài người khác không có gì đáng giá, còn đa số không ít thì nhiều

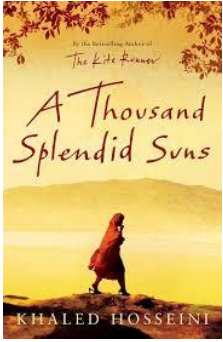
đều bị chúng tước đoạt của cải. Tính ra chúng tịch thu cũng khá khá. Nhóm chủ tàu coi như bị thiệt hại nhiều nhất. Sau đó tên cầm súng mang các “chiến lợi phẩm” cướp được đem trở lại thuyền. Bốn tên hải tặc trên ghe dõi mắt nhìn theo hẩn một cách chăm chú, hình như muốn xem tên đầu đảng cất giấu chiến lợi phẩm ở đâu?

Bình thường, tôi được ví yếu như con sên, chậm hơn rùa vì thể lực tôi rất yếu đuối. Tôi chỉ muốn càng xa bọn chúng càng tốt, dù chiếc ghe dài chỉ khoảng hơn mười thước. Lợi dụng cơ hội này, tôi vọt đứng dậy, lao thật nhanh về phía cuối ghe, rồi ngội thụp xuống giữa tiếng lao xao của vài người “Bà nội này tới số rồi, muốn chết sao? Con nhỏ này chắc muốn bị ném xuống biển!” Ngay tức khắc, anh tài công ném cho tôi một cục nhót đen thui và nói “Trắng quá, bơi ngay vào mặt đi.” Tôi vội vã bơi ngay vào mặt mũi và khắp cả người. Vài cô ngồi bên cạnh nhao nhao kêu: “cho tôi xin cục nhót với.” Anh tài công lại ném tiếp vài cục nữa về phía các cô gái. Thấy thế bọn cướp giơ cao hung khí la hét, chửi rủa và bắt phải im lặng. May sao, tên đầu đảng vẫn chưa quay lại ghe, nên bốn tên hải tặc tiếp tục đưa mắt nhìn về phía thuyền của chúng. Lúc này, nhìn lại thì tôi đang ngội đối diện với Mẹ Tuyết Nhiên, mà trước đó khi hồn Tuyết Nhiên nhập vào vài người thì họ đã sợ chạy đi tìm chỗ khác, do đó nhiều người không còn ngồi vị trí cũ nữa.

Lập tức, bà giao cho tôi đưa con gái út khoảng 2,3 tuổi và nói thật nhanh, giống như ra lệnh: “Cô hãy ôm cháu vào lòng ngay đi.” Mấy cô ngồi bên cạnh tôi định giật đưa bé từ trên tay tôi. Mẹ Tuyết Nhiên nói: “Yên ngay! Cô này là Di ruột của cháu bé này.” Lúc này, bọn cướp qua tức giận, chúng dùng vũ khí đập mạnh xuống sàn ghe và xồng xộc tiến về phía cuối ghe đang ồn ào. Tên cầm dao găm, gương mặt đầy thẹo, đen đúa, râu ria lồm chồm dùng cánh tay mặt xốc tôi đứng lên, khiến đứa bé đang được tôi bồng khóc thét lên và đưa hai tay bấu chặt vào người tôi. Tên cướp có vẻ hơi nao núng. Hẩn đưa mắt thật nhanh nhìn đứa bé, rồi quay nhìn tôi. Thấy một phụ nữ có con quá dơ dáy, bần thỉu, trông thật gớm ghiếc, nên buông tôi ra. Sau đó bọn chúng đi lung sục khắp ghe. Cuối cùng, bắt được năm cô gái trẻ, sạch sẽ, xinh đẹp. Chúng lôi xềnh xệch về phía thuyền của chúng, mặc kệ các cô vùng vẫy, kêu khóc thảm thiết, cùng với tiếng van xin, gào thét của thân nhân kẻ bị nạn. Trong số các cô bị chúng bắt mang theo có con gái chủ ghe mới 15 tuổi.

(còn tiếp)

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini

Trúc Hà dịch

Chương 20

Những chứng bệnh vặt, sẽ theo má nó từ đây cho tới già, bắt đầu xuất hiện. Những cơn đau ngực, đau đầu, đau khớp, vã mồ hôi đêm, những cơn đau tai làm lịm người, những cục u chẳng ai sờ thấy ngoài má. Ba đưa má đi bác sĩ, thử máu, thử nước tiểu, chụp quang tuyến, nhưng chẳng tìm ra bệnh gì cụ thể.

Hầu như ngày nào má cũng nằm trên giường cả ngày. Má cứ bức tức và gặm cái nốt ruồi ở dưới môi. Những lúc má thức, Laila bắt gặp má đi loạng choạng khắp nhà, để cuối cùng luôn luôn tới phòng của Laila, làm như sớm muộn gì má cũng sẽ chạm mặt với hai cậu con trai nếu cứ tiếp tục đến căn phòng nơi hai người đã từng ngủ, từng địt và từng đánh nhau bằng gối. Nhưng bà chỉ chạm trán với nỗi thiếu vắng hai người con trai. Và chạm trán với Laila. Hai điều mà Laila tin chắc, đối với má đã trở thành một.

Công việc duy nhất má nó không bao giờ xao lãng, là đọc kinh năm lần mỗi ngày. Má kết thúc mỗi buổi kinh bằng cách cúi đầu thật thấp, hai bàn tay mở ngửa đưa ra trước mặt, miệng lẩm bẩm cầu xin Thiên Chúa mang lại chiến thắng cho thánh chiến quân Hồi giáo. Laila phải đưa vai gánh vác những công việc nhà càng ngày càng nhiều. Nếu nó không dọn dẹp thì đi đâu nó cũng sẽ bắt gặp quần áo, giày dép, những bao gạo mở, những lon đậu và quần áo dơ vung vãi khắp nơi. Nó giặt quần áo của má và thay khăn trải giường cho má. Nó dỗ ngọt má dậy đi tắm rửa và ăn uống. Nó là người ủi áo và xếp cất quần của ba. Và nó phải lãnh việc nấu ăn, ngày càng thường hơn.

Có đôi lúc, sau khi làm xong việc nhà, Laila chui vô giường nằm với má. Nó vòng tay ôm má vào lòng, đan những ngón tay mình với má, vùi đầu vô tóc má. Má sẽ cựạ mình, thì thào điều gì đó.

Và chắc chắn mà sẽ lại bắt đầu kể một câu chuyện mới về hai cậu con trai.

Một hôm, hai má con đang nằm như thế thì má nói: “Anh Ahmad chắc chắn sẽ thành một nhà lãnh đạo. Anh có sức thu hút mà vai trò đó đòi hỏi. Có những người lớn tuổi gấp ba anh con mà họ vẫn phải nghe anh một cách đầy kính trọng, Laila à. Hay thật. Còn anh Noor của con, Noor yêu quý của má. Lúc nào cũng thấy anh vẽ nhà cửa, vẽ cầu. Con có biết không, anh sẽ thành kiến trúc sư. Anh sẽ thay đổi cả thành phố Kabul này bằng những sáng kiến thiết kế của anh. Vậy mà bây giờ, hai đứa đã chết hết, hai đứa con trai của má đã thờ thành hai vị tử đạo.”

Laila nằm yên lắng nghe, thầm ước gì má nó biết rằng nó, Laila, chưa tử vì đạo, rằng nó còn sống, và ở ngay đây, nằm trên giường với má. Rằng nó cũng có những niềm hy vọng và một tương lai trước mặt. Tuy nhiên Laila biết tương lai của nó không bằng cái quá khứ của hai anh. Lúc còn sống, hai anh đã làm nó lu mờ. Bây giờ chết, hai anh sẽ xoá tên nó hoàn toàn. Má bây giờ là người bảo quản cái bảo tàng viên về cuộc đời của hai anh, còn nó, Laila, chỉ là người khách viếng thăm. Là nơi tiếp nhận những huyền thoại về hai anh. Là tờ giấy cổ để má in thắm lên đó huyền thoại của hai anh.

“Cái ông đến đưa tin nói là khi hai anh được mang về trại, chính Ahmad Shad Massouh đã đích thân theo dõi việc chôn cất. Ngài đã cầu nguyện bên mộ của hai anh con. Hai anh con là những thanh niên dũng cảm như thế đó Laila, mới được ngài chỉ huy trưởng Massoud, con su tử của Panjshir, Chúa che chở cho ngài, đích thân trông coi việc chôn cất.

Má xoay người nằm ngửa. Laila đổi thế, tựa đầu lên ngực má.

“Có nhiều bữa,” má nói giọng khàn khàn, “má lắng nghe tiếng gõ nhịp của cái đồng hồ ngoài hành lang. Rồi má nghĩ tới tất cả những nhịp đập, tất cả những giây phút, tất cả những giờ và những ngày và những tuần và những tháng và những năm đang chờ đón má. Tất cả, mà không có hai anh con. Và má không thờ được, như thể có ai đó đập lên trái tim của má khiến má không còn sức lực gì nữa. Má chỉ muốn quy xuống ở đâu đó thôi.”

“Phải chi con giúp được gì cho má,” Laila nói với tất cả sự thành thật, nhưng sao nghe chung chung, chiếu lệ quá, chẳng khác chi lời an ủi của một kẻ lạ tốt bụng.

“Con là một đứa con ngoan,” má nói sau tiếng thở dài thật sâu. “Và má đã thiếu trách nhiệm đối với con.”

“Má đừng nói vậy.”

“Không, thật mà. Má biết và má xin lỗi con.”

“Má ơi?”

“Gì con.”

Laila ngồi dậy và nhìn xuống má. Tóc má đã có nhiều chỗ bạc. Và Laila giật mình nhận ra má đã ốm đi nhiều, dù trước giờ lúc nào má cũng tròn trịa. Hai gò má xanh và hốc hác. Cái áo má đang mặc xệ xuống tới vai, cổ áo rộng thùng thình. Nhiều lần Laila đã nhìn thấy cái nhẫn cưới tuột khỏi ngón tay của má.

“Lâu nay con định hỏi má một điều.”

“Điều gì?”

“Má sẽ không...” Laila mở đầu.

Nó có nói chuyện này với với nhỏ Hasina. Theo gợi ý của Hasina, hai đứa đã đổ hết lọ thuốc Aspirin xuống cống, dầu hết mấy con dao làm bếp và mấy que xâu thịt nhọn xuống dưới tấm thảm trải dưới cái ghé dài. Hasina đã tìm thấy một sợi dây thừng trong sân. Khi ba nó không tìm thấy dao cạo râu của ông, Laila phải nói cho ông biết về nỗi lo sợ của nó. Ông buông mình xuống ghé, tay thông giữa hai đầu gối. Laila chờ đợi ông sẽ trấn an nó bằng cách này hay cách khác, nhưng nó chỉ nhận được một cái nhìn hoang mang và trống rỗng.

“Má sẽ không ... chứ. Má ơi, con sợ.”

“Má có nghĩ tới điều đó cái đêm mình nhận tin,” má nói. “Má không đối con, từ đó má cũng có nghĩ tới điều này. Nhưng mà, không. Laila, con đừng lo. Má muốn được nhìn thấy giấc mơ của hai thằng con của má trở thành sự thật. Má muốn được chứng kiến cái ngày bọn Liên Xô ôm đầu chạy về nước, cái ngày thánh chiến quân kéo về Kabul trong chiến thắng. Má muốn có mặt khi chuyện đó xảy ra, khi A Phú Hãn được tự do, để hai anh con cũng được nhìn thấy. Hai anh con sẽ được nhìn thấy qua đôi mắt của má.”

Chẳng bao lâu, má chìm vào giấc ngủ, bỏ Laila một mình với những tình cảm xâu xé nhau: yên tâm là má muốn tiếp tục sống, đau xót vì lẽ nó không phải là lý do má muốn sống. Nó sẽ không bao giờ để lại dấu ấn trong lòng má như các anh nó đã để lại, bởi vì trái tim của má giống như một bãi biển nhạt nhẽo, nơi đó dấu chân Laila mãi mãi sẽ bị xóa đi bởi những đợt sóng dâng tràn rồi tan vỡ, dâng tràn rồi tan vỡ.

(còn tiếp)

Nguyen - Truong

Administratiekantoor

- Khai thuế (Inkomsten belasting) tư nhân
  - Quản lý về kế toán, tài chính và thuế vụ cho doanh thương và tư nhân.
  - Địa chỉ tin cậy, kinh nghiệm
  - Giải thích rõ ràng dễ hiểu
  - Giá đặc biệt cho đồng hương
- Particulier: belastingaangifte IB
- Ondernemers: overstapking 30%

Xin liên lạc: Trang Trương
Simon van Oostroomhof 41
2341 KG Oegstgeest

Tel: 071-5760175

E-mail adres: truong1961@yahoo.com

Cuối Tháng Ba

Nguyễn Bình

*Chưa hè trời đã nắng chang chang,
Tu hú vừa kêu, vải đã vàng.
Hoa gạo tàn đi cho sắc đỏ
Nhập vào sắc đỏ của hoa xoan.*

*Mặt hồ vua đúc khối tiền sen,
Bươm bươm đông như đám rước
đèn.*

*Ở bãi cỏ non má lộng gió,
Bắt đầu có những cánh diều lên .*

*Khóa hội chùa Hương đã đông rồi,
Hội đền Hùng nữa, đám thôn tôi.
Thôn tôi vào đám hai ngày chẵn,
Chỉ có chèo không, nhưng cũng vui.*

*Mọi làng đặt mã lễ kỳ yên,
Mũ với hình nhân, ngựa với thuyền.*

(tiếp theo và hết loạt bài)

Người Việt Nam nhìn đất nước từ bên ngoài

Thế lực của các nước mạnh

Đỗ Văn Búi

Như đã viết nhiều kỳ, các quốc gia nhỏ, yếu, nhất là thiếu đoàn kết thì chỉ là mồi béo bở cho các nước mạnh hơn, ý vào sức mạnh của mình chèn ép các quốc gia nhỏ bé hơn mình. Không phải thời nay mà thừa xa xưa mấy ngàn năm trước nó cũng đã xảy ra và còn sẽ xảy ra. Đưa mắt nhìn về nhiều vùng đất trên thế giới từ châu Phi, Châu Á, Châu Úc, Châu Mỹ và các nước vùng Âu Châu.

Trong những năm vừa qua, chúng ta nghe nhiều về nước Ukraine cạnh Liên Xô, khi cộng sản còn thống nhất năm 1980 thì Ukraine nằm trong khối Liên Xô, khi cộng sản tan hàng thì các quốc gia trong khối này tan rã và dành lấy quyền độc lập, nhưng độc lập trong khối này. Nhờ sự bang giao, nhờ dân trí trưởng thành người dân cảm thấy thân với các nước tự do tư bản có tự do và quyền lợi hơn như: thuận mua vừa bán, không bị chèn ép như việc phải mua khí đốt của Nga và còn nhiều hàng hóa khác nữa. Từ đó người lãnh đạo thì muốn theo Liên Xô, còn dân chúng thì muốn ngã theo các nước châu Âu, nảy sinh xung khắc, đưa đến chiến tranh giữa hai nước, tổng thống Puntin ngầm đưa quân qua Ukraine, vì cùng biên giới, chiến tranh vùng này kéo dài đã mấy năm nay chưa ổn định.

Thực sự Liên Xô sau khi tan rã, khối này phải lui bước để Trung Cộng tiến lên hàng thứ hai trong các quốc gia mạnh, dù có kho dự trữ dầu khí tiềm tàng, một thứ tài nguyên thiên nhiên tưởng chừng vô tận, cứ khai thác bán. Nhưng không phải vậy, thế giới ngày nay thấp cao ở tài trí của con người. Quốc gia có thu thập và giữ được những người công dân tài trí hay không? Có đoàn kết hay không. Có giữ được chất xám đừng để bị chảy ra nước ngoài hay không. Và có mưu trí hơn người hay không mới dẫn đầu được thế giới.

Có nhiều quốc gia, dân tộc ở gần các quốc gia lớn, mạnh, bị chi phối nhiều cách khác nhau, đến nỗi bị chia cắt ra làm hai, đã kéo dài đến 5 thập niên mà bản thân họ có muốn thống nhất cũng chưa thống nhất được, vì những quốc gia mạnh đỡ đầu chưa muốn. Bởi vậy, thế giới quyền lực nằm ở các quốc gia mạnh. Những quốc gia nhỏ bé, yếu thế thật khó khăn khi phải quyết định những vấn đề hệ trọng.

Các quốc gia vùng châu Phi, phần lớn là thuộc địa của các quốc gia Âu Châu như Pháp, Anh, Bồ, Tây Ban Nha, Hòa Lan. Họ còn nhiều rắc rối hơn nữa, vừa được trả độc lập hay đang được trả thì lại bị Trung Cộng đến mua chuộc, vì ngày nay Trung Cộng vừa có tiền, vừa có lực lượng công nhân rẻ, chưa hẳn ngã theo chế độ tư bản nên nhà nước còn độc tài, còn đảng trị nên kim được giá hàng, đã tung tiền và thế lực ra để mua chuộc các quốc gia mới được độc lập. Nhưng Trung Cộng quên rằng họ đã bị làm thuộc địa của các nước tư bản, đã có kinh nghiệm. Những quốc gia có một thế mạnh nào đó, thường dùng thế mạnh đó để tìm đến các dân tộc còn mới, còn bán khai, để khai thác, bóc lột tài nguyên thiên nhiên của họ. Trung Cộng đã đi sau các quốc gia đó. Nhất là các quốc gia có dầu hỏa ở vùng châu Phi. Nhưng có dầu mỏ đối với thế giới hôm nay không còn là đầu mối để tranh chấp. Thế giới hiện nay quốc gia nào có vốn, nắm được tài nguyên, chất xám là nắm được thế giới.

Nhìn qua châu Úc, một vùng rộng lớn nằm gần châu Á, nhiều dân tộc muốn di dân qua châu lục này, nhưng họ đã bị ngăn cản. Hơn nữa, Úc Châu là thuộc địa của Anh, nằm trong quỹ đạo của Mỹ cho nên không dễ gì Trung Cộng khuyh đảo được họ.

Nhìn về Châu Mỹ, nơi đó có một quốc gia tự do, thu phục được tài năng, chất xám. Cái chất xám ở đây mới quan trọng, họ đã khai thác được dầu khí ở những quặng mỏ, họ tìm ra dầu hỏa làm cho giá dầu trên thế giới tụt xuống làm cho nhiều nước có dầu, có khí đốt bị điêu đứng. Thế giới hôm nay có cạnh tranh. Nhưng cạnh tranh ở địa hạt khoa học kỹ thuật cao, cần vốn nhưng không phải là vốn để xây những tòa nhà chọc trời, không có người ở và tạo ra một bầu trời đầy ô nhiễm như Trung Cộng trong những tháng năm vừa qua, làm cho những kẻ giàu có, đem vốn tìm đường trốn đi để tìm một cuộc sống an toàn cho bản thân và con cái của họ.

Tháng 12 năm 2015 Nguyễn Sinh Hùng, tứ trụ triều đình của Việt Nam sang thăm Bắc Kinh cũng không nằm ngoài vụ các nước nhỏ, yếu thế, không đoàn kết nằm bên các nước lớn, bị xâm lấn, chèn ép, trước khi Đại Hội Đảng bầu ban lãnh đạo của Việt Nam. Nguyễn Sinh Hùng bên ngoài gọi là thăm viếng Trung Cộng, nhưng thực tế tới Trung Cộng để vận động cho bè cánh của mình trong kỳ đại hội đảng đầu năm 2016 này. Vì đối với các nước dân chủ thì mỗi khi bầu cử Tổng Thống, còn nếu như Đảng cai trị như Đảng Cộng

Sản Việt Nam thì mỗi khi Đại Hội Đảng bầu lại ban bí thư thay đổi người lãnh đạo Đảng CSVN. Đảng Cộng Sản Trung Cộng, có cả một chiêu bài, sau khi rải chuyên viên, xâm lăng kinh tế vào các nước phương tây, học được một số kỹ thuật, phát triển kinh tế, nhờ vào công nhân rẻ, giá thành sản phẩm thấp tung ra thị trường thế giới, cạnh tranh với thế giới, tuyên bố rất hung hăng sẽ lãnh đạo thế giới tư bản, làm mưa làm gió những quốc gia lân cận, nhỏ bé, và muốn sát nhập làm một với Trung Cộng như những thế kỷ đầu trước công nguyên, ý vào thế mạnh để xâm lăng bắt lân quốc phải phục tùng. Thế giới hôm nay nhờ vào những phương tiện truyền thông không như thuở trước kia, luật lệ chưa rõ ràng, truyền thông thì chậm chạp cả vài năm sau nhiều nơi, nhiều nước mới biết tin tức thế giới, ngày nay, mỗi ngày Trung Cộng đắp thêm đường băng, làm thêm phi trường ở Hoàng Xa, Trường Xa thì tin tức toàn thế giới đều biết cả, cho nên ván bài của Trung Cộng không còn hợp thời trong thế giới hôm nay.

Viết những dòng này với tựa đề tài "Người Việt Nam hải ngoại nhìn đất nước từ bên ngoài". Khi đề cập đến dân tộc Mỹ, người viết phải bái phục họ vì họ quan tâm đến vấn đề chính trị trong đời sống. Còn các dân tộc khác thì không. Có thể do giáo dục, có thể do đời sống kinh tế mỗi ngày, thành thử khó mà viết, khó mà đưa ra vấn đề. Tôi chỉ dám thí dụ cụ thể trong hoàn cảnh ở thị xã tôi tại Hòa Lan, mọi người đều có ăn có mặc, có nhà ở ấm áp. Nhưng có khoảng 20 ngàn người tỵ nạn ở tại Hòa Lan thừa thừa, đa số là người trẻ, họ có quan tâm đến chính trị không. Chắc chắn là không, vì với số người đó mà chỉ có khoảng 300 độc giả đọc báo Việt Nam Nguyệt San hiện nay thì chúng ta biết được. Nếu mọi người Việt Nam ở Hòa Lan cùng đọc báo VNNS thì đâu đến nỗi, một thị xã có đến 700 người Việt định cư đã trên 30 năm sau mới có khoảng 3 bác sĩ và một nha sĩ, một chuyên viên dạy lái xe, trong khi ở những nơi khác, thị xã khác, có những gia đình có đến 6 tấm bằng đại học. Bởi đọc báo Việt, ngoài việc mở mang trí tuệ, còn có sự hiểu biết, biết nhiều tin tức về người Việt ở hải ngoại, thừa đầu chắc chắn là họ không đủ từ để đọc báo của người bản xứ. Vì họ không đọc báo nên không biết gì cả. Tiếng người bản xứ thì họ không học nên không rành, cho nên họ có coi tin tức trên tivi hàng ngày mà họ vẫn không hiểu.

Trong ngày 12-01-2016 khi Tổng Thống Obama đọc bài diễn văn cuối nhiệm kỳ 8 năm ở lưỡng viện Quốc Hội, dân chúng theo dõi sát nút. Trong khi những diễn văn của thủ tướng Nguyễn Tấn

Dũng đọc trong các dịp lễ, dân chúng có ai để ý đến không. Họ vô cảm như không có chuyện gì xảy ra. Điều đó nhận ra dân trí Mỹ quan tâm đến chính trị hơn nhiều dân tộc khác.

Dân tộc Mỹ, nhờ có được học hành tử tế, có hiểu biết nên họ am tường về chính trị, chỉ cần một thông báo của nhà nước họ về hàng giả, hàng nhái của Trung Cộng là họ tẩy chay ngay, không xài đồ của Trung Cộng nữa, họ đòi cũng thứ hàng đó nhưng phải sản xuất ở Mỹ họ mới mua, mới dùng. Từ những điểm nhỏ bé đó ta mới nhận ra trình độ dân trí Mỹ quá cao, ý thức về chính trị của họ quá tốt, các dân tộc khác không thể so sánh với dân tộc Mỹ được. Người Việt chúng ta chỉ dám so sánh với dân tộc Đại Hàn, Nhật Bản, cao hơn nữa là dân tộc Do Thái.

Chính vì vậy bọn lãnh đạo u tối của Việt Nam trong khi chuẩn bị bầu lãnh đạo mới trong kỳ đại hội đảng này (2016), họ chỉ mong dân Việt u tối hơn nữa để họ tự biên tự diễn theo ý họ.

Các quốc gia nhỏ bé, nằm cạnh các quốc gia lớn dễ bị chèn ép nếu không khôn ngoan, không đoàn kết thì không phải hôm nay mà từ thời xa xưa lắm đã bị những quốc gia này tìm các xâm lăng, cai trị bằng cách này hay cách khác. Chỉ ước mong các quốc gia nhỏ bé, yếu thế, nằm cạnh các nước lớn đủ khôn, và nghị lực mới ngừa được thân phận làm thuộc địa./-

Garage Trung Tran

Karel Doormanstraat 36 - 6651 ZM Druten
(Industrieterrein Kerkeland)

Reparatie & onderhoud van alle
automerken en wij zorgen ook voor APK,
verkoop van occasions

Tel. 0487-519467.
Gsm. 06-55776918

Góc Bạn Trẻ

Lts. Trangđài Glassey, một bạn trẻ sinh trưởng và lớn lên tại Hoa Kỳ, nhân một cơ duyên cô ngỏ lời muốn qua trang này để chia sẻ những tâm tư của giới trẻ hải ngoại nói chung. Trong số này, Trangđài Glassey sẽ chia sẻ cùng chúng ta qua mục mang tên “Chuyến Tết”. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

chuyến Tết

Trangđài Glassey-Trầnnguyễn

Gió thổi bần bật. Tôi nhìn từ cửa sổ thông khói ở nhà bếp, thấy mấy ngọn tre gần đĩa lạng ngụp lặn liên hồi. Tôi cứ sợ gió mạnh quá, sẽ thổi tung những lớp lá dừa nước và những sợi lạt lên trời, để sườn nhà đứng trơ trụi. Cả căn nhà sẽ hóa vào vũ điệu không tên trong ngày đầu năm này. Cái nhà bếp cũng sẽ bay lên, mang theo những hòn than đỏ hồng, và tấm đan nặng mà Ngoại kê lên cao, trên đặt bếp đất, dưới chắt củi.

Gió lớn quá, làm tôi sợ vắn vợ, chứ căn nhà là của Ngoại tuy đơn sơ, nhưng khang trang, vững chắc. Cột và xà đều làm bằng gỗ tốt, trụ đỡ xi măng, không dễ gì ‘bay’ theo gió. Vách và mái đều được lợp bằng lá dừa nước đã chẻ đôi, phơi khô. Lợp khít và dày, nên nhà chắc chắn, lại mát mẻ, thoáng khí. Sườn nhà làm bằng gỗ bạch đàn do Ông Ngoại trồng quanh nhà từ mấy năm trước, đốn xuống, ngâm dưới ao cho chắc và tiết mồi, rồi mới đem xây nhà.

Tôi chờ Bà Ngoại bung chảo xôi từ bếp than xuống, rồi lấy dĩa, phụ Ngoại lấy bánh ít mới hấp trong đó ra. Mang tiếng là chảo xôi, mà nó đa dụng: hấp xôi, hấp bánh ít, hấp bánh lá, hấp bánh chuối, hấp bánh bò, hấp tôm càng, hấp cua, hấp cá, luộc bắp, luộc khoai, nấu bánh tét. Chỉ không ‘hấp tấp.’ Hấp và luộc tất cả những thứ gì cần được nấu chín, và ở số nhiều. Ngoại để chảo xôi xuống trên cái rế tre, rồi mở nắp ra. Hơi bánh ít mới hấp xông đầy bếp. Mùi lá chuối xanh, mùi đậu, mùi bột, mùi nước cốt dừa hòa vào nhau trong một hỗn hợp tuyệt vời. Đã ăn cơm với thịt kho tàu lúc thức dậy sáng sớm để soạn Tết, mà tôi chợt thấy đói bụng.

Tôi xếp từng cái bánh ít lên cái sàng tre tròn. Cái sàng này cũng đa dụng như cái chảo xôi. Khi thì nó được dùng để sàng gạo, sàng nếp. Lúc thì nó biến thành cái tràng để phơi thức ăn, như phơi cá, phơi tôm, hay phơi chuối hồng, phơi me chín đã lột vỏ. Lúc thì nó được dùng để đựng thức ăn, như lúc này. Khi thì nó được dùng để cho ráo chén đĩa, hay những vật dụng khác. Tôi xếp bánh theo vành tròn của cái sàng, rồi từ từ xếp vô tới

cái tâm. Hết lớp thứ nhất, đến lớp thứ hai. Cứ mỗi lớp thì bớt đi một vòng để bánh chồng lên nhau thành một tam giác khối. Tôi ngồi ngắm sàng bánh còn toả hơi nghi ngút, nhớ mới sáng hôm qua, lá chuối còn xanh trên cây ngoài gò, Ngoại lấy dao rọc, tôi đi theo lượm đem phơi cho dốt dốt, rồi lau sạch, xé theo từng xấp để gói bánh.

Tối hôm qua, Ngoại rờ đầu, kêu tôi dậy nghe pháo giao thừa. Ngoại nấu nước trên bếp củi để pha trà, khi tôi đang ngủ. Tôi lò dò ra tới ván nhà trên thì leo lên, nằm xuống. Ngoại đem bánh mút ra, để trên bàn giữa đặt trước bàn thờ. Tôi buồn ngủ, thèm lắm mà không ăn, chỉ ráng lắng tai nghe con vật của năm đó kêu, mà không nghe ra. Ngoại nói năm con gì, thì con đó kêu trước tiên ngay sau giao thừa. Năm đó là năm rồng. Tôi 11 tuổi. Đây là Tết Rồng đầu tiên của tôi. Tôi chưa bao giờ nghe rồng kêu, nên không biết nó kêu ra làm sao, mà buồn ngủ quá nên làm biếng, không muốn mở miệng hỏi Ngoại. Năm đó, Dì Thơ đi buôn gạo ở Thủ Đức, chưa về. Chắc bị kẹt ghe, kẹt đò dọc đường. Năm tuổi của Dì. Ở nhà có mình tôi với Ông Bà Ngoại. Mấy bữa trước, khi Mẹ dắt chúng tôi về phụ Ngoại tảo mộ và dọn nhà ăn Tết, tôi đã xin Mẹ cho tôi ở lại, đón giao thừa với Ngoại. Cái yên tĩnh hiếm có này thật dễ chịu. Thường khi tôi về thăm Ngoại, lúc nào cũng đông anh chị em ruột và anh chị em họ cùng về. Nhà rộn tiếng reo, tiếng cười. Vui nức bụng. Bữa nay, sự tĩnh lặng làm tôi thấy như đang được hưởng riêng một mình cái tình thương của Ông Bà Ngoại. Tôi thầm thích thú với ý nghĩ đó.

Tôi nghe tiếng đồng hồ quả lắc mà Dì Hiền gọi từ bên Úc về điểm từng giây. Lúc Dì Hiền mới gọi đồng hồ về, tôi cứ nói, nếu Ông Bà Ngoại túng tiền, có thể đem bán những con số trong đồng hồ, rồi viết tay lại cũng coi giờ được. Đó là vì những con số được mạ vàng, mà tôi lại tưởng là vàng thật. Thời đó vàng quý hơn vàng. Cái gì cũng quý hơn vàng, chỉ trừ mạng người. Tiếng pháo bắt đầu đi đùng. Nhà cửa lúc đó còn thưa thớt. Tiếng pháo văng đi qua đồng rộng, qua kênh rạch, qua những ngôi nhà lá cũng đơn sơ như nhà Ngoại. Văng đi thật xa. Như tiếng chó sủa trong đêm. Sủa ở đâu xa mà ở đây vẫn nghe rõ.

Tôi nhìn lên bàn thờ. Hình bốn Ông Bà Có ở hai bên tủ thờ. Hình trắng đen, mang nét cổ tích. Cả bốn người đều mặc áo dài hoặc áo the. Hai Ông Có đội khăn đóng. Hai bình huệ trắng bên hai cây nến, thơm lung linh. Thường Ngoại đốt hai ngọn đèn dầu nhỏ trên bàn thờ buổi tối, nhưng đêm giao thừa, Ngoại thắp nến. Pháo càng nổ nhiều.

Tôi nghe cả tiếng pháo vọng lên từ thị trấn, nơi Mẹ và các anh chị em tôi đang ở. Mắt tôi riu lại. Rõng có kêu lúc đó thì tôi cũng không màng. Chắc Bà Ngoại ẵm tôi vô giường sau khi Ông Bà đã uống trà và pháo giao thừa đã vãn.

Sáng Mồng Một, tôi còn thêm ngủ lăm, nhưng Ngoại kêu dậy để thay quần áo mới và bắt đầu dọn mâm cho ngày đầu năm. Mẹ và các anh chị em tôi, cũng như tất cả các Di Dượng Cậu Mợ và anh chị em họ, sẽ tụ về Ngoại. Mẹ thường dẫn mấy đứa con đi lễ đầu năm ở nhà thờ trước, rồi ngay sau đó sẽ đạp xe về Ngoại. Năm nào cũng vậy. Có năm gió chướng thổi mạnh, mấy mẹ con đạp cả hai tiếng rưỡi mới tới, dù bình thường, gặp gió xuôi thì chỉ tiếng rưỡi. Nhiều khi gió mạnh, xe đứng chựng không đi. Leo xuống đất bộ còn mau hơn là đạp.

Ngoại bưng hủ giá chua ra. Ngoại mới trộn chiều hôm qua, đựng trong cái hủ thủy tinh trong. Giá sống, hành lá, và củ cải đỏ sắc sợi. Ba màu xanh, trắng, cam lẫn vào nhau, thật đẹp mắt. Ngoại trộn với giấm mà Ngoại ủ bằng đường cát trắng và rượu đế. Hủ giấm trong veo, thơm phức. Khi giấm chua, có con giấm như con sứa biển, trắng trắng lửng lơ trong hủ. Ngoại làm cái gì cũng nhưt. Mà Ngoại lại chịu khó, nên con cháu tha hồ thưởng thức. Giá chua để ăn với thịt kho tàu. Củ kiệu thì Ngoại làm riêng, để ăn vã với tôm khô nhà làm. Tôm thơm mùi nước sông quê tôi. Thơm cách thanh thanh như mảnh đất trù phú này, nơi nước biển mặn gặp nước đồng ngọt, sinh ra tôm ngon cá ngọt, rau trái thơm lành.

Ngoại lên nhà trên, tới cái tủ gỗ lim, lấy bộ chén đĩa kiểu ra. Bộ chén này chỉ được 'xuất cung' trong những dịp quan trọng, như khi nhà có giỗ, có cưới, hoặc ngày Tết. Có đĩa, có tô lớn, nhưng nhiều nhất là chén. Bộ chén sang cả, như một nàng công chúa trong một túp lều tranh, lạ lẫm trong căn nhà đơn sơ này. Ngoại để tất cả chén đĩa trên bàn giữa, rồi biểu tôi lau lại lần nữa, dù sáng hôm qua tôi mới phụ Ngoại rửa sạch, úp cho khô, và cất vô tủ. Rồi Ngoại xuống nhà dưới, tới tủ đựng đồ ăn, bưng ra nồi vịt quay, nồi cà ri gà, nồi thịt kho tàu, và nồi xôi đậu xanh để ăn với vịt quay. Mẹ tôi sẽ mua bánh mì nóng và đem lên sáng đó để ăn với cà ri. Ngoại để tất cả mấy nồi thức ăn trên ván, rồi lên nhà trên, bắt đầu bưng từng chõng chén đĩa kiểu xuống, để kê bên. Mấy cái đĩa lớn để múc giá chua, xôi đậu xanh, và vịt quay. Mấy cái tô lớn để múc cà ri, thịt kho tàu, và để bánh mì. Ngoại đem đĩa gỗ mun từ nhà trên xuống, xếp chung vào chỗ chén đĩa trên ván.

Ngoại vừa dọn xong thì Mẹ và anh chị em tôi lên tới. Ai cũng mặc quần áo mới, nhìn tươi rói hẳn ra, không như quanh năm, cứ hai bộ quần áo bạc

màu, một đứng (đang giặt phơi), một đi (mặc trên người). Thời bo bo, tem phiếu mà. Năm đó, quà Tết Ba gói sớm có vải katê màu hồng nhạt với những đường gân trắng nhẹ chạy dài trên khổ vải. Mẹ may cho mấy cô con gái áo Tết cùng vải nhưng khác kiểu, và áo sơ mi trắng cho Anh Hai. Áo của tôi tay ngắn, dún phùng ở tay, bâu áo chạy dài thành hai mảnh dài như cà-vạt để thắt nơ. Tôi ra kiểu, và cô thợ may chiều tôi.

Rồi lần lượt các gia đình khác cũng về đến nơi. Mọi người liền tề tựu ở nhà trên để mừng tuổi Ông Bà Ngoại. Ông Bà ngồi trên cặp ghế gỗ phía trước bàn giữa ở nhà trên. Mẹ và các Di Dượng Cậu Mợ đứng vây quanh. Mẹ thay mặt anh chị em, chúc Ông Bà năm mới được mạnh giỏi, nhiều an vui, nhiều ơn lành. Rồi người lớn đứng tránh ra để cho đám con nít chúng tôi quây quần bên Ông Bà. Vừa vào chỗ là mạnh đưa nào đưa nấy tranh nhau chúc. Dàn hợp ca không có người điều khiển làm căn nhà rộn lên. Đưa nào cũng ráng nói cho lớn, như thể đưa nào nói càng lớn thì càng thật lòng, càng thương Ông Bà nhất. Ông Bà Ngoại lấy bao lì xì ra, phát cho mỗi đứa một cái. Dàn hợp ca con nít lại trở lên cao trào háo hức. Ông Bà cười tươi như bông vạn thọ ngoài sân, lảng lảng mùi Tết. Ở tuổi trung tuần mà con cháu đầy nhà như vậy, cực khổ tốn kém gì cũng không sá.

Rồi mọi người kéo nhau xuống nhà dưới để ăn uống với nhau. Vừa ăn, vừa kể chuyện nhà, vừa chọc ghẹo nhau. Con nít ngồi bên ván, người lớn ngồi ở bàn ăn. Mẹ có về phụ Ngoại nấu ăn mấy bữa nay, nhưng tới chiều thì đạp xe về để lo cho mấy anh chị em tôi. Di Hiền đã đi vượt biên qua Úc, nên Mẹ hay về để cho nhà Ngoại bớt vắng vẻ trong lúc Di Thơ đi buôn gạo ở xa. Mẹ nạo dừa, cắt thịt, băm xả, lột tỏi, xay bột bằng cối đá dưới bếp để làm bánh ít, và phụ nấu các món, nhưng luôn để cho Ngoại nêm. Nếu có Ngoại ở nhà, không ai có can đảm giành nêm thức ăn. Nhất là đồ ăn Tết.

Bên phía bàn ăn, người lớn nói chuyện rôm rả, nhưng bên ván, con nít tụi tôi nhiệt tình ăn uống. Đặng còn đi chơi. Vừa buông đĩa, là tụi tôi kéo nhau ra cây rơm trước sân. Chỉ có ngày Tết là dám ăn rồi bỏ chạy. Những ngày khác thì lo dọn chén dơ xuống, dẹp đồ ăn dư, quét nhà, ra đĩa rửa chén, rồi đem úp vô cái sòng chén đứng bằng gỗ dưới bếp. Cây rơm đã đứng đây được một mùa nắng, gần cây gòn già tàng rộ. Cây rơm là chỗ vô cùng tiện lợi cho chúng tôi, tha hồ nằm lăn ra đất ngay dưới chân đống rơm đã bị rút vô tới ruột. Phần trên cao của đống rơm còn đầy, chưa bị rút, xoè ra như một cái nón, che chắn cho lũ trẻ. Người lớn thích cắn hột dưa ngày Tết, còn

tụi tôi thì nghĩ ra trò nướng trái gòn, lấy hột ăn. Không biết có chất dinh dưỡng gì không. Cũng không ngon lắm, chỉ thơm thơm mùi thảo mộc được nướng lên. Hột nó không bùi, không ngọt, chỉ ngang ngang như gỗ.

Trái gòn dài thon, thân tròn, vỏ cứng, khi vỏ khô thì tự tách ra từng mảnh dọc theo chiều dài của trái gòn. Khi gòn nở bông, cả cây trắng rợn, lám lá xanh. Mùa này chỉ có trái gòn đã khô màu nâu nhạt treo lủng lẳng trên cây như những vật trang trí mùa Xuân do thiên nhiên tặng cho miền quê nhiệt đới. Ngoại hay hái trái gòn vô lúc nó vừa khô, trước khi vỏ nó tách ra và ruột nó bay theo gió. Ngoại lấy ruột gòn để làm gối. Êm cách gì. Chúng tôi lựa trái gòn nào tròn lẳng, chắc nịch, rồi đem vô bếp, dí một đầu vô bếp cho nó ngùn cháy, rồi đem trở ra đồng rơm. Trái gòn được chuyển quanh cho hết một quận, rồi trở lại từ đầu. Mỗi đĩa lấy một hột rồi chuyển đi. Trái gòn gặp gió, chỗ đang ngùn cứ nghi ngút khói, rồi lan dần. Mảng than đỏ cứ ngấm từ từ tròn quanh, ăn dần vào trái gòn. Từng sợi gòn trắng mỏng bung ra rồi tan vào mảng đỏ đang lan. Những hột gòn nâu đen từ từ nhảy ra khỏi lớp nệm trắng muốt êm ái, rơi vào tay một đĩa đang chầu chực hứng đợi.

Năm nay, Ông Bà Ngoại đều đã xa cõi này, nằm bên nhau vĩnh viễn. Ông vừa đi đúng năm con trăng trước. Chắc Ông Bà gặp nhau, vui lắm. Tết này tôi ở xa lại có con mọn, chưa về viếng mộ và thắp nhang cho Ông Bà được. Cũng không còn tiếng pháo đêm giao thừa. Và không còn những bánh mứt ngày thơ, cái bếp hồng hấp bánh ít, cái chõ xôi đa dụng, cái mái lá êm đêm nhà Ngoại. Không còn gió chướng đang lăm le đưa mọi thứ lên trời. Không còn cái thơm tho tinh khiết của những món ăn dân dã, mà thời nay người ta có thèm cũng không tìm ra những vật liệu hảo hạng 'organic' như vậy trên một trái đất ngày càng ô nhiễm. Không còn cái huyền nhiệm của quê nhà, của thình không một mình tôi với Ông Bà, lắng nghe rỗng kêu trong đêm trừ tịch.

Nhưng Tết vẫn đến. Tôi dọn bàn thờ, chưng hình Ông Bà, và cắm hoa kính Ông Bà, như tôi đã từng cắm hoa trên bàn thờ cho bốn Ông Bà Cổ ngày xưa ở quê nhà. Tôi dọn mâm ngũ quả, bày đĩa bánh mứt, xếp bánh tét bánh chưng lên bàn giữa. Tôi dạy các con chúc tuổi Ông Bà của chúng, Di Cậu trong nhà, và chúc tuổi nhau. Tôi bày cho các con làm thiệp Tết cho cả nhà. Tôi làm bánh tét chuối và hấp trên bếp điện cho con ăn. Chuối nhà tôi trồng ở sân sau, lá chuối tôi rọc, các con phụ lau và phơi. Tôi sẽ rủ chồng con đứng quanh khi tôi lấy bánh tét trong nồi ra, để cả nhà cùng thưởng làn hơi thơm tho ấy. Tôi sẽ

nói với các con, rằng năm nay, con Khỉ sẽ kêu đầu tiên, sau khi chuông đồng hồ điểm 12 tiếng. Các con sẽ thắc mắc vì không nghe tiếng khỉ kêu (à, thì ở Quận Cam, giữa phố thị, lấy khỉ đâu ra mà kêu!). Tôi sẽ làm khỉ kêu từ trong cổ họng, như tôi vẫn làm khi đọc sách về các thú vật cho các con nghe. Nhưng biết đâu, các con cũng gật gù gật gưỡng buồn ngủ như tôi ngày nào. Tuy không nghe khỉ kêu, nhưng cũng nằm im, rồi ngủ thiếp, trôi vào những giây phút thiêng liêng đầu tiên của năm Bính Thân 2016.

trong túi áo Ngoại

Trang đài Glassey-Tràng Nguyễn

* Riêng tặng Di Út Hiếu

*ngày xưa con còn bé
hay theo mẹ về quê
mùa mưa trườn lê thê
mùa khô dòn nứt gót
con nhớ thời thơ dại
túi Ngoại là cái kho
con gửi những thơm tho
và những gì quý nhất
túi áo xưa của Ngoại
áo bà ba rấp-lẳng
áo trắng nay sớm nâu
từ đất đồng chua mặn
xa nhà, con làm mẹ
cũng mặc áo bà ba
cu tí theo khắp nơi
gửi đồ trong túi mẹ
trong túi áo của Ngoại
có bạc cắc của con
có mấy cục bồ hòn
có mấy hòn đá cuội
có tình thương trăm tuổi
có ruộng lúa trở đồng
có dòng sữa cộng thông
có cua đồng rang muối
có đòn bánh tét chuối
có kỷ niệm tuổi thơ
có cuộc đời đang chờ
có kiếp sau, kiếp trước
có nhọc nhằn san sỏi
nồi bắp dẻo đầu mùa
có cái giá nhận chua
nôn nao cơm gạo mới
trong túi áo của Ngoại
có chịu đựng, đắng cay
có lam lũ từng ngày
có thênh thang mạch sống
trong túi áo của Ngoại
con cất cả cuộc đời
giờ sinh tử hai nơi
con với hoài không chạm.*

Trang Giáo Dục

Phụ trách: Trần Hữu Sơn

Nhằm tìm hiểu thêm về nền giáo dục của Hòa Lan, Trang Giáo Dục của báo Việt Nam Nguyệt San sẽ cố gắng, phổ biến, giới thiệu đến quý độc giả một số tin tức, số liệu và dữ kiện liên quan đến việc học của con em.

Để cho Trang Giáo Dục được hữu ích hơn, chúng tôi kính mong được đón nhận đóng góp thường xuyên và thiết thực của quý độc giả. Các câu hỏi liên quan đến giáo dục, đến việc học hành thi cử của con cháu, hoặc thành quả của các con em đạt được ở nhà trường, sau các kỳ thi,... là những đóng góp vô cùng quý giá. Số báo tháng này, Trang Giáo Dục bàn về **CITO-Toets**

CITO là chữ viết tắt của Centraal Instituut voor Toetsontwikkeling, tạm dịch là Cơ Quan Soạn Thảo Đề Thi Trung Ương.

CITO-Toets là bài kiểm, đề thi của Cơ Quan Soạn Thảo Đề Thi Trung Ương gửi đến các trường (Trung cũng như Tiểu học) để cho học sinh làm. Qua đó, nhà trường có được cái nhìn khách quan về khả năng của học sinh. Cơ Quan này hiện nay được đặt tại Arnhem, có khoảng chừng 600 Thầy, Cô lo việc soạn thảo bài tập. Họ là những người đã từng có nhiều năm kinh nghiệm trong ngành giáo dục. Ngoài ra còn có trên 2000 nhà giáo cộng tác bất thường trong việc nghiên cứu cách thức tổ chức thi, phẩm chất của bài thi.

Trong bài viết hôm nay, chúng tôi chỉ đề cập đến CITO-Toets cho học sinh lớp 8 (Groep 8) của bậc Tiểu học, làm bài tập kiểm soát để xác định khả năng của mình, trước khi được chọn vào lớp Tiếp Liên (Brugklas) thích hợp nhất của bậc Trung Học. Hiện nay hệ Trung Học Phổ Thông được chia làm 3 trình độ chính, từ kém đến giỏi như sau:

VMBO, HAVO và VWO.

Riêng VMBO, rắc rối hơn, còn được chia ra 4 hướng khác nhau, dựa vào khả năng học vấn của học sinh.

Theo thứ tự khả năng yếu nhất đến cao nhất trong trình độ VMBO, đó là:

-leerwegondersteunend onderwijs (lwoo)

- **Basisberoepsgerichte leerweg (BB)**

- **Kaderberoepsgerichte leerweg (KB)**

- **Gemengde leerweg (GL)**

- **Theoretische leerweg (TL)**

TL tương đương với trình độ MAVO trước đây. Đối với VWO, có trường gom học sinh vào một; một vài trường khác chia ra làm hai hướng riêng Atheneum và Gymnasium. Cũng có nhiều trường chỉ dành riêng cho học sinh Gymnasium. Cũng cần lưu ý, CITO-Toets không phải là bài thi (Examen). Điều này có nghĩa là nó không quyết định dứt khoát trình độ của một học sinh. Nó chỉ để giúp cho nhà trường, phụ huynh học sinh nhận ra khả năng một cách khác quan của học sinh. Khi đánh giá khả năng của một học sinh lớp 8, Thầy giáo Cô giáo sẽ dựa trên số học bạ của học sinh từ 8 năm qua, rồi đối chiếu với kết quả tổng số điểm do học sinh đạt được từ CITO-Toets. Từ đó nhà trường có được cái nhìn tương đối trung thực hơn về khả năng của học sinh.

CITO- Toets dành cho các học sinh lớp 8 bậc Tiểu học được trình bày dưới dạng trắc nghiệm. Thường mỗi câu hỏi có 4 câu trả lời, theo thứ tự a,b,c và d. Học sinh chọn 1 trong 4 câu trả lời đó

Có tất cả 290 câu hỏi, được chia theo các môn sau đây:

- 100 câu hỏi về Quốc ngữ (Tiếng Hòa Lan)
  - 40 câu hỏi về khả năng xử dụng tài liệu cho việc học của mình
  - 60 câu hỏi về khả năng tính toán
  - 90 câu hỏi về khả năng hiểu biết tổng quát
- Trung bình mỗi câu trả lời trúng, 1 hay 2 điểm. Dựa vào tổng số điểm đạt được, Cơ Quan Soạn Thảo Đề Thi Trung Ương đưa ra đề nghị về trình độ của học sinh như sau:

-Thấp hơn 500: Leerwegondersteunend Onderwijs (LWOO)

-501 - 520 - **Basisberoepsgerichte leerweg (BB)**

-521 - 525 - Basis- en Kaderberoepsgerichte leerweg (

-526 - 528 - **Kaderberoepsgerichte leerweg (KB)**

-529 - 533 - **gemengde/theoretische leerweg (de voormalige mavo) (GL hoặc TL)**

-534 - 537 – TL / HAVO

-538 - 540 - HAVO

-540 - 544 – HAVO/VWO

-545-550

- **vwo (atheneum / gymnasium / tweetalig vwo)**

Hàng năm có khoảng chừng 60% học sinh lớp 8 theo học VMBO và 40% theo học HAVO hay VWO.

Gia chánh

Hủ Tiếu Mỹ Tho

Vật Liệu:

- 3-4 lbs. xương ống
- 1 con gà dzai
- 1 miếng thịt cốt lết không xương hay thịt đùi nạc cũng được
- 1 miếng gan heo
- 1 1/2 lbs. thịt heo xay
- 1 lb mực cắt xéo bề trái cho đẹp
- 1 lb tôm lớn
- 1 lb tôm có đầu (nếu thích ăn bánh tôm chiên với bột để trên mặt)
- 1 lon trứng cút, hay trứng cút tươi mua về luộc
- 1 gói cá viên hay seafood viên
- Mì Trứng (mì tươi trong hộp)
- Bánh phở hay hủ tiếu dzai trong bịch
- 1 con mực khô nướng hơi vàng
- 1 nhúm tôm khô
- 1 củ cải trắng nấu cho ngọt nước và trong nước lèo
- 1 củ hành tây to (nhỏ thì 2 củ nấu cho thơm nước lèo)
- Hành, ngò, giá sống, rau thơm, xà lách.

Cách làm:

Xương ống rửa sạch, sau đó bỏ vô nồi luộc sơ (cho nước sôi cỡ 3-5 mins.) cho ra chất dơ hết, đổ ra rửa thật sạch. Sau đó bỏ lại vào nồi + nước bắt lên bếp nấu.

Gà rửa thật sạch rồi bỏ vô nồi nấu chung với xương luôn. Chờ nước cho sôi lại, hớt bọt, nấu sôi cho xương ra hết chất dơ + bọt, mình hớt bỏ đi, sau đó giảm lửa nhỏ lại. Cho xương ra chất ngọt. Trong lúc giảm lửa thì mình cho con mực khô đã nướng + tôm khô rửa sạch + củ cải trắng gọt vỏ rồi + củ hành tây vô nồi nước lèo. Sau đó bỏ muối + đường phen + vài muỗng bột nêm hiệu con gà + bột ngọt (nếu muốn) vào nồi nước lèo. Trong lúc hầm nước lèo thì làm lật vật.

Tôm bóc vỏ chẻ đường giữa chừa đuôi. Mực rửa sạch cắt ô xéo cho đẹp. Thịt heo nạc ướp với bột xá xíu + 1 vài giọt màu đỏ cho thấm màu đỏ bên ngoài đem đi luộc, cắt mỏng ra cho đẹp. Có thể dùng nước luộc thịt đó luộc tôm và mực (vớt thịt ra, chờ nước thật sôi trở lại, cho tôm và mực vô luộc, nhớ để nước thật sôi cho đừng tanh nha, và giữ đều nhiệt độ). Chờ nước sôi lại là vớt tôm và mực ra đĩa.

Gan heo luộc cắt mỏng.

Tôm có đầu cắt râu, rửa sạch chiên như bánh tôm chiên để bỏ lên mặt.

Phi tỏi, hành cho thơm, sau đó cho thịt heo xay vào xào nhanh tay cho săn thịt, nêm chút bột gia vị con gà, hay tí muối + đường + bột ngọt + tiêu, nêm vừa ăn. Để lửa cao cho rút nước mau và gia vị thấm vô thịt, nêm vừa miệng tắt lửa cho ít hành phi vô cho thơm. Đổ ra tô để nguội.

Hành lá + ngò cắt nhỏ. Hẹ cắt khúc bỏ vô chung đĩa.

Giá, rau xà lách, rau thơm rửa sạch.

Nêm lại nồi nước lèo giảm lửa để đó.

Khi ăn dùng một cái nồi nhỏ nấu nước cho sôi trụng bánh phở và mì vô từng tô. Nếu ăn loại bánh phở dzai thì phải luộc trước rồi chắt ra rổ cho ráo. Khi ăn chỉ bỏ vào tô thôi.

Trụng mì cho vào tô, bỏ 1 cọng xà lách bên mé tô cho đẹp, cho hành lá + hẹ lên mặt, xếp thịt luộc cắt mỏng lên trên + 3-2 con tôm và vài miếng mực + gan heo luộc cắt mỏng + trứng cút + miếng tôm chiên + cá viên hay bò viên bỏ trên mặt cho đẹp. Sau đó chế nước lèo đang sôi sùng sục vào, phở hay mì nóng thì ăn mới ngon nha. Ai ăn khô thì nhớ làm sauce chan vào và ăn kèm với chén nước lèo.

Cười chút chơi

Đồng cảm

Gia đình nọ có bà mẹ ghê gớm, áp đặt lên cậu con trai từ chuyện học hành tới tình cảm riêng tư. Quá bức mình, một hôm giữa bữa ăn, cậu buông đũa đứng dậy:

- Con không thể chịu nổi mẹ nữa, con sẽ ra đi.

Ông bố thấy thế vội lớn tiếng:

- Thằng kia....

- Bố đừng cản con!

- Không. Cho tao theo với.

Không thuộc loại nào

Cô gái nói với chồng sắp cưới: "Trên đời này chỉ có hai loại đàn ông thôi anh ạ".

- Loại thứ nhất đi nhậu bia ôm nhưng còn biết hối hận với vợ, với con. Loại thứ hai là đi nhậu mà không thèm hối hận, cắn rứt gì cả... Thế anh thuộc loại nào?

- Anh á, anh thuộc dạng không đi bia ôm nhưng hối hận.

Bố vợ và con rể

Hai người bạn ngồi hàn huyên tâm sự với nhau ngoài quán nhậu. Một anh hỏi: "Quan hệ giữa cậu và ông bố vợ ra sao?".

- Rất tốt! Tôi với ông ấy khá hợp nhau, trừ một lần duy nhất, tôi không hiểu ý ông ấy.

- Lần nào vậy?

- Lúc tôi xin cưới, ông ấy can ngăn và nói làm thế vì rất thương tôi. Thế mà tôi lại không tin.

Nhường chỗ

Một cậu bé 6 tuổi khoe với mẹ rằng:

- Mẹ biết không? Buổi sáng đi xe bus cùng bố con đã nhường chỗ cho một phụ nữ!

Mẹ cậu khen:

- Con giỏi lắm, con đã ra dáng một chàng trai rồi đấy! Mẹ rất tự hào về con! Người mẹ mặt tươi rói, rạng ngời hạnh phúc trước đứa con ngoan.

Một lát sau chợt nhớ ra điều gì, người mẹ hỏi:

- À... con 6 tuổi không phải mua vé mà cũng có ghế ngồi ư?

- Dạ không, không phải ghế. Trước đó con ngồi trên đùi bố!

Chữa bệnh nói nhảm

Một bà than phiền với bác sĩ rằng chồng bà ta hay nói lảm nhảm trong lúc ngủ. Ông bác sĩ bảo:

- Tôi có thể kê đơn giúp ông nhà thôi không nói nữa.

- Bà khách phản đối: Ô không! Ông làm ơn kê cho tôi loại thuốc nào khiến cho ông ấy nói rõ hơn một chút.

Như bị điện giật

Có một tai nạn vì điện, tại hiện trường, thanh tra cảnh sát hỏi ông chồng:

- Ông nói là nghe thấy tiếng bà nhà kêu thét lên, tại sao ông không chạy vào bếp để cứu?

- Mọi khi vẫn thế, bà ấy có làm sao đâu!

- Ông muốn nói rằng, vợ ông vẫn thường xuyên bị điện giật?

- À không, bà ấy vẫn thường xuyên thét lên như vậy.

Lỗi tại ai?

Lúc chiều, hai vợ chồng cãi nhau bắt phân thắng bại. Tối đi ngủ, anh chồng làm lành:

- Xin lỗi em nhé, anh đã nghĩ lại rồi.

- Ô không, em cũng đang định xin lỗi anh.

- Em không có lỗi, có lẽ do anh hơi nóng tính.

- Do em! Mọi chuyện đều do em cả.

- Anh đã bảo là tại anh cơ mà!

- Tại sao anh cố chấp thế nhỉ?

- Cô có cảm đi không?

Trắc nghiệm tâm lý

Chồng bàn với vợ:

- Anh đặt lên bàn ba thứ để xem con mình sẽ lấy thứ gì. Nếu nó lấy tờ 100 USD, tương lai nó sẽ là nhà tài chính. Nếu lấy cây viết, nó sẽ là nhà văn, còn nếu cầm quyển kinh thì nó sẽ làm linh mục. Một lúc sau, đứa con vào phòng và ôm cả ba thứ rồi chạy ra ngoài. Người chồng thấy vậy lắm bầm:

- Thôi rồi ...

- Vợ sốt ruột hỏi: Thôi rồi là sao hở anh?

- Là ăn cướp chứ còn sao nữa

**Danh sách ân nhân đóng góp xây dựng tượng đài thuyền nhân
tính đến ngày 27-02-2016**

stt	tên	ngày	số tiền
168	Trần Quốc Minh	28/11/2015	€ 75,00
169	Dong Nguyen	06/12/2015	€ 20,00
170	Sơn Toko	06/12/2015	€ 40,00
171	Thuyền Nhân Smit Lloy - QC Nguyen	04/01/2016	€ 300,00
172	ô/b TM Vo- TP Tran	21/01/2016	€ 50,00
173	Kiều Việt Hùng - Nijmegen	23/01/2016	€ 50,00
174	Mỹ Linh - Utrecht	23/01/2016	€ 100,00
175	Hội Người Việt Eindhoven & phụ cận	31/01/2016	€ 500,00
176	ô/b Nguyễn Văn Thông - Eindhoven	31/01/2016	€ 50,00
177	Lê Quang Kế - Den Bosch	31/01/2016	€ 50,00
178	Huỳnh Thị Cẩm Vân - Eindhoven	31/01/2016	€ 50,00
179	Nguyễn Thị Thúy Phương - Tilburg	31/01/2016	€ 5,00
180	Nguyễn Văn Mến - Eindhoven	31/01/2016	€ 20,00
181	ô/b Vũ Trọng Dũng - Veldhoven	31/01/2016	€ 200,00
182	Lê Minh Tâm - Helmond	31/01/2016	€ 40,00
183	ô/b Trần Văn Chiêu - Eindhoven	31/01/2016	€ 100,00
184	Giang Vĩnh Thắng - Helmond	31/01/2016	€ 20,00
185	ô/b Nguyễn Khai Trí - Venray	31/01/2016	€ 50,00
186	Lưu Văn Hiệp - Oisterwijk	31/01/2016	€ 40,00
187	Nguyễn Thị Cẩm Vân - Echt	31/01/2016	€ 100,00
188	Hồ Sĩ Hiền - Den Hoorn	31/01/2016	€ 100,00
189	ẩn danh	31/01/2016	€ 60,00
190	ẩn danh	31/01/2016	€ 10,00
191	Ngô Thụy Chương	06/03/2016	€ 100,00

Danh sách độc giả trả tiền báo tính từ 28-12-2015 đến ngày 7-3-2016

stt	ngày trả tiền	Tên	vùng	số độc giả	số tiền	ghi chú
1	04/01/2016	Nguyen Van Dong	Hillegom	866	€ 30,00	*
2	13/01/2016	Pham Truong Tho	Ede	649	€ 120,00	*
3	19/01/2016	Bui Thi Thanh Nga	Nijmegen	716	€ 30,00	
4	27/01/2016	Phan T. Giang Van	Hoorn	58	€ 30,00	
5	27/01/2016	TDL Vo	Nijmegen	807	€ 60,00	
6	01/02/2016	TNT Nguyen	Arnhem	794	€ 30,00	
7	01/02/2016	Tran Huu Trung	Druten	572	€ 100,00	ủng hộ 40
8	02/02/2016	Nguyen Van Kha	Heerhugowaard	78	€ 30,00	
9	13/02/2016	Nguyen Thi Trang	Ijsselstein	788	€ 60,00	ủng hộ 30
10	15/02/2016	Tran Duc Thanh	Houten	825	€ 100,00	
11	22/02/2016	Q.T. Tran	Heerlen	352	€ 30,00	
12	29/02/2016	Nguyen T. Hai	Nijmegen	371	€ 30,00	
13	29/02/2016	Do Thi Bach	Neuen	309	€ 30,00	
14	01/03/2016	Nghiem T.N.	Leiderdorp	122	€ 30,00	
15	07/03/2016	Do Bao Long	Rotterdam	182	€ 30,00	
16	07/03/2016	Luong Huu Thien	Utrecht	215	€ 30,00	

* cảm ơn độc giả Pham Truong Tho và anh Hoạt đã giúp gửi thông tin xác nhận việc chuyển tiền đóng góp của độc giả.

Lá Thư tòa soạn

Quý độc giả VNNS thân kính,

Khi quý vị cầm tờ báo này trên tay là lúc tiết trời đã vào cuối đông và mùa xuân sang với muôn hoa đua nở, khoe sắc dưới ánh mặt trời. Vạn vạn như bưng dầy, sau mùa đông kéo dài ủ rũ giá lạnh, để chào đón nàng xuân tươi thắm trong ánh nắng vàng. Riêng với chúng ta, những người khách ly hương, mang thêm một nỗi niềm riêng, một tâm tư trầm lắng. Đó là những hình ảnh tang thương của những ngày đầu xuân, ngày 30 tháng 04, ngày quốc tang, Ngày Quốc Hận cách đây hơn 4 thập niên. 41 năm về trước, trên quê hương chúng ta đã xảy ra cuộc binh biến đổi đời: miền Nam tự do đã bị miền Bắc cộng sản cưỡng chiếm và rồi tai ách cộng sản đã ập đến làm thay đổi hàng triệu cuộc sống đang vươn lên trong một đất nước thanh bình, hưng thịnh từng được mệnh danh là “Hòn Ngọc Viễn Đông”.

Những hệ lụy kinh hoàng đã ập đến cho người dân miền Nam do tai ách cộng sản gây ra vào lúc bấy giờ là những hình ảnh tù đày (tổng giam hàng vạn quân nhân, cán chính VNCH dưới chiêu bài “học tập cải tạo”), đày đọa những gia đình thuộc quân cán chính VNCH vào vùng rừng sâu nước độc với mỹ từ “vùng kinh tế mới”, đổi tiền cướp tài sản (500 đổi 1 đồng Hồ. Chỉ qua một đêm hàng vạn gia đình đã tán gia bại sản và đã có nhiều người phải huyền sinh vì quá uất ức), ôi kể sao cho siết...

Trong bối cảnh u ám, thê lương ấy làn sóng vượt biên, vượt biển đã diễn ra trên quê hương chúng ta bắt đầu vào thời điểm của năm 1976 và lên cao điểm là ở những năm 1980 và cho đến năm 1990 mới dần dần lắng dịu.

Chúng ta đã ra đi để tìm tự do, để sống cuộc đời đáng sống, đúng nghĩa của một con người. Chúng ta đã ra đi tìm sự sống trong cõi chết của ngục tù cộng sản. Và chúng ta đã rất may mắn tìm đến bến bờ tự do. Nhưng, đã có biết bao đồng bào chúng ta kém may mắn, thân xác của họ đã để lại dọc theo các vùng biên giới và trên sóng biển mênh mông.

Hòa Lan, một đất nước xa lạ đối với chúng ta cách đây 40 năm, nay đã trở thành quê hương thứ hai của trên dưới 20 ngàn người Việt ly hương (20.987 theo *BN de Stem*, 7-12-2015). Thời gian như bóng câu, thế hệ con em chúng ta nay đã lớn khôn, hội nhập vào cuộc sống bản địa. Các ban đại diện địa phương hay cộng đồng trung ương cũng đã trải qua nhiều thăng trầm, thay đổi từ lúc chấp chứng hoạt động với sự trợ cấp của bộ xã hội cho đến nay tất cả đều tự túc bằng vào sự chung góp của mọi người.

Trong bối cảnh ấy, một Ủy Ban Xây Dựng Tượng Đài Thuyền Nhân (Ủy Ban) đã ra đời cách đây 4 năm (23-9-2012, *Nieuwegein*) và sau 4 năm làm việc cật lực, nay chúng ta đã có một tượng đài thuyền nhân. Tin từ Ủy Ban cho biết sẽ khánh thành tượng đài vào đúng ngày 30 tháng 04 năm nay. Tượng đài thuyền nhân là một ước vọng của đồng hương chúng ta đã ấp ủ từ lâu. Chúng ta muốn có một tượng đài để tưởng niệm những đồng bào đã chết trên đường tìm tự do, chúng ta muốn bày tỏ lòng tri ân chính quyền và nhân dân Hòa Lan đã cứu mang chúng ta và chúng ta muốn có một tượng đài để nói với con cháu chúng ta đời sau: lý do nào mà chúng ta có mặt tại đây.

Trong số này quý độc giả sẽ nhận được tin của Ủy Ban qua thư mời tham dự lễ khánh thành tượng đài thuyền nhân. Báo VNNS280, chủ đề: **Tháng Tư Quốc Hận**. Bài vở kính mong quý văn-, thi sĩ, các vị cộng tác viên gửi về tòa soạn trước ngày 4-4-2016.

Nhân đây, tòa soạn VNNS xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc đến họa sĩ Thái Tăng An đã nhiệt tình phụ giúp thực hiện trang bìa báo VNNS trong thời gian dài vừa qua. Nay vì lý do bất khả kháng anh đã không thể tiếp tục công việc được nữa. Thay mặt tòa soạn VNNS kính chúc anh Thái Tăng An luôn luôn thành công trong cuộc sống.

Thân kính,

VNNS

